

HER TELDEN

Yazan: Ali ÖZDEN

Düzenleyen: Dursun Murat ÖZDEN

ERZURUM – 1979

BENİM DÜSTURUM

Hor görmem kimseyi
Mevlanın verdiğine
Karştırmam başkasını
Aklımın erdiğine

18.08.1956, Ankara

UĞURLAMA

Sayın silah arkadaşlarımız
Elbette birdir kalplerimiz
Mezun olurken sizler buradan
Çekinmeden içimdeki duygudan
İşte bu duygu ile bir iki şey geldi dile
MESELA: Sizin o uydurmaca yoklamalar
Bozuk düzen içtimalar, itişmeler, kakışmalar
Köşelerden kaçışmalar
- Hele hiç unutmam
Sabahları sporda
Kiminiz Niğdede, kiminiz Borda
Kimi boynuna mendil sarmış
Kimi Bahçelievlere varmış
Eh.. çıkmış okul kapısından
Bir o yandan bir bu yandan
Evvelce yerler belli birleşirler
Sevinç bu ya masalara yerleşirler
Paran yok hevesine, okul onun nesine
Nihayet aradığını buldu
Oh.. artık kurtuldu
Belli olmaz belki de tutuldu
Burada veremem mola
Dönelim biz okula
Kumandan sordu birgün
Sabah sporunda – Niçin soyunmadınız
Söyleyin: adınız soyadınız
Öteden birisi – hastayız biz
Kumandan neyiniz var sizin
Hep bir ağızdan – anjini var hepimizin
NETİCEDE: Gezmek size iyi gelir diyerek
Ayrıldı ordan ilerleyerek
Gene birgün eller şakşak şak
Öteden beri bana – hele bir bak
Baktım ne görem eğlence
Hayatta insan böyle olmalı bence

25.07.1956, Ankara

- 44. dönem yedeksubay okulu 162. Bölük mezuniyeti dolayısıyla yazmış ve törende okumuştum.

İHTAR

Ulan namussuz kudurdun yine
Peykler* insana olmuş mengene
Asırlar boyunca dinlemiş çingene
Salyalar saçyorsun etrafa yine

Sana köpek diyorum ondan da alçaksın
Dedelerimin altından kalkmış bir yaltaksın
Nice ellere geçmiş sürtüksün kaltaksın
İster misin Baltacı başını kaldırsın da baksın

Ulan azmı çiğnedik Kırım ile Yanyayı
Sen satmadın mı bize sürtük Katerinayı
Bugün inkar ediyorsun tarih gibi aynayı
Kızdırma bizi, yıkarız başına Moskovayı

Arzetmiş sulha geri dönmez tek eri
Şanlı tarihinden Mehmedim bir misal verdi
Pis leşini Korede yerlere serdi
Türkün yenilmeyeceğini cihana gösterdi

Hatırla, saray kabul etmezdi hediyelerini
Utanmadan gösterirdin bekar nadidelerini
Hep açık tutardın ambarlarını kilerlerini
Kullanmaktan çekinmezdin hiylelerini

Şimdi bela kesildin dünyanın başına
Sakin göz dikeyim deme toprağıma taşıma
Billahi zehir olurum ekmeğine aşına
Dikkatini çekmek isterim Kore savaşına

08.08.1956, Ankara

* Peyk: Uydu

GÖRDÜĞÜM GÜZEL

Sanki bir ceylandı gördüm fırladı köşeden
Nazikti ve güzeldi Meryem'den, Fatma'dan, Ayşe'den
Neşe saçıyor ruhlara tütiyeme yoksa menekşe
Bilmem layık mı benzetmek yıldıza, aya, güneşe
Hülya gibi gönüllerde fethediyor kaleleri
Derlemiş demet etmiş gülleri, goncaları, laleleri
Benziyor taze açılmış çiçeğe, çiğdeme, güle
Öyle nazik şakıyorki rakip olmuş bülbüle
Buseleri pek leziz çilek gibi nar gibi
Nadide bir teni var yemyeşil bahar gibi
Yakalamak istiyorum uçuyor bir kuş gibi
Aramız açılıyor uzun bir yokuş gibi
Hüsnünde vakf ederim hayatımı ömrümü
İşte ben bu güzeli gece rüyamda gördüm
Silinmiyor bir türlü onu hülyamda gördüm

13.08.1956, Ankara

AVARE SINIF

Hepisi Hindiyalı hep avare
Ruhları aşık sazende gönüller
Kimisi bestekar olmuş çıkıp
Yarap aman hey aman
Diğeri şöyle diyor
Ülen geçmiyor zaman
Halimiz pek yaman
Bazısı kahrediyor feleğe
Kırılın kanadın kolun
Ötede üçbeş kişi bir araya gelmiş
Dikişli göbeğinin methini ediyor
İnci Hürol'un
Diğeri kafeslemiş çapulayı gönlü pek hoş
Akşamdan mest olmuş içmeden sarhoş
Onikide gelmiş ağam iki yana yalpalyor
Haberini yok kendisinden dünya ona bir para
Tutturmuş havasını çalkalıyor, çalkalıyor
Birisini kaldırmış kafasını
- Bırak be birader olur mu öyle
Bu saat konuşurmu insan
Üçü beşi bir ağızdan yat yerine ulan
Barakadan hiç sorma ne yapacaksın be adam
Füzuli yere kafanı yorma
Kaytaralım gitmeyelim sahaya
Bırakalım boşver.. Resim yapalım tahtaya
HELE DERSTE: Sıkımı biri kalksın ayağa
Pişman olur doğduğuna da doğacağına da
Bizler pek aldığımız Dizman'ına da, Soyacak'ına da
Vallahi tövbe ettirir haritacı ceddimize
Bazen diyorumki çalışmak neme lazım
Evet ihtiyaç var ama paraya
Elbet sıkışırız araya.

25.08.1956, Ankara

YALVARIŞ

Dar geliyor bana dünya
Yanımda sen olmayınca
Neşesizdir her sabahım
Gönül seni bulmayınca

Sen bir gülsün ben de diken
Hoştur gönül yanında iken
Esirim buna emin ol
Vur boynumu istersen

Sen emret kulun olayım
Salındığın yolun olayım
Kuğu olup uçar isen
Konacak dalın olayım

İste vereyim canımı
Ben üzemem cananımı
Yaktın kül eyledin
Tende canı püryanımı

Yakma beni hasretinle
Hep nahoşum kederinle
Bir gün olur tüter isem
Gel söndür beni elinle

Suçmu bilmem seni sevmek
Salma yollara beni tek
Yakışır mı bir güzele
Ben aşığına zulmetmek

Avunurum hayalinle
Yetinirim emelinle
Hiç çekinmem içerim
Sunsan zehri elinle

11.03.1957, Ankara

GÜZELİM

Ne hoştur güzelim leblerin senin
Şeker misin, kaymak mısın, bal mısın
Bulunmaz cihanda misli menendin
Ayva mısın, turunç musun, nar mısın

Kanatlanıp havalarda uçarsın
Kabil olsa elden ele geçersin
Eyleşip her yanda pazar açarsın
Atlas mısın, ipek misin, tül müsün

Nerde güzel görsen orda kalırsın
Arı mısın her çiçekten alırsın
Hülya ile derde deva bulursun
Leyla mısın, Mecnun musun, fal mısın

Bazen coşar boz bulanık akarsın
Yakına değilde ıraklara bakarsın
Esans olup türlü türlü kokarsın
Lale misin, sümbül müsün, gül müsün

Kıymetin biçemez bu cümle alem
Yok mudur müsaden yanına gelem
Kestin selamını etmezsin kelam
Sağır mısın, dilsiz misin, lal mısın

Bülbül gibi daldan dala konarsın
Ne söze yatarsın ne de kanarsın
Zulmedip aşğın nara yakarsın
Ateş misin, alev misin, kor musun

02.01.1959, Erzurum - Uzundere

AL MENDİL

Sigaram yan yanıyor
Acaba yolmu ola
Bugün yarı görmedim
Başına halmi ola

Al mendil senin olsun
Memeler benim olsun

Köprüden geçer iken
Ayakları sallandı
Tenhada öpem dedim
Elaleme dallandı

Al mendil senin olsun
Memeler benim olsun

Gel otur şu pınara
Testiyi dolduralım
Gel seninle kaçalım
Anneni kandıralım

Al mendil senin olsun
Memeler benim olsun

Bahçelerde menekşe
Hoş olur toplaması
Çıkalım dağa taşa
Kolaydır saklanması

Al mendil senin olsun
Memeler benim olsun

01.04.1959, Erzurum - Uzundere

ÇİLE

Siyah saçım beneklendi
Gönül yine dertlendi
Saracakken o yarı
Kollarım kenetlendi

Esse de gönül ne fayda
Lezzet bulmadım cihanda
Elim kolum kırıldı
Geçti çağım bu anda

Açtı yeşerdi bahçeler
Bedbaht oldu divaneler
Çiçekler hep merhem olsa
İyileşmez bu yareler

Didelerim hep kan doldu
Dünya bana zindan oldu
Dert üstüne dert ekledin
Zalim felek yeter oldu

12.04.1959, Erzurum - Uzundere

FELEK

Nesine güvenem böyle dünyanın
Yaranı yoldaşı yitirdin felek
Yokmudur senin şerefin şanın
Dipsiz deryalara batırdın felek

Ağlattın daima hiç güldürmedin
Kaderin bir taşına kondurmadın
Türlü dert verdin aldırmadın
Budadın dalımı yatırdın felek

Nereye gittimse geldin peşimden
Nice an eyledin beni işimden
Ne olur gece çık bari düşümden
Bahtıma kaderi getirdin felek

Gönül muhabbetle tozma isterken
Yar ile beraber gezmek isterken
Ummana dalıpta yüzmek isterken
Götürüp çöllerde bitirdin felek

13.04.1959, Erzurum - Uzundere

BİR TÜRKÜ

Basma çayır çimene
Zülflerin tellenir
Gezme تنها yerlerde
Adın sanın dillenir

Eteklerin üfürme
Aman yaman yürüme
İncinir topukların
Sinelerin sallanır

Sürme çekme gözüne
Gün vurmasın yüzüne
Senin bir çift sözünle
Dudakların ballanır

Mavi giy entarini
Kınala ellerini
Girme aşk bahçesine
Gamzelerin güllenir

13.04.1959, Erzurum - Uzundere

BİR TÜRKÜ (2)

Kekliğim şeker iken
Hoş olur öter iken
Her seher erken erken
Aman keklik gakgubak
Yaman keklik gakgubak

Ördeğim daldı göle
Katıldım güle güle
Bir kere ötsün hele
Aman ördeğim vak vak
Yaman ördeğim vak vak

Kazlar geldi pınara
Dizildiler kenara
Hepsi de attı nara
Amanım kazlar kazlar
Kanatları beyazlar

Tavuk der yem haniya
Pek bakar yumurtaya
Horozu verdi paya
Aman ne güzel horozum
Seni keserler kuzum

Unutamam hindiyi
Pek beğenir kendini
Uzatmış kemendini
Amanım hoştur hindi
Acaip kuştur hindi

16.04.1959, Erzurum - Uzundere

ELMA

Elmalar allanıyor
A Leyli Leyli Leylam
Dallar ılgalanıyor
A Leyli Leyli Leylam
Yarım gitti gurbete
A Leyli Leyli Leylam
Yüreğim Sallanıyor

Güzel elma ağacı
Yarım başımın tacı
Hasretle geçen günler
Vallah zehirden acı

Elma dörde bölünür
İçi beyaza görünür
O yar beni görünce
Çarşafına bürünür

Elma dizdim sandığa
Yar uğramadı bağa
Baktım saçın tarıyor
Oturmuş sahanlığa

Elma dalda ikidir
Birisi yarinkidir
Teki düşmüş yerlere
Mutlaka benimkidir

Elmayı yarıya böldüm
Bugün ben yarı gördüm
Yarimin sitemine
Hem ağladım hem güldüm

Aman elma mest oldum
Bugün yürekten doldum
Bir vefasız yar için
Gönlümü derde saldım

Elmanın ağacına
Yaprak açmış ucuna
Senide mi kattılar
Derdimin ilacına

22.04.1959, Erzurum - Uzundere

BİR TÜRKÜ (3)

Çiçek açtı meyveler
Renk verdiler dallara
İpek saten dar gelir
O bembeyaz kollara

Siyah saçlar örülmüş
Göze sürme sürülmüş
Bele kemer sarılmış
Yayan çıkmış yollara

Gören huri sanıyor
Yanakları kanıyor
Bülbül gibi konuyor
Gönlümdeki güllere

Entarisi allanır
Zülüfleri tellenir
Korkarımki sen beni
Düşürsün dillere

26.04.1959, Erzurum - Uzundere

BÜLBÜL

Ne garip ötüp figan eylersin
Sende mi dertlisin ben gibi bülbül
Gam kitabın açıp bana söylersin
Cananın mı yok ben gibi bülbül

Matem ile giydin tutup karayı
Yıkıldı gönlümün köşkü sarayı
Neden gizlersin sinendeki yarayı
Saranın mı yok ben gibi bülbül

Acep sevdayı sen nerden aldın
Kandırıp gönlünü gurbete saldın
Gülün hasretiyle kaç sene kaldın
Bilenin mi yok ben gibi bülbül

Çıkıp semalara orda uçsana
Menzilin alıp deryaları geçsene
Koparıp bahçeden gülü kaçsana
Kanadın mı yok ben gibi bülbül

26.04.1959, Erzurum - Uzundere

TURNALAR

Gökyüzünde bölük bölük turnalar
Yarimden bir haber var mıdır söylen
Sineleri delik delik turnalar
Yarimden bir haber var mıdır söylen

Sizleri bir akşam burada eylesem
Derdimi yalnız size söylesem
Yanına varmaya niyet eylesem
Acaba yolları kar mıdır söylen

Yakıyor bağrımı aşkın ateşi
Bahtıma doğmadı talih güneşi
Çıksamda arasam dağile taşı
Bir kere görmesi zor mudur söylen

27.04.1959, Erzurum - Uzundere

ÇAY KENARINDA

Biz felekten birgün çaldık
Hoş oturduk çay kenarında
Nice alemlere daldık
Dört kişi çay kenarında

Nuş* eyledik kadehleri
Çözüp attık kareleri
Sinedeki yareleri
Yine deştik çay kenarında

Eski günler hatırlandı
Yüreğimin başı yandı
Herkes sevdiğini andı
Bahis açtık çay kenarında

Akıyor çay boz bulanık
Hepimizin bağı yanık
Kader dalgın dert uyanık
Yanıp piştik çay kenarında

Çiçeklerin rengi sarı
Sevda güldür gönül arı
Uğurladık bu baharı
Yedik içtik çay kenarında

Hasret ile geçti çağlar
Etrafımız yüce dağlar
Gönül yine kanat bağlar
Serden geçtik çay kenarında

Av yatağı karşı taşlar
Havada uçuyor kuşlar
Gözümde akıyor yaşlar
Dile düştük çay kenarında

Canan kalfa yaren usta
Çimeni bağladım deste
Yadigar eyledim dosta
Neşe saçtık çay kenarında

02.05.1959, Erzurum - Uzundere

* Nuş : İçen, içici

BİR TÜRKÜ (4)

Karşı dağdan sel akar
Yar ordan bana bakar
Dudaklardan bal akar
Görünmesin herkese
Tutayım altın kese
Damlamasın yerlere

Suyu bağladım harga*
Geçerken bize uğra
Billah basarım bağra
Duyulmasın herkese
Kulak verme herkese
Korkam düşek dillere

Akı seçtim karadan
Yar geçince buradan
Kavuştursun yaradan
Nasip olsun herkese
Kapıl gönül, hevese
Bülbül konsun güllere

Havadan kuşlar uçar
Kanatların yan açar
Bilsem yar burdan geçer
Haber versem herkese
Mor koyunlar melese
Çiçek döksem yollara

Alam ipek entari
Geniş kesem bedenleri
Sıksam sineleri
Giydiremem herkese
Alırım bir tek buse
Sarılırım kollara

Yağmur yağar inceden
Sular akar bacadan
Uykusuzum geceden
Damla, damla herkese
Dallarda kalır çise
Süzülür bedenlere

06.05.1959, Erzurum – Uzundere

Harg : Ark, kanal

TOPRAK

Yaradıldı senden bizim ceddimiz
Aslımız neslimiz gül kara toprak
Adem sefiyullah ol evvelimiz
Cihana saldın kol kara toprak

Nice nice elden ele devroldun
Nice nice canlar ahlara saldın
Nice arslanları sinene aldın
Eledin ocaklara kül kara toprak

Öbek, öbek yığılıp yüce dağ oldun
Çayır oldun çimen oldun bağ oldun
Elverip biz insanlara tuğ oldun
Olmadın kimseye mal kara toprak

İlgalanıp yerinden ettin zelzele
Nice hanelere düştü velvele
Perişan eyledin saldın yollara
Çokların koydun dul kara toprak

19.05.1959, Erzurum - Uzundere

ÇOBANLAR

Ahbap hatırı için yadigarım var
Anlasınlar bu ahvali çobanlar
Bazı ek üstüne ruzigarım var
Dinlesinler bu ahvali çobanlar

Beğendim onların ben tebdilini
Müttefik tutmuşlar hep birbirini
Hakikatte tanısalar pirini
Kalmaz kerametten hali çobanlar

Memur olmuşlardır cevrü cezaya
Hiç razı olmazlar hakkı rızaya
Hükmederler otuz altı kazaya
Dağların serdarı vali çobanlar

Kör olmuş onların merhamet gözü
Bir çift çarık için keser öküzü
Hiç biri saklamaz koyunla kuzu
Taze giyer çuha şalı çobanlar

Dağda kemiklerden kurdüz çevirme
Kendi kabahatin ele devirme
Akşam yahni yiyin sabah kavurma
İstemezsiz yağı balı çobanlar

Elinde hazırlamış keskin bıçağın
Nice fukaranın yakar ocağın
Dövüştürür malı kırar bacağı
Gayet sever kalmakali* çobanlar

Kahramanca er meydana çıkarlar
Cansız malın nefesini tıkarlar
Bir sopada üç beş tane yıkarlar
Geçmiştir Rüstem'i Zal'i çobanlar

Haktan yoktur hiç kaygıları
Yıldızdan ayrılmış hani yuları
Günü geri sayar ayı ileri
Perşembe Çarşamba Salı çobanlar

Elbet vardır sizi bizi yaradan
Dedim bu kötülük kalksın aradan
Ben maldan el çektim sizde paradan
Tükedelim kılı kali çobanlar

Ne çifti sağ koyduz ne de teki
Si...m haşa buradan böyle henegi*
Baş ayağıyla yediz bir çift ineği
Dolarşırsız laubali çobanlar

Mala muhtaç ettiz kestiz kökünü
Bir topal danam kaldı yiyin çükünü
Ahrette çekin vebal yükünü
Koca şaşkın el hamalı çobanlar

Bir iki ay dört malımı otardız
Gayret sarfederek beni kurtardız
Bilmem acep nedir sizin muradız
Ummaz idim bu kemali çobanlar

Halinize bakmaz havalarda uçarsız
Koyun keçi kısırını seçersiz
Su yerine kuyruk yağı içersiz
İstemesiz çay kahveyi çobanlar

Gözünüz görmesin karnınız şissin
Umarım içinize velvele düşsün
Öyle dert çekesiz görenler şassın
ALİ yaka silker sizden çobanlar

28.06.1959, Erzurum - Uzundere

* Kalmakal : Gürültü, karmaşa

* Heneg : Şaka

AVCI

Düşüpte peşime izim izlersin
Ne gezersin bu dağın bendini avcı
Tüfeğin uzatıp sinen gizlersin
Ben gibi düşün kendini avcı

Dağlardır mekanım yok memleketim
Zarara ziyana yoktur niyetim
Vurup beni yavrumu koyarsın yetim
Başkasına dene fendini avcı

Dedim bir gün çalam ben de felekten
Mavzerin kurşunu geçti yürekten
Tutmuyor kollarım kırdın kürekten
Muradına nail oldun mu avcı

Dayanmaz hasrete kapanmaz gözüm
Çıkıyor nefesim dinmiyor sızım
Mahzunca bakıyor ol çifte kuzum
Bıçağınla yanıma geldin mi avcı

Çek te tekbirini kopar boğazım
Niheyete erdi baharım yazım
Süzüldükçe kanım çıkmaz avazım
Yakıpta canımı güldün mü avcı

08.07.1959, Erzurum - Uzundere

TAVLA

Budur tavla hikayesi
Şakırıyor pulun sesi
Coşturur birden herkesi
Gayet kolaydır bilene

Çık köşeden şeş beş ile
Se evini dübeş ile
Kes önünü şeşyek ile
Bakma arkadan gelene

Peşine at dört cıharı
İyi salla elde zarı
Sakın atma iki biri
Düşme hasmının eline

Penç evini se yek ile
Biraz yanaş hep yek ile
Vur pulunu düşeş ile
Bak o zaman sen gülene

İyi oyna dubarayı
Üstüne yak sigarayı
Bardaktaki soğuk çayı
Ver yanında oturana

Ev almadan verme açık
Dü'yü salla cıharı çık
Eğer atar isen kırık
Acırım senin haline

Şeş evinden yeke yanaş
Çifte bakma teke yanaş
Dört evinden üçe yanaş
Fırsat verme bir puluna

İlk olarak at düşeşi
Kondur arkadan dübeşi
Açık verme salla taşı
Marsı kaydet bir yerine

Eğer güvenirsen zara
Bir temenna dört cıhara
Peşi sıra dü se vara
Dokunma sakın kılına

Eğer var ise vurgunun
İçeriden değış pulun
Yatık salla biraz kolun
Gir açık olan evine

Vurgun ise iki pulun
Yaman olur senin halin
Geri yaslan iki dalın
Bak kapının yoluna

09.09.1959, Erzurum - Uzundere

BİR KAZA VE HASTAHANE

“Bela ile kaza görünüp gelmez”

Bu atasözünü herkes iyi bilmeli

11 Temmuz günü işte ben

Öğlen ile eve gideyim derken

Niyet ettim Calaya*

Ayrıldım arkadaşlardan

Yollandım yavaş yavaş

Dedim biraz da orada

Yarenleri eyleyelim tıraş

Evde hanım ısrar etti yemeğini ye diye

Ben ise ısrar ettim tezden gelirim diye

Yolda dere var idi paçaları sıvadım

İspirto alıp ta dönmek idi muradım

- Yürüdüm ağır, ağır.....

Kahvelere vardım

Dönüp dönmemekte bikarardım

.....

Bu ne tesadüf, bostancı gülü – İsak baba

Arkamda - Diyordu merhaba, beyim merhaba

Dönelim dönmeyelim münakaşası ederken

İsak baba itiraz ediyordu

- Gitmeyelim beyim hele vakit erken

.....

Fazla vakit geçmeden duyuldu motor sesi

O ses ki biraz olsun heyecana getirir herkesi

İsak baba hiç kamyonu binmeyen

Bu kere o idi – Gidelim diye ısrar eden

Ben - Yahu kamyonluk ne iş var

Geçelim suyu serinleriz

O ise – Hayır beyim sen korkuyorsun belki

Yukarıdan gidersek kebab yeriz

İşte böylece atladık kamyonu

Neler oldu bilmiyorum daha sonra

.....

Bir de gözüm açtım bir acaip yerdeyim

Hülya ile soruyordum ben acaba nerdeyim

Kalkıp oturmak istedi bir ara canım

Nerden: Köfte gibi ufalanmış

Parça, parça her yanımda

Yanıp kavruluyordum

Ah ediyordum bir yudum suya

Tek kelime konuşmadan tekrar daldım uykuya

Ne kadar zaman geçmiş bilmiyorum

Açtım gözlerimi

Meğerse uçmuşuz ecel teknesi yardan

Felek bizi ayırmış orda İshak babadan

.....

Toplayınca kendimi bakındım sağa sola

Sağ gözüm görmüyordu, ne idi hayır ola

Ancak hareket ediyordu sol kolum
Yaşlı gözlerle dolmuştu sağım solum
Gördüm karşıdan Ali'yi yanıma gel dedim
Yanıp kavruluyordum, bir su istedim
Suyu içirdiler içerimden kan geldi
Meğer hayra dalaletmiş, gözlerime can geldi
Dikkatle tetkik ettim bakıp etrafımı
Fakat bir türlü duyuramıyordum lafımı
Böyle dalıp ayılmakla geçiyordu zaman
Her yanımdan akıyordu hicran, kan
Tutmuyordu bacaklar, kırılmıştı sağ kolum
Parçalanmış vücudum, dudağım iki bölüm
Boyanmıştı elbisem, tenden çıkan kan ile
Durmadan pençeleştim ecel ile can ile
Tomruk gibi şişmişti bütün her yanımla
Yaşlı gözlerle duruyordu yanımda hanım
Mukimem yanında idi ya öbür çocuklarım
Kimbilsin nerede ağlaşıp meliyorlar
İhtiyar validemin ciğerin deliyorlar
Konuşuyordum birazcık perde, perde
Allahım sen kimseyi yaman güne düşürme

.....
Kendime geldiğim günlerdi
Anlıyordum hastaneyi
Yiyorlardı orada binbir çeşit naneyi
İdare baştan bozuk kıcı belli değil
Millet balık istifi gibi dolmuş, sefil
Ne bakan var ne soran, derdinle yat baş başa
Sesini çıkaramazsın hemen getirirler tuşa
Hep dolmuş oraya ipi azan, s..i sazan
B.k versen yerler vallahi kazan kazan
Hiç kimseye sormazlar sen kimsin nesin
Bir tekme bindirirler erken çıksın nefesin
Hergün bir dakika doktor uğrar yanına
Sesini çıkaramazsın hemen okur canına
Pansumancılar hastanenin kralı
Külotsuz hemşireler caddelerin meralı
Yemekleri hiç yenmez, sanırsın köpek yalı
Bilmem nereye harcanır bu milletin malı
BİR GÜN:

Aşçıyı çağırıp sordum böyle yemek pişer mi?
Behey aptal dedi. İyi yemek sana düşer mi?
Hele bir röntgenci var surat asık bir karış
İnsanlıkla ilgisi yok, sanırsın cinsi hariç
Ya o kapıcılar bir Kulüp ya da ikibuçuk lira
Veremezsen eğer. Sola dön geriye vira
Heykel gibi dikilmiş birkaç tane teres
Lanetle anıyor onları nefret ediyor herkes

12.11.1959, Ankara

* Cala : Erzurum Uzundere İlçesine bağlı bir mahalle

İNKILAP

Yeniden kurtarıp can verdin bize
Ruhları fethedip girdin kalbimize
Namerdi, haini getirdin dize
Türklüğün şerefi, şanı inkılap

Hasret kalmış idik biz hürriyete
Ne çileler çekti sorun millete
Çeşitli soysuzlar kurmuştu çete
Kurtardın buna canı inkılap

Rahat nefes alıp gezemez olduk
Düşündüğümüzü yazamaz olduk
Köle olduk, uşak olduk, kul olduk
Kurtardın cezadan canı inkılap

Siyasete alet etmişlerdi dini
Aslında bilmezlerdi elifi cimi
Doğru söyleyene koydular mimi
Yok ettin ortadan kini inkılap

Çiğnendi anayasa oldu tarumar
Gençlik üzerine döndü silahlar
Yanlarına kalmaz çekilen ahlar
Bekleriz biz senden bunu inkılap

Düşman olmuşlardı ilme irfana
Zehir saçarlardı bütün her yana
Boydılar nice kardeşi kana
Çoktandır bekleriz seni inkılap

Başımızın tacı şanlı ordumuz
İstibdattan kurtardı anayurdumuz
Açılan yaraya merhem sardınız
Akıtmadan bir damla kanı inkılap

27.05.1960, Erzurum - Uzundere

SIĞIRCIKLAR

Erkenden şehre verdiz neşeyi
Ne güzel ötersiz siz sığircıklar
Kimbilir terkettiz hangi beldeyi
Ne güzel ötersiz siz sığircıklar

Uçarsız havada bir heves ile
Kalmış idik yalnız karga sesiyle
Yazın gelmesine olduz vesile
Ne güzel ötersiz siz sığircıklar

Hasrettik burada bülbüle güle
Bürünmüştük kardan beyaz bir tüle
Getirdiz semayı seherde dile
Ne güzel ötersiz siz sığircıklar

Aşıp götürdünüz nice, nice dağları
Kaç yerde bozup yaptız yuvayı
Birdenbire tebdil etiz havayı
Ne güzel ötersiz siz sığircıklar

Hoş geldiniz sizler memleketimize
Hangi diyardan selam getirdiz bize
Uğurlarız sizleri inşallah güze
Ne güzel ötersiz siz sığircıklar

Yapabilsem size çöpten yuvayı
Hergün için versem biraz yem payı
Beraber doldursak burada çileyi
Ne güzel ötersiz siz sığircıklar

Niçin getirmediiz güzel turnayı
Acep nerde koyduz leylek babayı
Birlikte geçirsek burada balayı
Ne güzel ötersiz siz sığircıklar

Mümkün olsa gezsez sizler Aliyle
Dökse derdini görsez haliyle
Getirsek kederi beraber dile
Ne güzel ötersiz siz sığircıklar

02.03.1961, Erzurum

GURBET

Sürükler insanı diyarbe diyar
Bilinmez ahvali hali gurbetin
Gönül bir yerde vermezse karar
Uzun, uzun gider yolu gurbetin

Her türlü lezzeti orada tatsan
Alsalar gam yükün bir pula satsan
Atlasa bürünsen, ipekte yatsan
Dikendir örtüsü, tülü gurbetin

Arzedip yaptırırsan kervansaraylar
Önünden akıtsan ırmaklar çaylar
Kapında beklese nice alaylar
Zulmetle geçer her anı gurbetin

Cümle alem bakar sana el gibi
Konuşamaz susar dilin lal gibi
Kırılır kolların çürük dal gibi
Kimseye yar olmaz malı gurbetin

19.04.1961, Erzurum

DERT

Malumdur halimiz katında yara
Kulunum, olurum yolunda turap
Pişirdin bağrımı eyledin harap
Perişan eyledi dert beni, beni

Evvela yazıldı kaza fermanı
Bir sadık dosttu günün kurbanı
Kıpladı yolları canan figanı
Kıvırdı kabımda dert beni, beni

Sakat ettin astın yana kolumu
Nereye gittimse kestün yolumu
Acizim arzeylerim sana halimi
Çaresiz eyledi dert beni, beni

Derdim bir iken olmazdım razı
Başladı böğrümde çaresiz sızı
Görecek böyle, yazılmış yazı
Yollara saldı dert beni, beni

Oturup halimi arzettim sana
Mevlam nolur acı biraz da bana
Arkamdan yaş döker zavallı ana
Tarumar eyledi dert beni, beni

20.04.1961, Erzurum

E..... KÖYÜ

Bir iki şey yazayım şu köy hakkında
Hovarda olan doyamaz tadına
Gündüz yat gece er muradına
Vasılı vuslattır E..... köyü

Bühtanı eritir demiri tuncu
Her kimi yoklasan boklu pabucu
Babası kaybeder evinden pici
Kadiri hilkattır E..... köyü

Doğruya yoktur burada rahat
Dişisi orospu, erkeği kavat
Ruhsatsız dolaşır evlerde erat
Anonim şirkettir E..... köyü

Meşhur olmuştur birkaç familya
Doğrular zihinde belirsiz hülya
Yedektir stepne balondur fulya
İbresiz, libresiz E..... köyü

İstersem yazarım birkaç haneyi
Yerler hergün türlü naneyi
Eğer bilemezsen oldun enayi
Namlıdır, şanlıdır E..... köyü

Tutupta kapı, kapı gezerler
Gecenin planın gündüz çizerler
Çaresiz kalınca gelin düzerler
Alışçı, verişçi E..... köyü

Belli değil bu köyün ebesi
Ne kısırı belli ne de gebesi
Piçleri türemiş biber fidesi
Dedili, kudulu E..... köyü

20.04.1961, Erzurum

PARA KAYBEDEN

İlk evvela aklını kaybeder
Cebinden emanet para kaybeden
Yolunu şaşırır tersine gider
Cebinden emanet para kaybeden

Sağa, sola yalpa vurur dolaşır
Çarşıda samimi dosta bulaşır
Evde çoluk çocukla uğraşır
Cebinden emanet para kaybeden

Ne yemek yer, ne de su içer
Gece rüyasında metelik seçer
Kapıyı şaşırır ileri geçer
Cebinden emanet para kaybeder

Mezata göz nuru eşyayı döker
Muhannet yoldaşa boynunu büker
Durmadan ruhunda acıyı çeker
Cebinden emanet para kaybeden

Gönderir insanı cadı yanına
Uydurup bir iki şey bakar falına
Yine de hiçbir şey geçmez eline
Cebinden emanet para kaybeden

Beraber gezene olursun düşman
En samimi dostu eylersin pişman
İnsan belli olur dostlar, hiç şaşman
Cebinden emanet para kaybeden

Gelipte sizler görün ALİ'yi
Ne çöpü görür de ne de çalıyı
Piyasaya sürdü manto halıyı
Cebinden emanet para kaybeden

01.05.1961, Erzurum

MESAI

Erkenden açılır bizde daire
Odacı dolaşır sanki bir pire
Zar olur içeri bir çocuk gire
Üşüşür başına arkadaşlar

Birisi gelir elinde kağıt
Çocuklar aşıda söylerler ağıt
Kelime, kelime iane dağıt
Konuşur da durur arkadaşlar

Bazende girerler kızlarla, patron
Ne külot mevcuttur, ne de don
Dudaklar boyanmış, etekler fon
Bakmaya yarışır arkadaşlar

Bakışıp duruyor İsmet, Kemale
Hüsaeyin yazıyor sanki makale
Bekleki tabip işine gele
Söyler girene arkadaşlar

Doldu içeri türlü hastayla
Keli, körü kırık kafayla
Ne mümkün temizlik Vim ile Fayla
Bir teselli verir arkadaşlar

Durumu azıcık getirdim dile
Bizlerde burada çekeriz çile
Yaptığımız işler büsbütün hile
Bunu da iyi bilir arkadaşlar

04.05.1961, Erzurum

ŞEHİRDE ESNAF

Bakkalı bağıırır avaz be avaz
Erik, dut geldi ve hem de kiraz
Çırağa göz eder çürükten biraz
Hayrını görsün yesinde millet

Lokanta kokusun burnunu ezer
Garson durmadan dört yanı gezer
Hesapta üç beş rakamı dizer
Dünden kalanı bugün yedin millet

Evvela iltifat olur berberde
Yüzünde kesikler pilavda zerde
Pudra ilaç olur o zaman derde
Sanki revizyon edilir millet

Yanılsan ziyaret etsen kahveyi
Dayarlar önüne üç günlük çayı
Üstelik arkandan basar kalayı
Böylece yola vurulur millet

Takdim edeyim size Palas oteli
Sanırsın Ereğli kömür tüneli
Kazan böyle kazmış, nidem tüneli
Burada zatürreye tutulur millet

Tarife başladım işte hamamı
Yıllardır küflenmiş bütün her yanı
Çıkınca dizilir tellak, külhanı
Bahşiş ile yolcu edilir millet

Fırınlr sanki kireç tandırı
Ekmekten ayıkla kılı kendiri
Bazende sinek çıkar dipdiri
Böylece vitamin alıyor millet

Bambaşka alemdir hele postacı
Vitalı börekler olmuş baş tacı
Dolaştırmalısın ishal ilacı
Süt il serapa kapılır millet

Hele bir yol görsen kasabı
Kokmuş et ile görür hesabı
Gık diyemezsin, kapar masadı
Korkulu tufana tutulur millet

Gayet, kurnazdır burada bezzazlar*
Kırına, kırına dökülür nazlar
Üç, beş ilaveyle hesabı düzler
Reklamla avlanır kolayca millet

Mahirdir meslekte toptancı atar
Sade yağ içine Vitayı katar
Bilmeyen kimseler naneyi yutar
Ufak, ufak kazıkların orada millet

İşinin ehlidir usta şekerçi
İçeri doldurmuş bir sürü pici
Zannınca yapar gönül ilacı
Onunda rengine aldanır millet

Arkadaş çalışta lükse aldanma
Diğerlerini unuttum sanma
İyi yap pazarlık kimseye kanma
Tepeden tırnağa budanır millet

06.05.1961, Erzurum

* Bezzaz : Kumaş alıp satan kimse, manifaturacı

ŞEHİRDE İMAR

Daracık sokaklar çöpten geçilmez
Karışık suların yudum içilmez
Azıcık eserse kahrın çekilmez
Ne olur derdine yananın olsa

Caddede çamurdan banyo yapılır
Hava karışırsa geniz tıkanır
Kesilir nefesin için burkulur
Açıkta beş dakika gezenin olsa

Sokaklar geçilmez at gübresinden
Kulaklar tıkanır korna sesinden
Kokular yükselir her köşesinden
İçine bir girip gezenin olsa

Satıcı elinde seyyar tablası
Şangır, şangır geçer at arabası
Millete verir kulak cezası
Birde bu halini görenin olsa

İşine bakanlar dalmış sefaya
İmarda benzersin sen kel kafaya
Yazarlar kağıda asılsız foya
Acınır halini bilenin olsa

Bunlar hep birer gönül yarası
Arada sırada söner çırası
Acep yok mudur bunu çaresi
Yarana merhemini saranın olsa

06.05.1961, Erzurum

MERKEZ TABİBLİK

Bin maşallah, fesübhanallah
Çok güzel çalışır merkez tabiblik
Gülerek açılır mutlak her sabah
Çok güzel çalışır merkez tabiblik

Hiç gözetilmez zengin, fakara
Vatandaş içinde beklemez sıra
Bütün sarılır çeşitli yara
Çok güzel çalışır merkez tabiblik

İçeri dolarlar türlü kişiler
Kimisi pansuman kimi aşılar
Kapıdan gireni iyi karşılar
Çok güzel çalışır merkez tabiblik

Zannetmem kimse etsin şikayet
Vazifede titiz davranır gayet
Hiçbir kötü şeye olmaz alet
Çok güzel çalışır merkez tabiblik

Hazreti Lokman buranın piri
Kardeş gibidir tabib, memuru
Odacıya kadar sudan da duru
Çok güzel çalışır merkez tabiblik

Mevlam vermesin devlete zulmet
Bizlerin gayesi millete hizmet

08.05.1961, Erzurum

NASİHAT

Dinle beni dostum, dolaşma boşa
Boş gezen kişiler gitmiyor hoş
Yazdan yiyeceğin hazırla kışa
Hiç olmazsa ibret al karıncadan

Bedenine göre iyi bir iş bul
Sakın eğriliğe eyleme zuhul
Çabala kimseye olmayasın kul
Gayret fikrini işlet derinden

Evvela itaat eyle babana
Toprağa kıymet ver sarıl sabana
Cehdet elin erişsin nimete nana
Tarlaya ek tohumu ilk önceden

İşsiz isen amel eyle ilimle
Bir yere gidersen var git alimle
Büyüğe kıymet ver sözünü dinle
Bir söz söyler iken düşün inceden

Sakın uymayasın kara cahile
Bilemezsin onda olur mu hile
Öyle halt işlerki düşersin dile
Hiç kurtulamazsın sürüncemeden

Aman durmadan çalış ey gardaş
Mevla boş koymaz eyleme telaş
Ejder çıksa karşına onunla savaş
Tembele rızık düşmez bacadan

Doğru yola yönel bırak eğriyi
Nefse alet etme öteberiyi
Fikrini çalıştır iyiden iyi
Fertten isteme sen iste yüceden

Hiç belli olmaz dünyanın hali
Bir anda solar gençliğin gülü
O zaman tutmaz insanın kolu
Tedbir gerekir biraz önceden

İnanmazsan eğer benim sözüme
Namert parmağını sokar gözünü
Öz kardeşin bile bakmaz yüzüne
Ayırt olmaz senin günün geceden

ALİ'yim ben bundan gayriyi bilmem
Ağlarım her vakit bir an gülmem
Kim derse aptalın sözüne kanmam
Gitsin bir kerede sorsun hocadan

08.05.1961, Erzurum

GECEKONDU

Pılıyı pırtıyı toplar şehire koşar
Gayesi yapsın bir gecekonda
Epeyi böyle kahrile yaşar
Gayesi yapsın bir gecekonda

Köyünde terk eder malı merayı
Yapacak şehirde köşkü sarayı
Sonunda sürececek zevki sefayı
Dolaşır tutsun bir gecekonda

Satmaya başlar uçtan eşyayı
Tedarik eder kürek malayı
Dizilir temele ırgat alayı
Çabalar çatsın bir gecekonda

Sonra bulunur duvarcı usta
Semtlere dikilir bir iki posta
Gelirse kontrol rüşveti tosla
Bırakın yapsın bir gecekonda

İvedi, ivedi duvar örülür
Yüzüne samanlı çamur sürülür
Bekçiye önceden bahşiş verilir
Mağmure dikili bir gecekonda

Üç beş mertek ile çatar çatısın
Paslı tenekeden yapar kapısın
Sarar etrafı pislik kokusun
Sıraya girmiştir bir gecekonda

Evvelce yok iken ismiyle cismi
Alınır şehirde haritaya resmi
Önüne takarlar bir sokak ismi
Plana uymuştur bir gecekonda

09.05.1961, Erzurum

TOY KIZLAR

Geldiler tayin yaptırmak için
Ufacık tefecik genç toy kızlar
Simalar çok güzel huyları çirkin
Ufacık tefecik genç toy kızlar

İsmiyle müsemma adı Servinaz
Çabalar eylesin bize safinaz
Oldukça yetişmiş kendi azdanaz
Ufacık tefecik genç toy kızlar

Karşımda dikilen yetişmiş olgun
Göğüsler kabarmış, bacaklar dolgun
Kuruntulu durur sanırsın dargın
Ufacık tefecik genç toy kızlar

Beyazlı giyinmiş mevlanın kulu
Kibarca duranın aslı Oltulu
Az tebessümlüdür yeşil mantolu
Ufacık tefecik genç toy kızlar

Beyazın saçları çok kısa kesik
Oltulu güzelin suratı asık
Entari kırmızı sesi pek kısık
Ufacık tefecik genç toy kızlar

Kapıda dururmuş gerdanı allı
Haleli yanaklar, dudaklar ballı
Saçları kesilmiş zülüfler telli
Ufacık tefecik genç toy kızlar

Bakışlar deleder fakir ALİ'yi
Arkadaşlar bakar iyiden iyi
Kimisi dikizler kenarı kıyı
Ufacık tefecik genç toy kızlar

09.05.1961, Erzurum

DOSTUM DÖVDÜ

Bakarsın kopar aniden tufan
İçeri girer kaşarlı fettan
Boynu upuzun bacaklar kürdan
Şikayetim, dostum dövdü beni

Göğüsten yukarı gerdanı açık
Dağılmış saçları sanırsın kılçık
Namustan fukara hayadan buçuk
Şikayetim, dostum dövdü beni

Bir yumruk salladı sağ gözüme
Çivili potinle vurdu dizime
Laçkalandım diye bakmaz yüzüme
Şikayetim, dostum dövdü beni

Oturmuş omodan* akıl öğrenir
Kollarım doğram, doğram doğranır
İffetli kızım beni herkes tanır
Şikayetim, dostum dövdü beni

Garezle tuttu geldi kapıma
Hakaret eyledi Venüs çapıma
Az kalsın kapsül koysun tüpüme
Şikayetim, dostum dövdü beni

Geçirdim böylece korkulu anlar
Tursinemde çalışır çanlar
Köhnelik acısı içime damlar
Şikayetim, dostum dövdü beni

10.05.1961, Erzurum

* Omo : Yaltaklanan anlamında kullanılır

- Erzurum Merkez Hükümet Tabibliğine dövülerek rapor almaya gelen genelev kadınları için yazılmıştır.

SEYYAR SEBZECİ

Duyulur erkenden
-Alın, alınnnnnnnn - ye beyim yeeeeee.....
Ispanak, mağdanos, tere, maruuuuuullll....
Taze, tazeeee, soğan da varrrr..
Ye beyim yeeeeee..
Pencereden bir taze seslenir:
-Dur amca kiriş yok mu?
Satıcı – Var kızım var....
Taze kalkmış... üstünden kar
Al da sineye sar.
Hemde ne kiriş
Bunu yemesi vallahi bir iş.....
- Arkadan bir ses
Taze geldi hem de irisiiiiiiii.....
Tükendi kalmadı bunun gerisiiiiii....
Görür pencereden bir hanım
Tekrar bağırır - İrisi hanım irisiiiiiiii...
Patlıcan, kabak, kabaaaaak....
Dön de bir bak
Her yerde yetmişe, bizde kırkbeşe
Hediyeliktir dosta eşe
Kabaaak, kabaaak ye de tadına bak
Çekerek götürür diğeri
Bostan domates biberi
Karşıdan görür kibar bir beyi
Eyler kıratı
Basar feryadı
Taze bostan taze bostan hıyarrrrrrr....
Erzurum gülü gül bülbülü hıyarrrrrr.....
Duymazsa bey tufanayı
Basar arkadan kalayı
Böylece geçer satıcı alayı

10.05.1961, Erzurum

HASTALIK VE AŞI

Dizilir yengeler gelir aŐıya
Fırsat vermezler başka kiŐıye
Gah yan vurur sveye, gah eŐiŐe
Hastalık tutmasın, olsun selamet

İsmi sorarsın dudağın büzer
Tepeden tırnağa bin kere szer
Kendi aklınca memura kızar
Hastalık tutmasın, olsun selamet

Kimisi sakınmaz çarŐafı açar
Kimisi sakınır ehramla kaar
Çocuklar ortaya velve saçar
Hastalık tutmasın, olsun selamet

Bununla kaçıncı oldu tutmadı
Biraz yukarıdan dedik yapmadı
Yara olup kabukları kopmadı
Hastalık tutmasın olsun selamet

Acaba yapsak mı tifo, difteri
Yavrum bir Şeyden kalmasın geri
Bekler durur sanki oturma yeri
Hastalık tutmasın olsun selamet

12.05.1961, Erzurum

KURS

Lanet olsun böylesi kursa
Aklına esen geliyor hırsla
Döküyor meydana her nesi varsa
Ne imiş buraya köyden gelmişiz

Tapulu dairede masa sandalye
Biraz önceden oturmuş diye
Yapılan sitemler işler ilğe
Ne imiş buraya köyden gelmişiz

Eli, dizi tutan çıkar karşına
Tepeden tırnağa vurur aşına
Çabalar karışsın elde işine
Ne imiş buraya köyden gelmişiz

Haline bakmadan amirlik taslar
Fırsat düşürdükçe insanı toslar
Geçinir, dalını arkaya yaslar
Ne imiş buraya köyden gelmişiz

Amiri memuru çehreyi döker
Beğenmez fikrini dudağın büker
Elinden gelse adamı ikiye biçer
Ne imiş buraya köyden gelmişiz

Hiç belli olmaz çalışma yerin
İşin yoksa düşün derin, derin
Kimse bilmez nedir senin kederin
Ne imiş buraya köyden gelmişiz

Kahrolsun böyle kanun çıkararı
Hergün hicrana döndürür yaran
Hiç düzgün gitmez kimseyle aran
Ne imiş buraya köyden gelmişiz

12.05.1961, Erzurum

CİRİT

Tarihi bizler eyleriz takdir
Atadan bizlere yadigar cirit
At binen kişi yiğit demektir
Atadan bizlere yadigar cirit

Binince dedemiz küheylan atına
Sıtkile gidermiş tanrı katına
Tanırmış onları Hazarla Tuna
Atadan bizlere yadigar cirit

Atınca nağara* yer yarılırmış
Kafayla bacak kol kırılırmış
Açılan yaraya şal sarılırmış
Atadan bizlere yadigar cirit

Düşmanın safına saldırırlarmış
Katrınlı kazan kaldırırlarmış
Kan ile kelle doldururlarmış
Atadan bizlere yadigar cirit

Toza boğulmuş dağ ile tepe
Hedef aranılmış yaydaki oka
Gün geldi yerini bıraktı topa
Atadan bizlere yadigar cirit

Çadır kurulmuş inip düzlere
Kulak verilirmiş hayıflı sözlere
Şimdi eğlence oldu bizlere
Atadan bizlere yadigar cirit

14.05.1961, Erzurum

* Nağara : Nara

AHİR ZAMAN

Bozuldu dünyanın artık gidişi
Beraber dolaşır erkekle dişi
Kadın kocasına pişirtir aşı
Bozuldu alem zaman ahirdir

Evlat babaya etmez itaat
Kimsenin sözüne olmaz kanaat
Hilekarlık oldu en büyük sanat
Bozuldu alem zaman ahirdir

Aldı yürüdü işretle kumar
Baba evlada kadehi sunar
Eğer içmezse çırası yanar
Bozuldu alem zaman ahirdir

Doğruluk kalmadı ölçü tartıda
Koca doğuda gezer kadın batıda
Dost saklanır şimdi çatıda
Bozuldu alem zaman ahirdir

Kişi fırsat bulsa komşuyu talar*
Kızını metheder şimdi analar
Evlat babanın cebinden çalar
Bozuldu alem zaman ahirdir

Eser kalmadı ardan hayadan
Bir kere bozuldu millet mayadan
Kadınlar hoşlanır allı boyadan
Bozuldu alem zaman ahirdir

Hiç kimse bilmez savtu selatı
Helaya girerde almaz tahratı
Kocası kıskanmaz evde avratı
Bozuldu alem zaman ahirdir

Ne berat kaldı ne de bereket
Arz durmaz yerinde eder hareket
Her tip fenalığa olunur alet
Bozuldu alem zaman ahirdir

Arazide belirdi artık çoraklık
Bizlere ders için olur kuraklık
Durmadan çıkar türlü fenalık
Bozuldu alem zaman ahirdir

Mevlam sen hıfzeyle kulun ALİ'yi
Muhammet ümmeti bütün veliyi
İmdada yetiştir sultan şefiyi
Bozuldu alem zaman ahirdir

15.05.1961 / Erzurum

* Talama : Talan etme

DERTLER

Kalkam gidem bu diyardan
Nidem terk etmez dert beni
Helallik alam eyaldan*
Nidem terk etmez bu dertler beni

Bağrıma taş basam gezem dolaşam
Halimden anlayan yere ulaşam
Figan ederek yollara düşem
Nidem terk etmez bu dertler beni

Dökeyim derdimi hakkın rahına
Belki kavuşurum aşk ilahına
Dayanamaz oldum yarın ahına
Nidem terk etmez bu dertler beni

Dolaşıp durayım dağ ile taşı
Bağrımı dağlar aşkın ateşi
Belli değil gönlümün yazıyla kışı
Nidem terk etmez bu dertler beni

Oturup halim yaradana yalvaram
Karalı sineme odları saram
Gönlümü her şeyden kılayım haram
Nidem terk etmez bu dertler beni

Ayrılalım yaranımdan eşimden
Kederi salmazsa felek peşimden
Tat duyamam ekmeğimden aşımından
Nidem terk etmez bu dertler beni

ALİ'yim bezdim ben bu dünyadan
Kebap oldu bağrım cevri cezadan
Ayrıldı vücudum cümle azadan
Nidem terk etmez bu dertler beni

15.05.1961, Erzurum

* Eyal (ayal) : Karı, eş

DEMİRKIRAT

Kurulmaz olsaydın sen kırkaltıda
Başımıza gelmezdi hal demirkırat
Duyulmazdı adın doğu batıda
Oldun pahalıya mal demirkırat

Kahrolsaydı seni ilk kuracaklar
İl, ilçeyi taradın hele bucaklar
Açıldı köylerde parti ocaklar
Saldın memlekete dal demirkırat

Kalkınıyoruz dedin yaptırdın hela
Açtın başımıza çeşitli bela
Muhalliflere derdin avucunu yala
Bırakmadın yapmadık hal demirkırat

Partili ilçeler oldu vilayet
Partisizler ise bekler inayet
Yardaklara çektin türlü ziyafet
Hazineye koymadın pul demirkırat

Rüyana gelirdi gezdiğin yerler
Muhafız gezerdi polisler erler
Mülaki oldurdu tellak berberler
Koymadın gezmedik çöl demirkırat

Nice ticanileri boğdun paraya
İşine gelmeyeni yürüttün yaya
Odalık kızların benzerdi toya
Çirkefe sardın tül demirkırat

Cami ev demedin bütün yıktırdın
Şikayet edeni hapse tıkdırdın
Söndürdün ocaklar küle baktırdın
Bedelsiz yaptırdın yol demirkırat

Aklına estikçe çıkardın kanun
Baykuş ocaklarına yaktırdın mum
Günbegün bozuldu her yerde durum
Koymadın kıracak bel demirkırat

Hiziple işlerdi parti organı
Hayasız kimseler sardı her yanı
Ziyafet çektirdin kızı oğlanı
Namusa sardın çul demirkırat

Karşılardı seni davulla zurna
Gıdan olmuştu havyarla hurma
Fettanına yaptırdın altundan sırma
Çok haneye döktün nal demirkırat

Şımdın işledin türlü kabahat
Tükenmez yazmakla yediğin halt
Senin yerin ada sen orada yat
Bir yumrukta benden al demirkırat

15.05.1961, Erzurum

PESTİL TAKSİMİ

Maşallah bizlerde hep mealike
Görünce beleşı yaparız pike
Geriye kalanı sayarız hiçe
İşte böyle yaparız pestil taksimi

Beleş bulunca hemen tüneriz
Boğaz kıymetini iyi biliriz
Kokuyu sezer hemen geliriz
İşte böyle yaparız pestil taksimi

Birisi yer de güler sessiz içinden
Üstelik şikayet eder döşünden
Basar tenkidi hemen peşinden
İşte böyle yaparız pestil taksimi

Hüseyin yemeden düşer ishale
Memet fırsat vermez Kemale
Şakir taksimat yapar İsmet ile
İşte böyle yaparız pestil taksimi

Gayriye vermek akıldan geçmez
Biraz noksan olsa bizleri açmaz
Sırrımız kuvvetli su bile geçmez
İşte böyle yaparız pestil taksimi

Olur'dan gelmiş pestille ceviz
Öyle rastgele şey yemeyiz biz
Zavallı ALİ geçirir kriz
İşte böyle yaparız biz pestil taksimi

17.05.1961, Erzurum

KUYRUK ÇİĞNEME BAYRAMI

Dizildi şanlı ordu caddeye
Yaparız kuyruk çiğneme bayramı
Kondurmaz lekeyi iter öteye
Yaparız kuyruk çiğneme bayramı

Yardaklarda vardır yürek acısı
Masonları tutmuş mide sancısı
Ziyafetten kalmış avrat bacısı
Yaparız kuyruk çiğneme beyramı

Yazık boş kaldı kuyruk küfesi
Beleş kesildi çıkmaz nefesi
Hergün biraz daha erir ensesi
Yaparız kuyruk çiğneme bayramı

Hani nerde kaldı davulla zurnan
Kırıldı kanadı ötmüyor turnan
İnkilap kokusu sert mi geldi burnan
Yaparız kuyruk çiğneme bayramı

Kurbağalar gibi boşa laklakla
Örtülü ödenekle atardız takla
İnşallah gidersiz siz bu merakla
Yaparız kuyruk çiğneme bayramı

Evvelce atardız yersiz nutuklar
Mahzenden bakıyor şimdi tutuklar
Kısıldı kapana koptu kuyruklar
Yaparız kuyruk çiğneme bayramı

ALİ bugün için dilerdi dilek
Yedikleriniz olsun zehir zemberek
Adalet çekiyor sigaya tek tek
Yaparız kuyruk çiğneme bayramı

22.05.1961, Erzurum

KENDİNİ BİLENE

Konuşma onunla ki kendini bilmez
Görünce cemiyeti küfran zanneder
Söz alıp verme ha sakın cahille
Tutarda kendini insan zanneder

Ne adap bilir ne oturup kalkma
Her dakika bırakır ağzından bakla
Kaşı gözü oynar sanırsın kukla
Her hali kendine ilham zanneder

Sorsan bilemez tadil erkanı
Kendi zannıca tanır her yanı
Zerre kadar bilmez ilmi irfanı
Aslını allame-i cihan zanneder

Konuşur kendini adamdan sanır
Beğenmez cihanı kendini tanır
Küllük bulunca hemen yuvarlanır
Oturduğu yeri külhan zanneder

Göstersen seçemez akı karayı
Laf etmek bilemez basar narayı
Rezalette kimseye vermez sırayı
Böylece kendini dilhan zanneder

22.05.1961, Erzurum

AYRILIK

Nedir çektiğimiz bu kadar çile
Büktü belimi zalim ayrılık
Daha kaynaşmadan birbirimize
Büktü belimi zalim ayrılık

Birisini tanıyıp yüzgöz olmadan
Aktardılar hemen günüm dolmadan
Öğrenipte sağı, solu bilmeden
Büktü belimi zalim ayrılık

Kaynaşmış sevmiştik birbirimizi
Hallederdik birlikte dertlerimizi
Dökerdik meydana kederimizi
Büktü belimi zalim ayrılık

Alışmıştık bizler şu tebabete
Eylerdik hizmet memlekete
Yumruk sıkardık bütün zulmete
Büktü belimi zalim ayrılık

Amirimiz kıymetti cihana mülke
Selam Yardımcı, Gezmiş, Öztürk'e
Saldız ALİ'yi siz hasretliğe
Büktü belimi zalim ayrılık

23.05.1961, Erzurum

MODA

Alıştı şimdi millet modaya
Sürölür dudağa çeşitli boya
Ölürde yürümez bir adım yaya
şimdi bu işler oldu bir moda

Heran sevdiği ile yürür yan yana
Ne ana dinlenir ne de kaynana
Sıritınca benzer orangutana
şimdi bu işler odu bir moda

İstemez sade yağ yer Vita'yı
Yerine getirmez emri itayı
Böylece sürer zevki sefayı
şimdi bu işler oldu bir moda

Kısa don, japone kol çıkar bacaya
Dediği olmazsa çatar kocaya
Tekellüm ekler her bir heceye
şimdi bu işler oldu bir moda

İster alsın elektrik süpürgesi
Belli olmaz boyadan cildi çehresi
Arzu eder alkol koksun nefesi
şimdi bu işler oldu bir moda

Geleceği kimse düşünmez hiç
Evde kurulur bir parti biriç
Başka bir şey bilmez zevkinden hariç
şimdi bu işler oldu bir moda

Kısadır entari açıktır yaka
Gözün tuttuğuna yapılır caka
Yayık gibi çalkanır ön ile arka
şimdi bu işler oldu bir moda

Değişir hergün türlü kıyafet
Saatte kaç defa yapar tuvalet
Çevrilir binbir türlü melanet
şimdi bu işler oldu bir moda

Cebini yoklasan yoktur metelik
Ayakta sürütür ökçesiz terlik
Gayriye beğenmez tutar üstelik
şimdi bu işler oldu bir moda

Konuşurken ekler monşerle mister
Ahşapa beğenmez apartman ister
Gönlünde besler çeşitli hisler
şimdi bu işler oldu bir moda

El sürmez evde tuza bibere
İlla olacak düdüklü tencere
Somya karyola korniş pencere
Şimdi bu işler oldu bir moda

Becerip dolduramaz kaftan iliği
Evde silemez kirli halıyı
Arzu eder Marmarayı yalıyı
Şimdi bu işler oldu bir moda

Kadınlar giyer kumaş pantolu
Erkekler çekerler herdem alkolu
Hiçbirin tanımaz sağ ile solu
Şimdi bu işler oldu bir moda

Biran düşünmez zararını karını
Gününü gün ederek düşünmez yarınını
Çabalar kandırsın hergün başka birini
Şimdi bu işler oldu bir moda

Kabak çiçeği gibi birden açılır
Kalabalık nerede ise oradan geçilir
Ezim büzüm olur hemen seçilir
Şimdi bu işler oldu bir moda

Hergün bir renge boyar saçını
Kulüplerin tahmin eder maçını
Adabı muaşerete uymaz biçimi
Şimdi bu işler oldu bir moda

Hayallinde yaşar Bardot, Barbara
Resimler asar evde duvara
Hayat hikayesi benzer kumara
Şimdi bu işler oldu bir moda

23.05.1961, Erzurum

GAZEL

Zikreyle tevhidi kelam
De daima Allah, Allah.
Fikreyle her an durmadan
De daima Allah, Allah

Yolda yürürken durmadan
Düşün fikrini yormadan
Bir kez ahrete varmadan
De daima Allah, Allah

İşini koy sen sıraya
Ver sadaka kıy paraya
Girme komşu ile araya
De daima Allah, Allah

Sarılrken sabanına
Alırken azığın yanına
Kıyma hayvanın canına
De daima Allah, Allah

Sev küçüğü say büyüğü
Adet etme küskünlüğü
Eyle mevlaya kulluğu
De daima Allah, Allah

Tilavet eyle Kur'anı
Ezber eyle ol fûrganı
Unutma hiç ol rahmanı
De daima Allah, Allah

Göçersin elbet dünyadan
Gördüklerin hepsi yalan
Ahmet aşkıyla oyalan
De daima Allah, Allah

Olsun refik sahabeler
Bulur hakkı divaneler
Ol şulei pervaneler
De daima Allah, Allah

Zikret gönlünü mesteyle
İlmi kendine dosteyle
Yapma işinde hiç hiyle
De daima Allah, Allah

Gözün koyma el malına
Çabala kavuş helalına
Dokunma dostun kılına
De daima Allah, Allah

Ali yürü doğru yoldan
Mahrum koymaz ol Yaradan
Sakin nefsinin haramdan
De daima Allah, Allah

24.05.1961, Erzurum

YADELDE BAYRAM

İçini bir keder bürürde durur
Yadelde bayram eden kimsenin
Yalnızlık oku can evinden vurur
Yadelde bayram eden kimsenin

Kapını senin kimseler çalmaz
Merhaban, selamın alanın olmaz
Kan ağlar yüreğin, hiç yüzün gülmez
Yadelde bayram eden kimsenin

Sırtına yüklenir gam ile keder
Ne valide vardır, ne de yaşlı peder
Başında gariplik dumanı tüter
Yadelde bayram eden kimsenin

Dolaşırda durur bir hayal gibi
Konuşmaz dilleri susar lal gibi
Kırılır kolları çürük dal gibi
Yadelde bayram eden kimsenin

Ne hal soran vardır, ne yüze bakan
Her kime rastlasan döndürür arkan
Sırtına giyilir gasavet hırkan
Yadelde bayram eden kimsenin

Toplar çil çocuğu çeker tenhaya
Hicran merhemini sarar yaraya
Keder ile gamı yer, doya doya
Yadelde bayram eden kimsenin

Dünya zindan olur tutar başına
Kaşık vuran olmaz ekmek aşına
Garip şeyler gelir düşüne
Yadelde bayram eden kimsenin

25.05.1961, Erzurum

İNSANOĞLU

Senmişin dünyanın sonunu alan
Günbegün cihanı eylersin talan
Bilmezmişin her şeyin sonu yok, yalan
Cehteder durursun ey insanoğlu

Taş yığar durursun taşın üstüne
Üç eklemek istersin beşin üstüne
İş kalmaz çıkarırsın işin üstüne
Düzenler kurarsın ey insanoğlu

Fırsat bulsan kanat bağlar uçarsın
Sal yaptırıp ummanları geçersin
Nerde güzel görürsen oraya göçersin
Eyleşip durmazsın ey insanoğlu

Ne durmak bilirsin ne de dinlenmek
Bu fani dünyaya eylersin emek
Hiç aklına gelmez hicret eylemek
Bakiyim sanırsın ey insanoğlu

Tutup güvenirsin evlat eyalen*
Cihanı terk etmek gelmez hayalen
Hani ya ne oldu bir önce gelen
Düşünüp durmazsın ey insanoğlu

Boşuna çekiyorsun bunca emeği
Gün gelir giyersin kolsuz gömleği
Terk eder gidersin mülkü emlağı
Geriyi görmezsin ey insanoğlu

26.05.1961, Erzurum

* Eyal (ayal) : Karı, eş

İKİ BAYRAM

Yarab ne nimettir verdin bizlere
Birlikte geldi her iki bayram
Nurlu ışıklar doldu gözlere
Birlikte geldi her iki bayram

Birisi kurban ilk itikadımız
Bir yaşını doldurdu inkılabımız
İkisine de feda olsun canımız
Birlikte geldi her iki bayram

Caddeler doldu insan seliyle
Sulandı şehir kurban kanıyla
Vermiş milletin hepsi elele
Birlikte geldi her iki bayram

Dalgalandı durdu şanlı bayraklar
Boşaldı rahmet coştı ırmaklar
Hakkı vasil oldu nice Buraklar
Birlikte geldi her iki bayram

Allah, Allah sesleri arşa yükseldi
Ordunun geçişi sanki bir seldi
Bütün vatandaşların yüzleri güldü
Birlikte geldi her iki bayram

Sela nidalarıyla söküyor şafak
Kabarttı göğüsleri her geçen tank
Tarihin önünde alını açık yüzü ak
Birlikte geldi her iki bayram

İman dolu, aşk dolu gönüllerimiz
Tutmuşuz doğru yolu dönmeyiz biz
Memleket fitneden oldu tertemiz
Birlikte geldi her iki bayram

27.05.1961, Erzurum

İKİ EVLİ

Kurulur curcuna hergün sabahtan
Kıyamet kopar iki evliye
Bahs açılır evvel festen külahtan
Kıyamet kopar iki evliye

Birisi kalkıp ocağı yakmaz
Sırası olmayan yüzüne bakmaz
Seslenir, seslenir sesleri çıkmaz
Kıyamet kopar iki evliye

Toplanmaz yataklar kalır meydanda
Akşamın bulaşığı durur sahanda
Örümcekler yuva yapar tavanda
Kıyamet kopar iki evliye

Çekişme başlar önce mutfaktan
Satırı kapar biri mutfaktan
Diğeri demiri alır ocaktan
Kıyamet kopar iki evliye

Sonra başlar bir meydan harbi
Kırılır kocanın gözünün kurdu
Çeker postayı terk eder yurdu
Kıyamet kopar iki evliye

Ne mümkün evde esvap paylaşmak
Biri birinden kaçır vurur yaşmak
İsterler sokakta hergün döğüşmek
Kıyamet kopar iki evliye

Hiçbiri pişirmez evde yemeği
Oturup sağmazlar komda ineği
Alaşağı ederler çanak çömleği
Kıyamet kopar iki evliye

Boş durur yapmazlar hiç bir işi
Yemezler pancarı isterler bişi
Dedikleri olmazsa kaparlar taşı
Kıyamet kopar iki evliye

Adam korkusundan evine gelmez
Suratı asıktır hiç yüzü gülmez
Noksan nedir hiç biri bilmez
Kıyamet kopar iki evliye

Akşama çıkar pabuç oyunu
Diğeri hırsından boğar koyunu
Birlikte yapılır kavga ayini
Kıyamet kopar iki evliye

Aldırış etmezler hiç kötü sözden
Haya perdesini açarlar yüzden
Basarlar yaygara, şamata bazen
Kıyamet kopar iki evliye

30.05.1961, Erzurum

UĞURSUZ

Rabbiyesir yoktur her an yüzünde
Türlü mana çıkar her bir sözünde
Hiç meymenet yoktur baksan yüzünde
Her yerde insanı bulur uğursuz

Nerye gitsen hemen çıkar karşına
Bir anda bela olur başına
Durmadan aksilik katar işine
Her yerde insanı bulur uğursuz

Bir kere eli değse eline
Rastlamaz işin gitmez yoluna
Ters döner çarkın vurur beline
Her yerde insanı bulur uğursuz

Ummadığın yerde karşın dikilir
Melanet getirir belin bükülür
Hiç kurtulamazsın ömrün sökülür
Her yerde insanı bulur uğursuz

Gelir peşinden tutup kaçamazsın
Uçmak istesen kanat açamazsın
Bir yudum suyu helal içemezsin
Her yerde insanı bulur uğursuz

Bir lokma ekmek gitmez boğazdan
Belli olmaz mevsimin kış ile yazdan
Alıkor seni hakka niyazdan
Her yerde insanı bulur uğursuz

31.05.1961, Erzurum

İNTANIYE

Çoktan beri yok tabibi
Vekaleten bakar biri
On dakkada döner geri
Mürüvetten intaniye

Kuvvetlice ekibi var
Hastalara iyi bakar
Temizlikte mis kokar
İlaveten intaniye

Seridir laboratuar
İşlerini yola koyar
Çeşitli mikroplar sayar
Sarahaten intaniye

Hergün gelir hasta kanı
Çeşitlidir Lam'ı, camı
İncitmezler bir tek canı
Bilhassaten intaniye

Hasta yatar bulaşıcı
Erkek, kardeş, kadın, bacı
Normal verilir ilacı
Asaleten intaniye

Çalışanlar hep emekli
Gençleri var tunç bilekli
Açıkgözlü toy yürekli
Dirayeten intaniye

Bu servise yeni vardım
Herkese yapılır yardım
Ali'yim ben böyle gördüm
Merhameten intaniye

01.06.1961, Erzurum

TABELA

Evvela alınır matbu bir kağıt
Konuşur hemşire sanki bir ağıt
Bakıcı uydurur bir iki ağıt
Derken yazılır günlük tabela

Hastalara kaydet tuzsuz çorba
Bizlere şekeri torba, torba
Olsun biraz da taze yumurta
Derken yazılır günlük tabela

Beş kase ilave üzüm hoşafı
Ayarla aradan piriç pilavı
Canımız istedi bir muhallebi
Derken yazılır günlük tabela

Tavuk suyu, et suyu, illa pırzola
Taşta köfte, sövüş, has fırancala
İstemez dalak, lapa, makarna
Derken yazılır günlük tabela

Yürek, böbrek, beyin, karaciğer
Teryağı, reçel yoğurdu bekler
Limonlu çaya, süt boyun eğer
Derken yazılır günlük tabela

Kıymalı ile sebzeyi yazın
Patates püre, pelteyi çizin
Komposto, sütlaç kenara dizin
Derken yazılır günlük tabela

Sabaha yoktur Sana yağımız
Akşama kalmadı gram çayımız
İlaveli olsun bizim payımız
Derken yazılır günlük tabela

Dizilir mutfağa liste alayı
Ayrıca istenir yaş meyve payı
Önüne çıkamaz her kabadayı
Derken yazılır günlük tabela

01.06.1961, Erzurum

GÖNÜL

Gönül sen ne acayıpsin
Heves edersin her şeye
Bazen hüngür hüngür ağlar
Bazen şarkı söyler gülersin
Tatmak istersin çeşitli
İçkiyi eğlenceyi
Hiç hesaba katmazsın
Cebindeki keseyi
Hep bakarsın güzele
Beğenmezsin çirkini
Girmek istersin her an
Lüzumsuz işler içine
Günü gün etmek istersin
Yarının gaillesini
Bir gün olsun düşünmezsin
Aklına hiç gelmez
Geleceğin icabı muhtevası
Kafanda eser her an
Eğlenceler havası
Keyif çatmak istersin kumralla, sarışınla
Sanki biri diyorki sokakları arşınla
Ne durmak bilirsin, ne de dinlenmek
Lüzumsuz işlere çekersin emek
Nedir senden çektiğim?
Yitirdiğine acımaz
Bulduğuna sevinmez
Bilmem acep nedir senin tutulduğun
Hiçbir şeyi dert etmezsin bir gün olsun
Kati kabul tahayyül
Hep kendini beğenir
Mantığını etmezsin kabul

06.06.1961, Erzurum

EBELER

Canınız sevmezse yüzünüz gülmez
Sizde olan naz kimsede olmaz
Gider bu güzellik size de kalmaz
Kırtın, kırtın canım ebeler

Hiçbiriniz bilmez okuma yazma
Göz süzüm süzüm, dudaklar büzme
Kaşları alınmış, yanağı hızma
Gezer kurum kurum canım ebeler

Söylesen yazamaz üçyüzyetmiş
Tebessüm edince görünür dişi
Gittiğiniz yerin tez gelir kışı
İş yazı getirin canım ebeler

Umarım seçersiz akla karayı
Sırt üstü yatın alın parayı
Tek durman kimseye vermen sırayı
Dalgadır yürütün canım ebeler

Ardıç katranı içize aksın
Anlayan meslektaş derdize baksın
On çift bebe birden içizden çıksın
Ayrım ayrım olun canım ebeler

ÖZDEN iyi bilir sizin aslızı
Nasip olsa görsem kıran faslızı
Dilerim içize düşsün bir sızı
Sineniz erisin canım ebeler

08.06.1961, Erzurum

VİZİTE

Erkenden koşarlar sabah sekizde
Giyerler gömleği paçalar dizde
Güya vazife aşkı var bizde
Verilir ilk evvela bir selam

Önde şefleri arkada kuyruk
Teklifte tabibe olurlar uyruk
Olsaki bir kere eylese buyruk
Koşarlar hemen etmeden kelam

Kimisi karnından kimisi başından
Kimin şikayet eyler aşından
Ofultu, pufultu basar peşinden
Çabalar uydursun bir iki yalan

Derken peşinden başlar muayene
Hasta konuşur bir iki hane
Kurulmuş önceden böyle anane
Kelimedede yarış olunur talan

Fazla sürünce boş çene çalma
İkaz edilir geveze olma
Kendine ilave hastalık bulma
Yok falanmış ta veyahut filan

Doludur koğuşlar genç ihtiyarı
Düşkünü gelmiştir, uzak diyarı
Kimisi mideden bozmuş ayarı
Daima zihninde geride kalan

Kiminin boğazdan gelir hırıltı
Kimisi boşuna eder zırlıtı
Kimin kaçırılmış, ıslanmış altı
Vay başına onun altını silen

Kiminin gözleri sanki ferece
Kiminde yukarı çıkmış derece
Kimin uyku uyumamış gece
Vay başına bunun derdini bilen

Kiminin saçları sanki tülemiş
Kimin tırnakları sanki bilemiş
Kimin vaktinde ilaç yememiş
Vay haline gece nöbete kalan

Kimisi yaşlı kalmamış hali
Kiminin fena gösterir falı
Bu işe karışma sakın ha ALİ
Dolaşta dur sen kendi halen

10.06.1961, Erzurum

AMELİYAT

Ey ademoğlu söyle son sözün
Şimdi ağzına korlar narkozun
Tıkanır natıkan göremez gözün
Niceki yatasın bıçak altına

Hekimler giyinir uzunca kefen
Elini fırçalar takar eldiven
Yanlara koyarlar çinkodan leğen
Niceki yatasın bıçak altına

Hazırdır başında oksijen eter
Yardımcı nihayet yüzünü örter
O zaman bu cihan burnuna tüter
Niceki yatasın bıçak altına

Evvela morfinle deri uyuşur
İğne acısından yüzün buruşur
Teselli verir biri önce konuşur
Niceki yatasın bıçak altına

Yavaşça dalarsın derin uykuya
Gah semaya çıkar, gah düşersin suya
Böylece görürsün çeşitli rüya
Niceki yatasın bıçak altına

Asıl mesele sonradan başlar
Vurulur sinene çeşitli neşter
Zeka, el, parmak, yay gibi işler
Niceki yatasın bıçak altına

Temizler arazın incinir canın
Azdan az akar süzülür kanın
Steril sularla siler her yanın
Niceki yatasın bıçak altına

Böylece işleri erer hitama
Kesilen yerleri yaparlar yama
Götürüp koyarlar o yatağına
Niceki yatasın bıçak altına

Günde bir kere yaran açarlar
Üstüne sülfamid tozu saçarlar
Bir hafta sonrada dikiş sökerler
Niceki yatasın bıçak altına

İşte böylece sen kurtulursun
Az zaman sonra şifa bulursun
Kalkar tabelan taburcu olursun
Niceki yatasın bıçak altına

İki defa ol derdi çekmiştir ALİ
Ey mevlam devlete verme zevali
Bizlerin piridir Lokmanı Veli
Niceki yatasın bıçak altına

16.06.1961, Erzurum

GAZEL (2)

Gel gönül gezme avare
Kıymet eyle her saate
Çekme kendini kenare
Hürmet eyle rehavete

İlim ile amel eyle
Arif ile kelam eyle
Helal ile taam eyle
Meylet kendin tilavete

Baksana kendi haline
Cehdet ulaş yaranına
Azık hazırla yarına
Meyil eyle merhamete

Daim doğru yoldan yürü
Sakın sarfetme küfürü
Cemaatten kalma geri
Cehdet ulaş segavete

Bir söyle iki dinle
İnsanlıktan başka bilme
Sadakayı elden silme
Yanaş biraz uluvvete

Mümin isen eyle niyaz
Boynan (boynuna) borçtur ol cümle farz
Tevhit ile eyle avaz
Kerem eyle mürüvvete

Bir gün olur sen göçersin
Ecel şerbetin içersin
Akla kararı seçersin
Karışırın gaybubete

Çek bu dünyada mihneti
Kalbe yerleştir cenneti
Doğru kullan emaneti
Hürmet göster diyanete

Hakka döndür sen yüzünü
Verme gayriye özünü
Doğru söyle her sözünü
Durma çalış keramete

Çalış şefiyi bulasın
Yarana yoldaş olasın
Defterin sağdan alasın
Düşmeyesin sol mihnete

Nasip alsın berattan
Kolay geesin sıratıan
Burağınla arafattan
Erişesin ol cemale

İşbu sözü söyler ALİ
Emanettir dünya malı
Gün gelir tutulur dili
Göçer cismi eyaletten

16.06.1961, Erzurum

KIZLAR

Taze açmış bir gül gibi
Kokarsınız sümbül gibi
Gezişiniz sülün gibi
Ah kızlar güzel kızlar

Her biriniz bir beldeden
Naz edersiz bilmem neden
Ballı buhak beyaz gerdan
Ah kızlar güzel kızlar

Benzersiniz siz kumruya
Ceylan gözlü bir yavruya
Sahipsiniz türlü huya
Ah kızlar güzel kızlar

Kimin esmer kimin sarı
Kimin kumral sanki peri
Yeni bitmiş goncaları
Ah kızlar güzel kızlar

Beyaz eşarp örter başa
Sürmeleri çeker kaşa
Yanakları billur şişe
Ah kızlar güzel kızlar

Keklik gibi tek şekersiz
Etrafa neşe dökersiz
Avcıyı sarpa çekersiz
Ah kızlargüzel kızlar

Hem şakırsız bülbül gibi
Kalbe giren gönül gibi
Yeşil ipek bir tül gibi
Ah kızlar güzel kızlar

Ahu gözler güzel çene
Kemer olsam ben bedene
Zahir kızman siz Özden'e
Ah kızlar güzel kızlar

17.06.1961, Erzurum

ÖZDEN'E ÖZBENE

Dinle ben bugün gördüm bir güzel
Öğrendim ismini meğerse Yüksel
Ay mı, güneş mi yoksa ol acep kamer
Gülse Özden'e benzer özbene

Kudretten çekilmiş karadır kaşlar
Fakiri deleder tatlı bakışlar
Ok gibi kirpikler sineme işler
Gülse Özden'e benzer özbene

Yanaklar haleli üstünde beni
Gerdanda aktır sütbeyaz teni
Kabarmış göğüsler aşkın yemi
Gülse Özden'e benzer özbene

Bal gibi buhağı geniştir omuz
Bir içim su gibi sanırsın kımız
Besili yavrudur ceylandan semiz
Gülse Özden'e benzer özbene

Hangi ana vermiş bunca emeği
Hüsnüne benteylemiş gölde semeği*
Lezzetin bin değer taze çileği
Gülse Özden'e benzer özbene

Pırlanta mermere benziyor sine
Billahi aşığı gönderir Çine
Canan kurban olur senin hüsnüne
Gülse Özden'e benzer özbene

Yaşarsın kalbimde ezel be ezel
Görmedim cihanda sen gibi güzel
Otursam sen için yazdırsam gazel
Gülse Özden'e benzer özbene

Benzersin bahçede açılmış güle
Benzetsem ben seni ipekten tüle
Sen şahım ol ben kapında köle
Gülse Özden'e benzer özbene

Yazmakla yetişmez kağıtla kalem
Kıymetin biçemez bu cümle alem
Lütfet bir kerre yurdunu bilem
Gülse Özden'e benzer özbene

20.06.1961, Erzurum

* Semek : Balık

YEMEKHANE

Dolarlar içeri memur müstehlik
Kimisi horoz kimisi ferik
Eline alır kaşık çatalı
Arkaya yaslar koltuğa dalı*
Beydir burada horozun adı
Gayet latiftir ferihin tadı
Horozlar, birbirine gülerek
Baş ile selam, afiyet olsun
Ferik cırlayarak der ki
Umarım senin boğazında kalsın
Daha durmaz sesi ferihin
Batıl zebani zahir meleğin
Hih ha hahaha hi hi hih hi
Sırtır gösterir çürük dişini
Biri birine sorar ne var şekerim
Bir bakayım hele güzelim
A aa aaaa.. Kabak, makarna
Ahhh.. deme hayatım ne fena
Özledim, güzelim çoktandır eti
Sövüş rosto isterim kabak ne kötü
Börek komposto etli fasülye
Ohh.. nonoşum ye canım ye
Böylece biter yemek sayması
Hepisi ister hıyar soyması
Derken başlar bir şangırtı
Kopar arkadan dırıltı
O kimmiş fal baktıran
Ne bilecek kim saati çalan
Neden çıksın meydana foya
Bugün dizdiler bizi sıraya
Tabağı bardağı atar birisi
Korkudan cızlar öbürünün gerisi
Ayakta yer tutar yemeği
Zarafette sanki anofel sineği
Belli etmez kimseye halin
Sinsice güler arkası kalın
Sanırsın orası çiftlik mereği
Böylece yenilir öğle yemeği

22.06.1961, Erzurum

* Dal : Sırt

HAYAT PINARI

Bir görsen hayat pınarını
Düşünmezsün bugün ile yarını
Ne bendi bellidir ne de burması
İkiye ayırır onu kurnası
Doyum olmaz iyisinin tadına
İç canım iç er muradına

Venüsü şişkindir yatıktır kılı
Hoşa gider bunun gayet tıfılı
Şekilde benzer tüysüz fareye
Nem olup damlar bazen yüreğe
Çoğunda sarışın kudretten kaşlar
Ah edip içerden akıtır yaşlar
Bat suyu derler bunun adına
İç canım iç er muradına

Cemetmiş üstünde sıcacık yağı
İsmine derler venüsün dağı
Yanlara sarkar iki dudağı
Yuvarlak anahtar sanki bufağı
Nem olur akar yapışır dona
İç canım iç er muradına

Kim görse maytabın hemen diz çöker
El açar yalvarır boynunu büker
Şahlanır meret kalkar havaya
Tek gözün yaşını döndürür çaya
Niyet eylemiştir tünel seferi
Kıracak ne kadar düşman neferi
Nihayet akıtır suyu kuruna
İç canım iç er muradına

Karanlık mahzene açılır kapı
Genişler daralır durmadan çapı
Yoktur penceresi gayet karanlık
Hizmet eder buna insanlık
Dört yanı kaplar rahim duvarı
Buradan akar hayat pınarı
Doyum olmaz lezzetine tadına
İç canım iç er muradına

22.06.1961, Erzurum

NE OLUR

Şeker sürsem dillerine
Kına yaksam ellerine
Kemer olsam bellerine
Sarsam ne olur, ne olur

Kurban olam şirin söze
Sürme çekem kaşa göze
Hayranım ben güler yüze
Görsem ne olur, ne olur

Yanaklarda gamzeleri
Yeni açmış laleleri
Gogumlanmış* sineleri
Emsem ne olur, ne olur

Mayilim ben her huyuna
Saçının birtek tüyüne
Bir bahar günü koynuna
Girsem ne olur, ne olur

Küpe olsam kulağından
O halhallı buhağından
Kiraz gibi dudağından
Öpsem ne olur, ne olur

Hem meleksin hem de peri
Hem gilmansın hemde huri
Sinendedki top gülleri
Dersem ne olur, ne olur

Mahitapsın hemde huban*
Billur tenin beyaz gerdan
Sana gelen gadan belan
Alsam ne olur, ne olur

Ateşe yaktın cananın
Güzellikte yok esmalin
Uğrunda koç kurbanın
Olsam ne olur, ne olur

22.06.1961, Erzurum

* Gogum : Tomurcuk

* Huban : Güzeller, sevgililer

GÜL GÜZELİM

Bugün canan çok neşeli
Hafifçe gözleri nemli
Gamzeli yanaklar namlı
Gül daima gül güzelim

Konuşuyor latif sözler
Kamaşıyor bakan gözler
Bir gören bir daha özler
Gül daima gül güzelim

Yakışmıyor üzgün durmak
Hem çay mahzun hem de ırmak
Nasip değil bir laf sormak
Gül daima gül güzelim

Mihracesi güzelliğin
Mahbubesidir benliğın
Hoşa gidiyor şenliğın
Gül daima gül güzelim

Öyle üzgün durma şakı
Bu dünya değildir baki
Ruhum dengi gözüm akı
Gül daima gül güzelim

Uğruna fedadır ömrüm
Hem çiçeğim hemde gülüm
Bir kez eylesen tekellüm
Gül daima gül güzelim

Yazabilsem özü özden
Hoşlanır mı canan bizden
Sorabilsem cümlemizden
Gül daima gül güzelim

23.06.1961, Erzurum

HAYAT

Hayat budur dostum
Her saati bir çile
Bidayetten böyle gelmiş
En kısa tarifesi insanlığın
Doğar, garmet çeker ve ölür
İşte budur hayat
Taze gonca bir filiz, başlangıç
Köhneleşmiş bir vücutla bulur sonuç
Ne olur bilir misin arada
Fidan olur bar* verir
Meyvesine titrer ser verir
Açlık, yokluk, sefalet – Bazen de
Pişman olur doğduğuna eyler lanet
Günler geçer yel gibi
Her gün hayal ile dem vurur
Gün geçtikçe sinesine sam vurur
Daim hayuledir işi
Ne baharı belli olur ne yazı tezden gelir kışı
Boran, fırtına, kar
Her geçen gün ömre zarar
Ağrı sızı inilti
Her an çeker mihneti
Kazma, kürek, kalem, defter
Durmadan mücadele eder
Ümit boşluğunda eyler sefer
Hiç bir şey geçmez ele
Böylece geçer günler
Hep gamlı, nadir sevinç
En sonunda bir hiç
Yanılıp ta sorma bana
Nasıldır diye hayat
Topraktır benim için en rahat

29.06.1961, Erzurum

* Bar vermek : Meyve vermek

ŞEHİRDE SU

Her kim bulursa bir yudum su
Hayret doğrusu
Şehir mi, şehir – plan mı, plan
Yapıp yakıştırana bin maşallah
Ne düzen, ne düzen
- Bin maşallah dedik ya
İşte her şey o ya'nın içinde
Kurudu o gürül gürül akan
Yudumu cana can katan
İçince ferahlatan
Canım çeşmeler
Ne oldu biliyor musun?
Tazyikli koydular adını
Kuruttular her yanı
Ne çıksa beğenirsin
O tazyikli borudan
Hava, tısssss...
Sonu yok yine hava
Elin kirli, yüzün kirli
Çamaşırın, elbisen kirli
Hatta, hatta kışın kirli
Dolaş babam dolaş
Elinde kova
Benzetmek olmasın sanki Kerbela
Ne mutlu sana buldunsa su
Rahat uyursun bir gece uyku

11.07.1961, Erzurum

BİR KAZA İFLAS ETTİ

Gün 9 Temmuz 1961
İntikal, mantık, anlayış, düşünce günü
Gaye müşterek hepimizin gayesi
Fakat nerde, ta eskiden beri
Fikir geri....
Egoist düşünceyle
Bütün işler hileyle
Yürüdü, yürüdü, yürüdü..
Evet: 14 Mayıs 1950 Soysunuz kabilesi
2 Mayıs 1954 Kumarbazın batakhanesi
27 Ekim 1957 Hırsızın yatakhanesi
Ya bugün: İnsanlığın yüzkarası
Allah dağına bakar karını verir
İçecek suyunuz yok, yiyecek ekmek
Küfranı nimetsiniz, yazıklar olsun
Kabahat sizde değil
Sizi zehirleyenler kahrolsun
- Ben de sizin bir parçanız
Kahrediyorum kendime
Yanlış fikir neden olsun
İnsanlığın icabı bu mudur?
Gaflet midir? Uyku mudur?
Hep böyle geri zeka hantal beden
Neden olsun neden?
Ticaniye el bağlamak
Soysuza yamak
Ayıp, ayıp yazıklar olsun
- Bir gün olsun ilerleme
- Bir gün olsun terakki
Görmedik – Halbuki:
Bizlerin değilse çocuklarımızın hakkı
Yazmak istemiyorum artık
Bu kadarı cana yetti
Ne çıkar, bir kaza iflas etti.

11.07.1961, Erzurum

Anayasa oylamasında Tortum ilçesinin hayır demesi dolayısıyla yazılmıştır.

KADER (2)

Ne garip talihtir gülmedim bir gün
Hep geçen günlerim kederli üzgün
Çark döner tersine daim günbegün
Ciğerimi delik delik deldirdin kader

Ne gülüm açtıda ne de çiçeğim
Ne anım bellidir, ne geleceğim
Hüznile geçmekte bu ömrü çağım
Yüreğimi bölük bölük böldürdün kader

Ne zevk gördüm, ne de sefa dünyadan
Kurtulmadı başım türlü beladan
Yıllardır hasretim yurttan yuvadan
Gözlerimi dolu dolu doldurdun kader

Günbegün artmakta cezai devrim
Devroldu devranım, çevrildi çağım
Sam yeli vurdu da sarardı bağım
Sinemi soluk soluk soldurdun kader

Dert için yaratmış yarab Özden'i
Sarıp solmakta cismi bedeni
Kanlı yaşlar çürüttü deni didemi
Hayalimi silik silik sildirdin kader

13.07.1961, Erzurum

SEFİL VE BORÇLU

Yarab hemi dostum hemi düşmanım
Hem sefil düşürüp hem borçlu etme
Dilediğin anda çıkar bu canım
Hem sefil düşürüp hem borçlu etme

Kuruşu mukabil bin türlü derde
Kızarıp dolaşır gezdiği yerde
Selamın veremez sevdiği ferde
Hem sefil düşürüp hem borçlu etme

İnsan umulmadık dertlere düşer
Sitemli sözlerle hep bağı pişer
Cemiyet içinde çukura düşer
Hem sefil düşürüp hem borçlu etme

Gece garip şeyler gelir düşünce
Düşünce bulutu çöker başına
Zehir katmak ister ekmek aşına
Hem sefil düşürüp hem borçlu etme

Zindana döndürür evi meskeni
Çoluk çocuğuna eyler sitemi
Daim ağlar gözü hiç gülmez demi
Hem sefil düşürüp hem borçlu etme

Mevlam sen yetiştir cümle kullaran
Ne dostum kaldı da ne sadık yaran
Özden'dir hicranı bağrına saran
Hem sefil düşürüp hem borçlu etme

14.07.1961, Erzurum

ZEVALİN KEMALİ

Elbet vardır her zevalin bir kemâli
Kimseyi bir kararda bırakmaz Allah
Ümit kesip yaradandan, düşünme ALİ
Kimseyi bir kararda bırakmaz Allah

Kimseye yar olmaz yaran tahtından
Nasibin böyle imiş küsme bahtından
Sen ne bilirsin levhi mahfuzdan
Kimseyi bir kararda bırakmaz Allah

Kaderin başa getirdiği çekilir
Dost elinden zehir olsa içilir
Gider bu gençliğin belin bükülür
Kimseyi bir kararda bırakmaz Allah

Bunca sultanlar hani ne oldu
Yıkıldı saraylar hep viran oldu
Nice bahçelerin gülleri soldu
Kimseyi bir kararda bırakmaz Allah

Gitti padişahlar gitti laleler
Tarumar oldu şahlar kaleler
Bağları bozuldu soldu laleler
Kimseyi bir kararda bırakmaz Allah

Sen cehdet gönlünü verme havaya
Kulluk eylesin kadir mevlaya
Gün gelir evladın çeker sıgaya
Kimseyi kararda bırakmaz Allah

14.07.1961, Erzurum

AYNALAR

Siz hep yalancısınız
Ama her zaman öyle, neden mi?
Bak:
Bir gün tıraş, pudra, kolonya
Özenince tarakla
Form yerinde vücut zinde
Bukle saçlar, bıyık ince
Bir tebessüm gel keyfim gel
Ertesi gün:
Sakal çıkar, karıştır saça
Cilt buruşur parça, parça
Zeka durgun, vücut yorgun
Surat asık, bıyık kalın
Gör halini aynaların
Düşünürsün acı acı
Sanki dünkü ayna değil de
Bu günküler yalancı

20.07.1961, Erzurum

TÜTÜN

Lanet olsun bin kere
Seni icat edene
İnsanlığa ne ettinse sen ettin
Mahvettin, tülettin
Duman ettin parasını verdin havaya
Aç koydun, susuz koydun
Birden değil ama
Ufak, ufak soydun
İhtiyarlatmadın, tez öldürdün
İkındırdın, öksürttürdün
Genç yaşta düşürdün dize
Nice ocakları söndürdün
- Gün geldi bulamadı seni
Gitti namert kapısına
Zindan ettin alemi
Habersizce çürüdü ciğer
İçince seni
Güya arkadaş oldun, dost oldun
Halbuki o çürüdü sen mest oldun
Yavaş, yavaş verdin zehiri bedene
Lanet olsun seni icat edene

20.07.1961, Erzurum

ÇAY

Her sabah erken
Kalkınca avane, kurulur çay
Yanar ocak ya da semaver
Dizilir ahenkle
Tablaya bardak, tabak
Bir rehadır, bürür mutfak
Bir yudum içmeyince
Hareket etmez çeneler
Çocuklar da tiryaki ama
Hele nineler
Muntazam kırılır bir yandan şeker
İhtiyarlar içinden bir oh çeker
İsterse olmasın üstü urbası
İllaki olacak çaydan çorbası
Eğer de varsa ekmek peyniri
O zaman olur acem sefiri
Çek babam çek
On bardak çaya bir lokma ekmek
Böyle gelmiş böyle gider
Olmuştur anane
Zengini de fakiri de uymuştur zamane
- Birisi anlattı eskiden
Çayı çok içen parmakla gösterilmiş
O da - Methinden dolayı gerinirmiş
Hep gidince kıra çermiğe
O kadar içerlermişki bedeninin teri
Süzülür inermiş dolarmış terliğe
Bir zıplama başlarmış kazık etrafında
Çok maharet varmış güya bunda
Hep derlermiş bin maşallah
Ne mide ne vücut vermiş Allah
Birisini tanıdım
Bir oturuşta yüzeli bardak içiyordu
Yine de etrafına bakıp yok mu diyordu
Yaslanırdı yastığa
Başlardı akmaya ter - O yine
Feryat ederdi ver babam ver
İçer, içer, içerdi
Altındaki minderden sular giderdi
Bugünde böyledir her kim içmezse
Aptal diye tanınır nereye giderse

21.07.1961, Erzurum

DAVET, ZİYAFET VE GELİN KAYNANA

Komşu komşuyu edince davet
Mutlaka çekilir ziyafet
Bazen de habersizce gidilir
Belli olmaz bir haber de verilir
Haberli ise davet, esaslıdır ziyafet
Habersizce gelenler, dudağın yalar elbet
Her ne ise – Dizilir bir alay
Gençler arkadan çeker halay
Sallana, sallana her iki yana
Ninesi tutar elinden gezebilenin
Gezemeyeni kucaklar ana
Her ne kadar yardım etse
Böyle işlerde dikendir geline kaynana
- Çalınır kapı.....
Pencereden bakıp kalabalığı görünce ev sahibi
Yutar hapy
İnilir merdiven istemeyerek
Yalancıkta gülerek
- Buyurun, buyurun ne yol yanıldı
Hoş geldiniz sefalar getirdiniz
İçinden mırlayarak
- Gelin ama ırgat mı ettik biz
Derken başlar faaliyet, hazırlanır
Börek, pasta, kıymalı yumurta, et
Reçel, peynir, sütlaç, güllaç
Çorba pişer bir bakraç
Kesilir ekmek, dizilir yemek
Cem olunur sofraya
Biri kucağında biri dizinde
Kakası saklanır çocuğun, kundak bezinde
Ev sahibi - ay anam ne olacak
Çocuğu var hepimizin - Etmez zarar
Hayasızsa veledi, kendi de utangaçsa
Girecek delik arar
Bir yandan tehdidi basar
Babana derim akıllı - sen cici
Sonra döner yanındakine
Ne olacak anam, zamane picı
Çocuk yine aldırılmaz karıştırır dibi köşeyi
Birbirine katar - sahan, bardak, tabak, şişeyi
Derken biter yemek faslı - Gelinin siteminden
Kaynananın gönlü yaslı - Başlar dert yanmalar
Dudak büküp, göz kırpmalar
Bu arada semaver gelir - İçilir çay kana, kana
Velet cullar* meydana, geline kızar kaynana
Gelin çatar - Yine ne oldu sana
Hep böyle edersin
Aramızda dikenmisin nesin
Fazla uzatırsan süpürgeyi yersin

Hıřmile kalkılır dűřűlűr yola
Akşam evde başlar kavga
Bey sorar - Ne oldu?
Sűzűm ona terbiyeli gelin
Ne olacak canım
Zavallı davet etti, ziyafet verdi
Piçlerinle, senin kűftehorun yűzűnden
Her şey burnumdan geldi
Bey - űzűlme canım ne var bunda
Ben bilirim kabahat sende değil anamda

.....

Davet derken sonu olur rezalet
Bűylece sona erer ziyafet

21.07.1961, Erzurum

*Cullama : İşeme

SATICI KERVANI

Daha gözün açıp uyanmadan
Elbiseni giyip yıkanmadan
Dizilir kervan - yedekte hayvan
- Durmadan bağırır.....
Öyleki başın ağırır
Ballıdut, ballıdut - Al kiraz
Çocuk ağlar baba al biraz
Ne yaparsın mecbursun
O gitmez dırlar - çocuk zırlar...
Bununla kurtulamazsın - Öteden
Bir başkası türer
Can eriği - Vişne geldi vişneeeee...
Suyu süzülür altından sanki çeşme
Armut var armuuuuuuuuut....
Daha birisi gitmeden diğeri
- Sökün eder - Önce gelenler artık gider
Kaysı var kaysııııı... Hemde eyisiııııı...
İşaret ederek yanındaki çocuğu
Bunu getiren ayısıııııııııı
Yeğenimin dayısııııııııı... Kaysı, kaysııııııııı...
Hava değışir bu kere
Şeftali balkimin, şeftali balkimin
Peşinden çocuklar hep bir ağızdan
Şeftali balkimin, şeftali balkimin
Bu da geçer bir yenisi türer
Kesmece karpuz, kesmece karpuz elliye elliye
Rakip törer* öte yandan
Daha kuvvetlice bağırır
Bizde yirmibeş, bizde yirmibeş
- Duysun işitsin dost eş
Etrafında alıcılar dizilir saf saf
O yine bağırır tuhaf, tuhaf
Durmadan da yer, sular dirseğine süzülür
Gözler tuhaflaşır, büzülür
Meyvelerden her ne varsa gelir geçer durmadan
Yanııııııııııta geçsen yanından, hemen sormadan
Böyle kurulmuş şehirde düzen
Almayınca ters ters bakarlar yüzen
Sarmıştır her yanı
Geçmekle tükenmez satıcı kervanı

22.07.1961, Erzurum

* Töreme : Ortaya çıkma

BİR ÖMÜR - DÖRT DEVİR

BİRİNCİ DEVİR

Tarih bindokuzyüz otuz altı
Etrafı tanıdığım günlerdi
Oynariken bahçede
Bana kızdı bir dede
“Çiğnediğin yetmedi mi bir yaz
Ne dolaşıyorsun haylaz”
- İşte tam o gün
Benim için en mutlu gün
Mektepli bir kız
Dedi gel gidelim mektebe biz
Peki dedim. Tuttu kolumdan
birlikte mektebin yolundan
gittik girdik içeri.
Muallim beni gördü
Güzel doğru yoldur bu dedi
Kaydolup okumamı istedi.
- O günden başladım okumaya
Aylar geçiyordu, zaman ilerliyordu
Aklım her şeye eriyordu
Muallim anlatıyordu
Şu gördüğünüz şanlı Atatürk
Sayesinde elele verdi kurtardı Türk
Siz bilmezsiniz.....
Birleşerek birçok düşman
İstila edilmişti vatan
Buna sebep padişahlar olmuştu
Yurdumuz düşmanlarla dolmuştu
- İşte ulu önder
İstibdata dedi yeter
Bir şanlı ordu kurdu
Düşmanı bağrından vurdu
- Emir verdi ‘ilk hedefiniz Akdeniz’
Kovuldu düşmanlar memleket oldu tertemiz
- Biz çocuklar dinliyorduk
İçimizden “ne büyük adammış” diyorduk
Derken geçti zaman
Bir gün koptu tufan
Duvardaki takvim on kasımı gösteriyordu
Muallim yaşlı gözlerle geliyordu
- Bizler hiçbir şey bilmiyorduk
Sessizce duruyorduk
Bizi etrafına topladı
Bu gün Ata öldü dedi
Muallimin hüznüyle bizim de
Gözlerimiz yaşardı
Böylece birinci devir sona erdi

İKİNCİ DEVİR

Meclis başkan İnönü'yü seçti
Derken bir yıl daha geçti
İştittik harp ilan etmiş Alman
Avrupada sel gibi akıyormuş kan
Bizler harp nedir bilmiyorduk
Babalarımız anlatınca korkuyorduk
İhtiyatlar askere toplanıyordu
Hergün türlü haberler geliyordu
Almanlar heryanı kül ediyormuş
Başımızdakiler tertibat alıyormuş
Nitekim öyle oldu biz harbe girmedik
Fakat: Yokluk oldu biraz, açlık çektik
Şükredip duruyordu babalarımız
Hiç olmazsa akmiyordu kanımız
1945 te harp erdi sona
Hiçbir hanel gelmedi anavatana
Ben artık büyümüş okulu bitirmiştım
Fazla okumak için enstitüye girmiştım
Gece gündüz gayret edip okuyordum
Geçmişini unutup geleceğini bekliyordum
Aklım artık her şeye eriyordu
İşler biraz olsun normale giriyordu
Kulağımıza geliyordu İnönü'nün sesi
-Diyordu kurulmalı yurttta demokrasi
Herkes hür yaşayıp, hür gezmeli
Düşünmeli, çalışmalı, yazmalı
Milletin seçtiği ile kurulmalı iktidar
Böyle olunca muhalefet tenkit yolu arar
İşler yürür murakebe altında
Vatanda olur kalkınma
Derken kuruldu partiler
46 'da muhalifler meclise girdiler
Yapıldı seçim kanunu
Geldi ikinci devrin sonu

ÜÇÜNCÜ DEVİR

Ben mezun olup almıştım memuriyet
Çalışıp ammeye ediyordum hizmet
Ne parti biliyordum ne de siyaset
Hiçbir şeye olmuyordum alet
Yapıldı ikinci seçim, değişti iktidar
Bir zaman idarede yok idi zarar
Fakat: Bu böyle devam etmedi
Başladı bir hırs ve kin panoraması
Hiçbir şeyi olmayan şahısların
Emrinde geziyordu devlet arabası
Ekmeğe muhtaç olanlar
Servet sahibi olup birden parlayanlar
Gün geçtikçe artıyordu hazineyi talayanlar
Daha fenası
Dini alet edip siyasete
Girişildi çeşitli rezalete

Tefrik edip ayırdılar
Kendileri dinli – Muhalifleri dinsiz

(Başımdan geçen bir olayı aynen naklediyorum: bir miras meselesi için birisine vekaleten ben ve muhtar olan babam 1950 yılının Ekim ayında müftüye gittik. Meseleyi anlattık. Bize hiçbir cevap vermeden babama hangi partiden olduğunu sordu. Babam, ben halk partiyim dedi. Müftü o zaman babama ya sen gavursun, ya da insan değilsin dedi. Ben çok kızıp dedim ki: müftü efendi biz şeriat ahkâmından bir şey sorduk, bunun cevabı herhalde babama söylediğiniz olmasa gerek. Vereceğiniz cevabı da reddediyorum dedim. Öylece oradan çıktık.)

Gün geçtikçe bozuldu durum
Hiç kimse değildi memnun
Ofis, kredi deyip kandırdılar cahili
İşlerine gelmediği için horladılar münevveri
Kökünden sarsıldı adalet
Yok edilmek istendi muhalefet
Yollar kesilip tuzaklar kuruluyordu
Sarhoş edilmiş caniler üstlerine yürüyordu
Baskı ile susturulmak istendi basın
Hapishaneler malikanesi oldu yazarın
Doğru söylemek suç oluyordu
Düşündüğünü yazmak güç oluyordu
İl, ilçe, ocak, bucak başkanları
Kurmıştu çete
Zehirli fikirler veriyorlardı millete
Aklı kesen emin değildi yarınından
Bir kere iş çıkmıştı çığırından
Bütün resmi daire ve müesseseler
Doldurulmuştu jurnalci partililer
Hiçbir yerde işler gitmiyordu düzgün
Jurnal edilen kimse ediliyordu sürgün
Herif yıllardır eylemiş emek
Bir anda elinden gidiyordu ekmek
İşlerine gelmeyen alıyorlardı aşağı
Giriyordu yerine bir partili uşağı
Okuma yazma bilmeyen cahillerin
Niceleri şef, niceleri umum müdür oldu
Büsbütün daireler partililerle doldu
Derken hepsi oldu birer milyoner
Devlet malı ile doldu mideler
Milletin malını yiyip ettiler nankörlük
Nerde ise ilan edildi diktatörlük
Para ile başladı oy avcılığı
Yaptılar çeşitli sahtekarlığı
On yıl devam etti çığnendi anayasa
Talanmış tamtakır olmuştu kasa
Can çıktı gırtlığa tahammül kalmadı artık
Atasına söz vermişti gençlik
Zulme baskıya duruyordu dimdik
Gençliğin kafasına iniyordu coplar
İlim ocaklarına çevrildi toplar
Nihayet ordu yetiştirdi imdada

Parladı semalarda hürriyet ateşi
Kırdırmadı kardeşe kardeşi
27 Mayıs 1960 Cuma
Adaletsizlik erdi sona

DÖRDÜNCÜ DEVİR

Yeniden hayat buldu canlandı millet
Zulmün sonu var idi elbet
Başarılı olmuştu kansız inkılap
Elele verdi millet kuruldu birlik
Birlik olmayan yerde olamaz dirlik
- Başladı temizlik...
Ayıklandı soyguncular çetesi
Duyulmuş, işitilmiş cinsinden değil
Hayretler içinde bıraktılar herkesi
Evliya denen taşaksız melek
Kökünden yenmişti örtülü ödenek
Maaş, tahsisat almayan adam
Beslemişti sayısız metresle, madam
Yapmışlardı akla gelmeyen yolsuzluk
Son haddini bulmuştu soysuzluk
Derken ayıklandı birer, birer
Patronlarıyla kuyruklar da içeri girdiler
Normal hayat başladı, kuruldu nizam
Adalet çalıştı işledi mizan
Heryana haber etmişti Cemal paşa
- Adaletsizliğe müsamaha yok
Millet alkışlıyordu çok yaşa
Dünyaya karşı teminat verdi milli birlik
Yurtta sulh, cihanda sulh gayemiz
Asıl demokrasiyi kuracağız biz
Serbest, dürüst bir seçimle gelecek iktidara
Hükümeti devredeceğiz
Her şeyin üstünde miller iradesi
O iradaki mağlup eder herkesi
Tarihi bir görevle gelmişti karşı karşıya
Fitneyi, fücuru temizlemek
Sarsılan adaleti, emniyeti düzeltmek
Toplandı kurucu meclis
İlmin ışığında yapıldı anayasa
Referandumla sunuldu herkese
Türlü fesatlıklara rağmen
Millet EVET dedi
Yıkıcılar ise
Kuvvetli şamar yedi
Dürüst bir şekilde yapılmak için seçim
Kararlaştırıldı onbeş ekim

25.07.1961, Erzurum

SEHER YELİ

Eğer giderisen yarin eline
Sevdiğim hatırın sor seher yeli
Konarmı bülbülüm acep glne
Eğleşte bir kere gr seher yeli

Lütfedip bir iki kelam ederse
Kulumun ahvali nicedir derse
Saçından hatıra vermek isterse
Al getir de bana ver seher yeli

Yıllardır hasretim ekerim ile
Beklerim belki bir haber gele
Korkarım ben gibi perişan ola
Ahvali nicedir sor seher yeli

Hazana erdirdi soldu ieğim
Sararttı yaprağım soldurdu bağım
Ah ile figanla geçiyor çağım
Ölünce kefenim dr seher yeli

Umarım mevladan vefa bulmasın
Bahtiyar olmadım oda olmasın
ALİ'nin kabrini gelip görmesin
Mezarım taşını kır seher yeli

25.07.1961, Erzurum

GARPLILAŞMAK

Kafayı çekip dans yapmak
Bize göre garplılaşmak
Bunu böyle bilenler, bence en çok yanılanlar
Nasıl olur diyenlere, işin aslını bilmeyenlere
- Söylüyorum:
Kahvelerde zar atmakla
Tango çalıp dans yapmakla
Çiftetelli ile göbek atmakla
Adam sende deyip yan yatmakla
- Garplılaşılmaz....
Bunları da seven vardır elbet
Fakat: Ne çıkar herkes
Miras yedi olmak lazımki - zar atsın
Dörtbaşı mamur olmak lazımki - dans yapsın
Çiftlik ağası olmak lazımki - göbek atsın
Harp vurguncusu olmak lazımki - yan yatsın
Eee, olmayınca....
Öyle ise ne yapmak lazım - Çalışmak
Asıl mesele - budur asıl
Egoist olunmayacak ve bu en başta gelmeli
Herkes çalışmalı ve kendini bilmeli
Daha dün adı duyulan - Bugün füze yapıp atan
Bize ilaç, radyo, motor satan
Bütün Araplara kafa tutan
İbret almak için bakarak İsrail'e
Lazımki çalışmak - Olsun garplılaşmak
Yoksa yardım beklemekle - Ele geçeni yemekle
Bizde iş yapılmaz demekle - olmaz...
Gazetelerde okuyorum:
Otomobil sanayi kurulamazmış
Müşterek pazara girilemezmiş
Niçin - Çünkü:
Karaborsacılar aç kalırda onun için.
Neden – Kurulmasın, girilmesin
Bekleyelim hep dışarıdan mı gelsin?
Biz kazanalım onlar mı yesin?

27.07.1961, Erzurum

SERVİ

Bir sualim var ben biçarenin
Lütfedip cevabın ver bana servi
Yolu uğradımı sadık yarenin
Lütfedip cevabın ver bana servi

Uğrayıp gölgende oturdu ise
Beraber yadları getirdi ise
Aşk şarabın içip bitirdi ise
Lütfedip cevabın ver bana servi

Söyle bana söyle kurbanın olam
Ne yana gitti ise arayıp bulam
Mutlaka, duydunsa bir iki kelam
Lütfedip cevabın ver bana servi

Takatı kalmadı artık ALİ'nin
Katresi içilmez sevda selinin
Kokusu kalmıştır belki gülünün
Lütfedip cevabın ver bana servi

29.07.1961, Erzurum

CİVELİ KIZ

Ne de güzel hallerin var
Yanağında güllerin var
Şirin, şirin dillerin var
Çok güzelsin cilveli kız

İpek gibi saçların var
Kalem gibi kaşların var
Ne güzel bakışların var
Çok güzelsin cilveli kız

Kirpiklerin oka benzer
Bakışların yürek ezer
Ceylan gibi nazik gezer
Çok güzelsin cilveli kız

Gezinirsin nazik nazik
Konuşursun ezik ezik
Parmağında yoktur yüzük
Çok güzelsin cilveli kız

Nazik vücut, güzel endam
Beyaz topuk, aktır gerdan
Servi boylu sanki fidan
Çok güzelsin cilveli kız

Tifil kayısıdır çenesi
Gogum*, gogumdur sinesi
Hoşa gider laf etmesi
Çok güzelsin cilveli kız

Çerkes tipi ince belli
Şeker gibi tatlı dilli
Yanağında açmış gülü
Çok güzelsin cilveli kız

Bilmem acep nedir adın
Bal mıdır kaymak mı tadın
Aşığı yakmak muradın
Çok güzelsin cilveli kız

Mümkün olsa hergün görsem
Sinenden gülleri dersem
İnce bele kolu sarsam
Çok güzelsin cilveli kız

31.07.1961, Erzurum

* Gogum : Tomurcuk

MUHANNET

Yarap sen kimseyi yoksul eyleme
Tutarda kul eyler onu muhannet
Kahreder, kimseler bakmaz yüzüne
Tutarda kul eyler onu muhannet

Tepeden tırnağa bin kere süzer
İşi anlarmış gibi, dudağın büzer
Elleri cebinde iki yana gezer
Hareketiyle yakar canı muhannet

Çalımlı çehreyle insana bakar
Sitemli sözleri ciğeri yakar
Ummadığın anda karşına çıkar
Düşünmez incitir canı muhannet

Edepten anlamaz eylemez haya
Eğer kederliysen o başlar toya
Daima kurar zulm için hülya
Her daim düşünür bunu muhannet

İstemez sırtında olsun giyecek
Dolaşıp bulmayasın lokma yiyecek
Sen sefil düşesin, o da gülecek
Zemmeder durur her yanı muhannet

Hiç doğru gitmez komşuyla arası
İsterki olmasın kuruş parası
Yanmasın daima sönsün çırası
İstetip yaktırsın mumu muhannet

Evinde olmasın ilahi hebbe
O giyinsin her zaman sırtına cübbe
Dikilsin karşına saygısız züppe
Çok görür kıçında donu muhannet

31.07.1961, Erzurum

SOSYETE ZÜPPESİ

Terbiyeden azade, fenalığa amade
Ne ana dinler, ne baba, ne dede
Haya namus bermutad*
Bulur kendine göre üstad
Her gün işler çeşitli halt
Eve gelir yemek yemez
Ebeveyni beğenmez
Doğru lafı dinlemez
Fenalığına meyil eder
Kendi bildiğine gider
Hiç tanımaz doğru yolu
Talan eder sağı solu
Evden çalar parayı - çeker sigarayı
Oyun kumar içki eğlence
Gelmez eve çoğu gece
Sevgi yoktur küçüğe
Saygı yoktur büyüğe
Sokak sokak dolaşır
Rastladığına sırnaşır
Çamur gibi bulaşır
- Güya şarkı söyler
Anırır eşek gibi - Bazen de
Uluşur köpek gibi
Göz kırpar, çalar ıslık
Görünce kendi gibi şıllık
Fellahımsıdır kılık
Ezberinde - Küfür, ana, avrat
İsyan, nisyan*, rezaletin son raddesi
Şedit*, şirret, şeytandır avanesi
Lanet ettirir sülalesine herkesi
Böylelerinin adı şimdi sosyete züppesi

01.08.1961, Erzurum

* Bermutad : Her zamanki gibi, adet olduğu üzere, alışıldığı gibi

* Nisyan : Unutma

* Şedit : Şiddetli

ZAHİR

Böyle şeyden tutar başım
Benim sözüm gayet peşin
Sinirlenme be kardeşim
Aşık gördüğüne çağırır

Nice gençler gördük vakur
Kalaylanmış, aslı bakır
Sert görürünür, sıkça dokur
Duyarız ince eğirir

Uslu durur kıpırdamaz
Top atılsa ses çıkarmaz
Sinsi durur gayet kurnaz
Meydan bulunca kıvırır

Sükut durur sanki melek
İnsan ister sorsun dilek
Bir açılır zır zemberek
Ünüm oldukça bağırır

Konuşulan hoşça laftır
İnsanoğlu ne tuhaftır
Çoklarının gördük saftır
Katar karıştırır yoğurur

Duyduk nice asilzade
Meyhanede kırar bade
Çokları emre amade
Metanet halka duyurur

Gözlerini yan süzerde
Aklınca dostun üzerinde
Hemen tenhaca bir yerde
Bir teklifte don sıyrır

Öyleleri varki burda
Gönlü gezer daim kârda
Hem isterik, hem hovarda
Bir memleketi doyurur

İster olsun afi, kafi
Bildiğimiz bize kâfi
Fazla uzatırsam lafi
Korkarım başın ağırır

01.08.1961, Erzurum

YAPMACIK DOST

Görünce tanıdığın bir velvedir kopar
Hoş geldin, safa geldin, nasılsın - canımmm
İnşallah iyisindir, hep iyi mi yenge, çocuklar
Böylece bir müddet çene çalar
Laf talanı bitince kaçma yolu arar
- Uydurur bir yalan....
Hemencecik şurada işim var
Veyahutta – yahu arkadaşlar arar
Derken kırar kirişi
Güya varmış gibi işi
Bekler, zavallı olduğu yerde
Halbuki - O tüydü kim bilir nerede
- İşte böyle şimdiki dostlar
Yapmacıktır hepsi ne yüz ister ne de astar
- Bir gün böyle ikisi
Olmuşlardı muhabbet tilkisi
Te – Uzaktan gelmiş birine
Utanmadan gerine gerine
Kucaklaşıp halhatırın sordular
Biz farkına varmadan onlar ipi kırdılar
Adam etrafına baktı alık alık
Hemen anladım ne demek istediğini
Öğrenmek istiyordu yerlerini
Buyur - Dedim gezelim
Fakat zaman geçmişti
Belli etmiyordu ama çok içerlemişti
Halbuki o da en az benim kadar
Tanıyordu onları
Çünkü en yakın akraba komşuları
.....
Aslında onlarda yok idi insanlık
Evet – Dosttular ama - gelki yapmacık

02.08.1961, Erzurum

KADER

Ne güzel koymuşlar senin adını
Doldur arabanı çek gidelim kader
Tatmayan anlamaz senin tadını
Doldur arabanı çek gidelim kader

Yıllardır tuttun bırakmadın elimi
Hiç nasip olmadı doğrultmak belimi
Genç yaşta soldurdun gonca gülümü
Doldur arabanı çek gidelim kader

Çark döndü tersine rast gitmez işim
Bir gün sıkıntıdan kurtulmaz başım
Sanki ben bu dünyaya kahr için gelmişim
Doldur arabanı çek gidelim kader

En sadık dostum hasta yatağım
Bir rüya gibidir geçti bu çağım
Açıp yeşermeden soldurdum bağım
Doldur arabanı çek gidelim kader

Şu zalim dünyanın zevkin sürmedim
Gamsız, kedersiz bir gün görmedim
Bağı bostan olup barın vermedim
Doldur arabanı çek gidelim kader

Garamet bulutu kalkmaz başımdan
Aksilik ahfadı gelir peşimden
Alıkoydun daim beni işimden
Doldur arabanı çek gidelim kader

Hayatın nesi var her anı çile
Tükettim ömrümü boşa nafiye
Sen bana bakma tut yükün hele
Doldur arabanı çek gidelim kader

Bir vefa görmedim ben özü özden
Sel gibi akıttım yaşları gözden
Derdimin dengi fazladır yüzden
Doldur arabanı çek gidelim kader

03.08.1961, Erzurum

TALANCILAR KERVANI

Dinliyoruz her akşam talancıları
Yıllarca emmişler memleketin kanını
Bir şeyi olmayıp nana* muhtaç olanlar
Ne talanlar yapmışlar, ne talanlar
Ne kasa kalmış ne müze
Ne ilişmişse göze
- Hepsini çalmışlar.
Gezmişler rüyada dahi görmedikleri yerleri
Beslenmiş sürü sürü besleme - Hele metresleri
Neler yapmışlar neler
N..... T.....
Yerli şillikler yetmemiş
Getirmişler Avrupadan
Beslemişler - Sayısız madam
Paralar akmış oluk oluk
Beslenmiş bir sürü kuyruk
Meğer hepsi seksüel ahlak düşkünü
Niceleri bu yoldan tutmuş yükünü
Vatan cephesi kurup
Radyodan gurup gurup
Okunanlar, hazineyi
Har vurup, harman savurup
Yazdırmışlar ölüleri, dirileri
Cinleri, perileri
Eylemişler talan
Altun, elmas, kolyeler, samur kürkler
Neler yapmamış şu uçkuru düşükler
Tepsisinden tabağına, havyarından kabağına
Canları ne istemişse akıtmışlar mutfaklarına
Bir zaman kuyruklar diyorlardı
.....
Bunlarla kurtardı vatan
Çıktı şimdi meydana ki
Bu A..... K..... piçleri
Tepeden tırnağa boklu pabuçları
Meğer hepsinin cinsleri soyları hariç
Temizlemez bunları
Kızılmak, yeşilirmek, aras, meriç...

03.08.1961, Erzurum

* Nan : Ekmek

HOR AVRAT

Ben bu sabah hor* avrada rastladım
Cehennem zebanisi gibi bir kadın
Kötüsünü görmemiştim böyle avradın
Ahiret zebanisinden de beterdi

Bacaklar çok uzun sanki zürafa
İpince boyun üzerinde bir kafa
Melanetin saçıyor hep etrafa
Orman yabanisinden de beterdi

Topukları farksız idi kürdandan
Sırık gibi kollar sarkmıştı yandan
Aslı gelmiş bu avradın İrandan
Sazak tilkisinden de beterdi

Zannedersin bu Kazaktır Rustur
Teharetsizdir, hem heladan pistir
Simsiyah teni var sanki istir
Yamyam tabanisinden de beterdi

Ayağına giyinmiş yamalı terlik
Anasının kızı alt yeri delik
Ezim, ezim geziyor tutup üstelik
Şeytanın şenisinden de beterdi

05.08.1961, Erzurum

* Hor : Çirkin

SONUNDA

Ne düşünürsün ey canım kardeşim
Ben gibi dertli mi seninde başın
Talihine doğmadıysa eğer güneşin
Bilir misin ne olacaksın sonunda

Böyle gelmiş böyle gider ezelden
Bülbül bile dert yarıyor bu gülden
Ahuvah edip içerleme gönülden
Bilir misin ne olacaksın sonunda

Gamsız kimse nadir gördüm alemde
Istırap izlerim vardır bedende
Cemale aşıklık var ise sende
Bilir misin ne olacaksın sonunda

Ne güzellik ne gençliğin güvenme
Sen sen ol hakkın sözünü dinle
Gün gelecek göçeceksin kefenle
Bilir misin ne olacaksın sonunda

Ne yapsan gelecek bir gün sonun
Nasip ise giyersin hulleden donun
Eğer de değilse nicolur halin
Bilir misin ne olacaksın sonunda

05.08.1961, Erzurum

MUAMELE

Gelir hanım beyiyle, bazende peder ile
Elinde rapor. Sorunca künyeyi okur
Başlar atasını dedesini saymaya
Hemşire koyulur aramaya
Bulur bir soyadı benzerliği
Tutar, gevezeliği
- Tanır mısın bu kim?
Öteki hayır der - O yine..
Ama benziyor soyadınız
Belki akrabanız
Zavallı başlar yemine
Hemşire kalkar yerinden
Aaaa niçin kapanmış pencere
-Birazcık hava alalım - Üstelik bir çalım
Başlar yine arama faslı
Çevrilir yapraklar birer, birer
Bu kere bir yenisi içeri girer
Derken gelir üçüncüsü, dördüncüsü
Önce gelenlerin artık gelir uykusu
Yine sorar, bu soyadı benziyor
Olmasın akrabaları
Yarın gel de alalım kan
Yok ise eğer benzerlik
Bu kere başlar imza merasimi
Haşlar hanımefendi duyarız sesini
Zavallı bir of çeker
Bir kurtulalım hele
Bu ne biçim iş, bu ne biçim muamele

07.08.1961, Erzurum

GÜZELE TAKDİM

Aman güzel kırma zarım
Boş gezerim yoktur kârım
Gördüğüme laf atarım
Güzel al beni, al beni

Yurtla yuva nedir bilmem
Gece gündüz eve gelmem
Hiçbir şeyden geri kalmam
Güzel al beni, al beni

Serserimden var katarım
Post üstünde zar atarım
İşim yoktur yan yatarım
Güzel al beni, al beni

İçki, rakı, oyun, kumar
Param yoktur tomar, tomar
Malikanem cinler talar
Güzel al beni, al beni

Civalı bir çift zarım var
Semalarda pazarım var
Durmadan ederim zarar
Güzel al beni, al beni

Her işimde vardır hile
Umurumda değil çile
Ne mahirim görsen hele
Güzel al beni, al beni

Mekanımdır mayhaneler
Yaranımdır divaneler
Etrafımda avaneler
Güzel al beni, al beni

Kendime bir denk ararım
Hilekarım sahtekarım
Ne mülküm var ne de varım
Güzel al beni, al beni

Dahada çoktur hünerim
Beleş bulunca tünerim
Olmayınca hava yerim
Güzel al beni, al beni

08.08.1961, Erzurum

DOSTUM

Her ne olur olmaza nazar eyleme
Muhannet dost ile pazar eyleme
Kendini bilmeze sırrın söyleme
Gün olur düşersin dillere dostum

Kavgaya tutuşma bir taraf ile
Sakın ha uyma sen cahile
Nefsine uyupta gezme nafile
Gün olur düşersin sellere dostum

Cahil cühelayla oturp kalkma
Namerdin elinden kesme bir lokma
Anlamadığın işe burnunu sokma
Gün olur düşersin yollara dostum

Fuzuli uğraşma rastgele şeyle
Herne iş yaparsan itina eyle
El iki söylerse sen de bir söyle
Gün olur düşersin ellere dostum

Büyüğün ne derse dinle sözünü
Islaha çabala kendi özünü
Kötü kara eder senin yüzünü
Gün olur düşersin hallere dostum

11.08.1961, Erzurum

VALİLİK YÜKSEK MAKAMINA

Sayın ve muhterem valimiz
Ne olacak bizim halimiz
Duracak yerimiz yok içecek su
Gözümüze girmiyor rahat bir uyku
Dolmuşuz buraya bir sürü personel
Çalışamıyoruz, bozuk atılmış temel
Ne bakan var ne soran
Üstelik işlemez burada paran
Fırın önünde millet bekler aç
Defi hacet yerimiz yok mübrem* ihtiyaç
Dertlerimiz çok fazla yazmakla tükenmez
Kalmışız köşelerde yüzümüz hiç gülmez
Yalvarıyoruz size birazcık himmet edin
Saydık dertlerimizi güle güle gidin

28.09.1962, Erzurum – Karayazı

* Mübrem : Çok gerekli olan, kaçınılmaz, vazgeçilmez

- Erzurum valisi Fahrettin Akkutlu'nun Karayazıya gelişinde yazıp kendisine vermişim.

DÜDÜKLÜ

Kabı kaşığı düdüklü
Eşiği beşiği düdüklü
Cinsi cibilliyeti
Sinsi, sülalesi
Gelmiş, geçmiş
Ufağı, tefeği
Hepisi ama hepisi
Düdüklü, yaa düdüklü
Döşürüp pişiriyor
Kıçını şişiriyor
Birde ne görelim
Orası da düdüklü
Üstelik hiç kimseyi beğenmiyor
Gayet inceden eliyor
Ne imiş efendim
Tenceresi düdüklü
Ya... öyle mi?
Vay geçmiş sümüklü

29.09.1962, Erzurum - Karayazı

SONRADAN GÖRENLER

Kolayca belli eder
Evvela yok olup
Sonradan görenler
Uymak ister sosyeteye
Perişan, derbeder
İnsan yanılıp sormak ister
Adabı muşeretten ne haber
O tabii bakar öküz gibi
Bu dünyadan bihaber
Medeniyetle vahşilik arasında
Sıkışmış kalmış gibi birader
Bu sonradan görenler
Yalpa vurup gezmeler
Göz, dudak büzmeler
Bazende ivedi ivedi
Bir ileri bir geri
Çalkalar g.tü
Aslını yoklarsan
Bilmem nerenin iti
Ya da belli değil kazananla doğuran
Hiç bilinmiyor memleketi
Veyahutta belli ama bozuk asaleti
Kendisi çalım satar çıtı, pıtı
Bunların asıl hüviyeti
Ya... evet beyim sonradan görmeler

29.09.1962, Erzurum - Karayazı

DÜNYA

Dünya dünya döneş dünya
Hem fettansın, hem kaltak
Ama hergün böyle
Soğuk çorba yalnız yatak
Kör olmuşsun görmüyorsun
Sağır gibi duymuyorsun
Sevenleri, gülenleri zevki için durmadan
İçenleri, gezenleri
Sinendeki güzellerin yanına
Gidenleri, gelenleri
Hergün çeşni değişip
Coşkunca sevenleri
Ama: biz biçareler
Divaneler, avareler
Delik, delik oldukça
Tendeki yareler
Çırpınarak ararız çareler
Durmadan, usanmadan
Yüzüstü sürünerek
Çabalar, çabalar dururuz
Ağlarız, sızlanırsız, uğunuruz*
Sen yine utanmadan
Hergün, hergün
Bizlere dağıtırsın sanki iane*
Adını da ballandıra ballandıra
Efendim neler, neler
Vay: orospu, kaltak
Yine: soğuk çorba yalnız yatak

30.09.1962, Erzurum

* Uğunma : Büyük bir üzüntü veya acıdan kıvrınmak, soluğu tıkanmak, ağlaya ağlaya bayılmak

* İane : Yardım

BAHTİYAR

Çağları geçmiş ihtiyar
Fakat gönülleri bahtiyar
Görmüş nice, sefalet, mihnet, garamet
İyi günlerde görmüş ama
Geçici olmuş bunlar
Bir sevgili için duman olmuş tütmüş
Demişki ona canan
Yan, benim için yan
Aradan geçmiş zaman
Nasıl olmuşsa birgün
Kederli gayet üzgün
Zaten sevenler hep böyle olur
Sevdiğinden name* gelmiş
Kalmadı benim de tahammülüm
Artık yeter demiş
Bulalım buna bir çare
İkimizde olduk biçare
.....
Kavuşmuş iki sevgili
Başlamış iyi günler
Yel gibi geçmiş zaman
Bükülmüş ikisinin de beli
Bugün olmuşlar ihtiyar
Fakat: Gönülleri bahtiyar

30.09.1962, Erzurum - Karayazı

* Name : Mektup

BİZ BİZE

Efendim: Burada bir müessese
Birde: Biz bize
Müessese ne – Biz kim?
Afedersiniz ama topyekün bir biçim
Müessese şifa yurdu
İnsanları dağ kurdu
Yurt çalışmaz - Kurt alışmaz
Yurt noksanlı - İnsanlar soğukkanlı
Yurdun yüzü gülmez - İnsanları doyum bilmez
Kimin ister yurdu yola koymak
Kimin ister gelip gideni soymak
Yurdun işi karman çorman
Kimseye kar etmez ferman
Yurt ister versin sağlık
İnsanları hep Allahlık
Helası yok suyu akmaz
Hiç kimse gelip te bakmaz
Birkez bakan tadına
Atar kulak ardına
Bilmem ne anlatayım size
Kalmışız burada biz bize

01.10.1962, Erzurum - Karayazı

KARAYAZI

Şarkın yaylasında yüce bir dağsın
Yazın soğuk hava, kışınsa çığsın
Yaylalar içinde yüksesin tuğsun
Aldın beni sinene gül Karayazı

Önceden görmüştüm etmezdim hayal
İçinde gezenler dinlerler kaval
Lisan bilmez bakarlar aval, aval
Kendi havanı kendin çal Karayazı

Durmadan eser Kürdo rüzgarı
Altı aya kalkmaz üstünün karı
Halk ise konuşur kır, vırı
Seni Allahından bul Karayazı

Ne bostan olur, ne doğru bir ekin
Hayvan gübresiyle tutarsın yükün
Ne bağın vardır ne doğru bir mülkün
Kimseye yaramazsın, çöl Karayazı

Çeşit nedir gıda nedir bilmeyiz
Asıktır suratlar birgün gülmeyiz
Gidersek eğer bir daha geri gelmeyiz
Sen kendi haline kal Karayazı

Bütün ahalin cahil cühela
Kimse istemez burada kala
Taş ile toprağın tarumar ola
Bedduacıyız sana bil Karayazı

Çileni çekmekte her daim ALİ
Açmadı çiçeği soldu da gülü
Neylesin sen gibi ıpsız çölü
Beterin beteri ol Karayazı

01.10.1962, Erzurum - Karayazı

FENER

Elimdeki fenerdir
Döner oğlu dönerdir
Sür ileri yansın
Çek geriye kansın
Döner dedimse kebab sanma
Türlü türlü renklidir, sakın aldanma
İnsanı bazen aldatır
Sanırsın deli katır
Bazen sırtüstü yatar
Bir bakarsın kıkırdar
Aldanırsan işin var

.....

Gelmişse fırlağı
Sağır olur kulağı
Yapılmazsa kayarı*
Bozuk gider ayarı
Anlarsınızya nasıl bir fenerdir
Hep böyle döner oğlu dönerdir

02.10.1962, Erzurum - Karayazı

* *Kayar* : Hayvanların eskiyen nallarının çivilerini değiştirme işlemi

NONOŞUM

Benim güzel nonoşum var
İpek tüylü bir kuşum var
Seslenirim nonoşum
Cevap verir tontoşum
Gelir hemen kucaklaşır
Bir reverans uzaklaşır
Biz hep böyle konuşuruz
Bazı bazı da bozuşuruz
Seslenirim nonoşum
O bağıırır - Başına değsin galoşum*
Yine ben - Gel bana ipeğim
O bağıırır - Hoşt oradan köpeğim
Seslenirim - Sana ne oldu yine
O bağıırır - Cullarım* ibiğine
Derken çekeriz küstüm
Bunu anlatmaktaki kastım
Şimdi zaman tazeleri
Beş vitesli şanzıman gibi
Hem ileri hem geri
Dizdirip kelimeleri
Taklide kalkışıyor sosyeteleri
Sosyetede edep irfan
Bizlerinki kör çıban

02.10.1962, Erzurum - Karayazı

* Galoş : Tabanı tahtadan yapılmış deri ayakkabı

* Cullama : İşeme

DEVAİR

Maşallah, Allah vermiş
Hepisi bir çığırda
Kimin ibne, kimin hovarda
Kimin rehvan yürüyüşlü
Kimin fellah gülüşlü
Noksan değil tayları
Yeni kopmuş yularları
Kimin namussuzun pici
Kimin ister binici
Çaktırmadan kertenler
Arkadan dürttürenler
- Neler var neler
Her yanı sarmış çingeneler
Gece gündüz yol kesen
Arkadan tulum basan
İpi azan s..ki sazan
Ticani*, yobaz, kalpazan
Her sınıftan var işçi
Çekirdekten beleşçi
- Al alabildiğin kadar
Bulursun istediğini
Ora satıp keyif çatanlar
Sırnaşanlar, şer atanlar
Bulunur her derde deva
Çaplar düşmüş olmuş kova
Ne yazıp ne bildirek
Her dertten var yüz dirhem
Vermiş bize kadir Mevla
Devairde, devair çok ala

02.10.1962 / Erzurum - Karayazı

* Ticani : Gericici

ARZU

Bir şiir istediniz ne yazayım güzelim
Sevip sarmak istedim tutmaz oldu ellerim
Göz açıp tanışmadan terk edersin bizi
Kader böyle imiş biz neyleyelim

Hiç unutamam mahzun mahzun bakışların
Tatlı br şarkı gibi süzülüp akışların
Yaktın yandırdın kül ettin kalbimizi
Hele o menekşe gibi güzel kokuşların

Ah edip inleteceksin bunu bil iyice
Çok zaman uyutmadın cananın gece
Rüyada görürdüm periler gibi sizi
Bilmem hakikat mı yoksa bilmece

Ne olurdu acep verebilsen bir buse
Tellalmıydım söylermiydim herkese
Ben şahsen istemedim üzme kalbinizi
Kulak ver ben gibi sende kalbindeki sese

Yeter artık yeter yazamam gayri
Nasıl yaşarım ben senden ayrı
Mahvetti yakıyor içerimi bir sızı
Ne dersen de bana sana boynum eğri

Unutma birlikte biz bize konuştuklarımızı
Ne çıkar tatmadık azdan az sevgilerimizi
Sen güle, güle git mesut ol her zaman
Biz ateşlere yakalım burada ciğerlerimizi

03.10.1962, Erzurum - Karayazı

MABUDE KIZ

Keşke görmez olsaydım ben seni
Zindan ettin bana bu alemi
Tazeledin yine benim dertlerimi
Niçin kıydın canına ne idi derdin

Yarelerin derin miydi yok muydu çaren
Ben gibi seninde saran yok muydu yaren
Ne olurdu olaydı senin sırrına eren
Niçin kıydın canına ne idi derdin

Nasıl çektin söyle nasıl acıyı
Yetim koydun arkada kardeş bacıyı
Bizlere zehir ettin meşum geceyi
Niçin kıydın canına ne idi derdin

Boynuna nasıl taktın paslı zinciri
Nerden geldi aklına bağlamak kendini
Belki de kurtarırdı birisi seni
Niçin kıydın canına ne idi derdin

Nerden geldi aklına senin asılmak
Aktı gözyaşları oldu bir ırmak
Acı çektirirdi yanında durmak
Niçin kıydın canına ne idi derdin

İstemeyerek seni kestim doğradım
Sebebini bulmak idi muradım
Tertemiz olduğunu sonra anladım
Niçin kıydın canına ne idi derdin

Ah etti sızladı sen için ALİ
Kahrolsun dünyanın nimeti malı
Bir anda solar insanın gülü
Niçin kıydın canına ne idi derdin

03.10.1962, Erzurum - Karayazı

SOYGUN

03/10/1962 yi 04/10/1962 ye bağlayan gece
Korkulu anlar yaşadık epeyce
Kamyonlar gelirken Karayazı yolunda
Tüfek, tabanca, fişeklikler boynunda
Kesmişler önlerini soymuşlar milleti
Kanunlara küfrederek, hiçe sayarak devleti
Para, elbise, eşya ne buldularsa almışlar
Zavallılar ayazda çırlıçıplak kalmışlar
Şarkı söyleyin, oyun oynayın demişler
Sen ninno'yu söyle, başkatibi göstermişler
Tabi kim olsa görünce korkuyu
Ne olsa yapar, değil söylemek ninno'yu
Alay ederek: Zevki eğlenceyi severiz biz
Sizin hükümetiniz gibi adaletsiz değiliz
Ağızlarına geleni sayarak millete
Kocaman topluluğa dört kişilik bir çete
İşlerini görerek çekilip gitmişler
Gidin hükümetinize haber verin demişler

.....
Heyecanla olunca sabah, çekildi telgraf
Uçaklarla havadan arandı her taraf
Nihayet yerleri tespit edildi
Maalesef - Bunları tutacak nerde, kimdi?
Emniyette idarede yokki zaptırap
Millet ise bu yüzden çekiyor ızdırıp
Çünkü hükümette olmazsa icraat
O memleket olur harap
Evet - Çapulcular rahat, rahat çekilip gittiler
Üstelik hükümetle, milletle alay ettiler

07.10.1962, Erzurum - Karayazı

ŞAKİR KAÇTI

07/10/1962 günü erkenden uyudum
Çünkü daha evvel yorgundum
Pencere vuruldu tak, tak
Gardiyan dedi hele kalk
Ne var dedim doğrudum
Korkudan da boğuldum
Dedi bir mahkum var, çok hasta
Savcı bey rica etti hele bakta
Ben – Ulan sizin elinizden işim bitti
Daha bir yaralı şimdi gitti
Giyindim gittik beraber
Hapishane değil konserve kutusu birader
Daha hastayı görmeden
Bir öküz bağırdı aniden
Peşine bir silah sesi, uyandırdı herkesi
Bakarak etrafına Şakir kaçtı dedi birisi
İçimden dedim vay rezil oğlu rezil
Korkudan da eteklerim çalıyordu zil
Çünkü kurt dumanlı günü sever
Ya bunlarda kaçarsa eğer..
Koştuk çıktık gardiyanla dışarı
Nöbetçi böğürerek çınlatıyordu kırları
Bir ıslıkta peşinden ben bastım
Yardım çağırmaktı kastım
Millet koşarak geldi, bir er karşımda dikildi
İyice göremedim, herhalde keldi
Tuttum yakasından ha burada dur dedim
Allah kahretsin bunları hele ben bir gidim
Silahlar parlıyordu açıldıkça fenerler
Tarıyordu düzleri bütün siviller erler
Savcı köpürüyordu veriyordu emirler
Ulan utanmazlar, şimdi bize ne derler
Arandı tarandı bulunmadı namustan fakir
İşte böylece hapisten kaçtı Şakir

07.10.1962, Erzurum - Karayazı

DÜĞÜN VE DELELO

Düğün burada bir angıdır
Delelo ise düğünde çalgıdır
Kimin atlı kimin yayan
Karmakarışık erkek, bayan
Kadife libaslar, ipek fistanlar
Ondört kat giyer kadınlar
Erkeğin başında kavuk sarıklar
Kadınlar ise libaslar içinde tıslarlar
Başlarına takarlar sırmalı kofik
Çalgıcı durmadan söyler lavik
Delelo, delelo, delelo, loylo, loylo
Zelelo, zelelo, zelelo, loylo, loylo
Bunu duyanlar kafaları sallayarak
Heylo, heylo der mırlayarak
Gidilir kızın kapısına
İçeri dolarlar bir kom yapısına
Delelo zelelo devam eder
Misafirler parmaklariyle bulgur pilavı yer
Sakın çatal kaşık arama
Kadın, erkek dolarlar dama
Zırlıtılı, dırılıtılı, geçer bir gece
Akıllarınca yaparlar eğlence
Geriye dönmek için düşülür yola
Son haddini bulur delelo, hayla
Delelo havasıyla ılgalanırlar sağa sola
Herkes bağrışır haylo, haylo
İner gelin girer içeri
Sağdıçla güveyi sanki yeniçeri
Tazeler yürekten haylo, haylo
Böylece sona erer düğün, delelo

19.10.1962, Erzurum - Karayazı

NAKİL

Tayin emri çıkınca memurun
Bozulur hanede hemencek durum
Vazifede çabukluk, artar islim
Çünkü olacak devir teslim
Bir yandan kapanır bütün açıklar
Evde toplanır kaplar kacaklar
Yoksa parası bekler harcırah
Eşyadan satmaya başlar, çeker ah
Zırzayı* tutar, bırakmaz kiracı
Yığılır, bakkalı, çakalı, fırıncı
Hepsi birden hesap ister
O çıkmaz dışarı hastayım der
Kredi kesilir kalınır aç
Piyasaya çıkar güğüm, bakraç
Tavlanır nakliyeci düşülür yola
Geride kalanlar der uğur ola
Kadın kusar, çocuk cullar*
Hep birer derttir bunlar
Uykusuzluktan bozulur asaplar
Dökülür, yırtılır, kırılır eşyalar
Gidilen yerde berbat sersefil
İşte böyledir memurda nakil

19.10.1962, Erzurum - Karayazı

* Zırza : Tahta kapılara takılan ve kilit takmada kullanılan metal parça

* Cullama : İşeme

CUMHURİYETİN OTUZDOKUZUNCU YAŞI

Bin yaşa ey şanlı Cumhuriyet
Doldurdun otuzdokuz yaşını coşuyor millet
Evet yaşayacaksın ve hem de yaşmalısın ilelebet
Sende gördük eşitlik seninle kaimdir hürriyet

Ne idi o kara günler ne idi o acı zulmet
Sensiz çile çekiyorduk her günü ölüm vahşet
İnim inim inerken herkes hiç yokken adalet
Sen getirdin bizlere her şeyi Cumhuriyet

Artık gülüyor gökkubbe ayı, yıldızı, güneşiyle
Anavatan coşmuş üstünde ağacıyla, çiçeğiyle taşıyla
Gözler nur saçıyor, gülüyor herkes bacısıyla , kardeşiyle
Kaldırılmış başını Ata, kutluyor seni vatandaşıyla

Söz verdik and içtik sana el sürdürmeyeceğiz
Yan bakanın oyacağız gözlerini kör edeceğiz
Adımız andımızdır yakacağız, yıkacağız küll edeceğiz
Çünkü doğuştan askeriz Mehmetçiğiz biz

Ruhları şad olsun nur olsun seni emanet edenlerin
Huzur içinde uyusun bu toprak altında şehitlerin
Boş kalmayacak yerleri katiyen Mustafa Kemallerin
Öyle kuvvetli atılmıştır ki sarsılmaz senin temellerin

İman dolu aşk dolu büsbütün gönüllerimiz
Yurt aşkı, vatan aşkıyla çarpıyor kalplerimiz
Azmettik uğruna kan dökcek her ferdimiz
Yeter ki sen yaşa sen var ol Cumhuriyetimiz

28.10.1962, Erzurum - Karayazı

BİR ŞAİR SUSTURULDU

Bir şair susturuldu hem de milli bayramda
İnsan konuşurulmazmış meğer anavatanda
NE OLACAK:

Bir insanın ki anayasadan olmaz haberi
O memleket ilerlemez daima kalır geri
Kanun bu mu, adalet bu mu, bu mu insanlık
Yazık yazıklar olsun, hepimiz Allahlık
EVET:

Gönlüm bayrak gibidir katiyen solmaz
Altun yere düşmekle pul olmaz
Desinlere çalışmadım bunu herkes bilir ve bilecek
Bunu ancak zaman ve tarih kaydedecek
Bu gün yoksa sırtımda etiketim
Ben Türküm, Türkiyedir memleketim
Rahle-i şevkle içimde vatan aşkı
İyi bilirim ki bu dünya değildir kimseye baki
ŞUNU DA İYİ BİLİYORUM:

İdeal millet - Doğacak elbet
İşte o zaman sevinecek memleket
Yoksa senle, benle, ötekiyle, berikiyle
Bu millet daha çok çeker çile
Nerede kaldı yazı söz hürriyeti
Böylemi kutlayacaktık Cumhuriyeti
Üçbuçuk insanla koca meydanda
Bir iki ekabir dikiliyor bir yanda
Kimsenin kimseden yok haberi
Ne konuşan ne dinleyen belli
Ne böyle bina olur, ne böyle temel kazmak
İçimden kopuyor ama istemiyorum yazmak

29.10.1962, Erzurum - Karayazı

MEYDANOĞLU

Saygı ve hürmetle ellerinizden öperim
Saymakla tükenmez benim dertlerim
Hicrana döndü de deşildi yarelerim
İlk haber budur al Meydanoğlu

Yazımı yazdım sabah namazında
Yedi nüfusla beklerim bura ayazında
Himmet edin düşünün bizi birazda
İnsanı insana etme kul Meydanoğlu

Yeni değil onbeş senelik memurum
Ne fena lekeyim ne de çamurum
Hergün bozulmakta burada durum
Sen buna bir çare bul meydanoğlu

Tercih edilip birine dışarı atıldım
Adi bir pul gibi ucuz satıldım
Bir O..... dan aşağı tutuldum
Hakikat budur bil Meydanoğlu

İcra olunmaz burada verdiğiniz emir
Haksızlık önünde erir tunç ile demir
Bu nasıl idare bu nasıl devir
Bunlara bir önder bul Meydanoğlu

Bu dünya fanidir değil tapuda
Depocu lojmanda bizler kapıda
İntizar ederiz bodrum katında
Yaremize sardık şal Meydanoğlu

Ne yer bulundu ne olduk nakil
Zavallı durumdayız kaldık sersefil
Ben de vatandaşım yabancı değil
Vaziyet böyledir bil Meydanoğlu

Nakil için lüzumlu yazıyı aldık
Ekleriyle birlikte sizlere saldık
Amanımız kesildi çaresiz kaldık
Çaresin düşünsün "İl" Meydanoğlu

Müsaade etmezler yanına gelem
Böylemi sürececek benim de çilem
Göster adaletini kurbanın olam
Adalet üstünde kal Meydanoğlu

Derdimiz yazmakla bitip tükenmez
Beklerim beklerim bir haber gelmez
Kalmışız çaresiz yüzümüz gülmez
Namı hesabımıza gül Meydanoğlu

Memleket Türkiye ilim Erzurum
Kendime göre az çok yazar okurum
Ben bir aşık değil adsız şairim
Coşunca olurum sel Meydanoğlu

Onbeş sene çalıştım kalmadı takat
Vazife kurbanıyım olmuşum sakat
Yıllardır dertliyim bulmam ifakat*
Bizlere göster yol Meydanoğlu

Başını ağrıttım kusura bakma
Ne olur kızıp ta çelme takma
Zaten ben yanmışım bir de sen yakma
Ara bul kolayını gel Meydanoğlu

27.11.1962, Erzurum - Karayazı

* İfakat : iyileşme, hastalıktan kurtulma

ÜÇ AYLAR

Ey mümin gardaş uyandır özün
Eyle ibadetin geldi üç aylar
Kapalı kalmasın aç kalp gözün
Eyle ibadetin geldi üç aylar

Yaratan mevlaya eyle kulluğun
Bugünden hazırla ahret yolluğun
Ne mala güven ne mülke, rabbine sığın
Eyle ibadetin geldi üç aylar

Aklından çıkarma elif lam mimi
Günde bir kez olsun oku yasini
Dinimiz ol sultan Muhammet dini
Eyle ibadetin geldi üç aylar

Bulmak istersen eğer derdine çare
En büyük dermanın ihlasta ara
Birkez okuyanı bırakmaz dara
Eyle ibadetin geldi üç aylar

Yardımcımız olsun gafuru rahman
Doğru yolu gösterir güzel errahman
Okuduğun Kuran'dır yanına kalan
Eyle ibadetin geldi üç aylar

Sıdk ile çeksen bir kez besmele
Aşk ile iman ile sarıl elheme
Çok fazilet vardır emme'de hele
Eyle ibadetin geldi üç aylar

Birliğine eyleyelim sevtü salatü
Ne faziletlidir gözüm amentü
Darlanınca oku elhakimüt'ü
Eyle ibadetin geldi üç aylar

Hecesine kurbanım ayetelkürsü'nün
Aşığımı ben hem kef, hemde nun'un
Darda koyma mevlam birtek kulun
Eyle ibadetin geldi üç aylar

Alemin mürşidi mübarek Kuran
Odur bizlerin yaresin saran
Netsen neylesen bu dünya yalan
Eyle ibadetin geldi üç aylar

30.11.1962, Erzurum - Karayazı

KIŞ GELDİ

Ağardı bulutlar, tutuldu her taraf
Acep nidek neyliyek yine kış geldi
Kar yağdı lapa lapa bembeyaz etraf
Acep nidek neyliyek yine kış geldi

Halı yok kilim yok serek sofaya
Yağımız yok, balımız yok çekek kafaya
Pantol yok, ceket yok hasret paltoya
Acep nidek neyliyek yine kış geldi

Soba yok, odun yok heleki kömür
Evde toz, un yok edelim hamur
Ayakkabı yırtılmış doluyor çamur
Acep nidek neyliyek yine kış geldi

Fasulyemiz yokki kaynatak langır, langır
Ne pirinç var, ne mercimek bulunmaz bulgur
Dipsiz kiler, boş ambar doldur ha doldur
Acep nidek neyliyek yine kış geldi

Çarık yok çorap yok hayalde çizme
Reçel yok, pekmez yok namevcut ezme
Degelde gardaş sen kendin üzme
Acep nidek neyliyek yine kış geldi

Kavurma, pastırma yok illaki peynir
Komşudan sucuğun tatlı kokusu gelir
İştahlanır mide, ten ise erir
Acep nidek neyliyek yine kış geldi

Alamadık vaktinde kartol*, soğanı
Ne sarar soğukta sıcak bir yahni
Her şeyi rüyada görüyor ALİ
Acep nidek neyliyek yine kış geldi

05.12.1962, Erzurum

* Kartol : Patates

KARDEŐİME

Ne garip talihtir ayırdı felek
Hasretim özledim gel gara gardaş
Arzuhalim mevlaya dilerim dilek
Hasretim özledim gel gara gardaş

Yapayalnız bıraktık ana, babayı
Beraber terk ettik bizler sılayı
Ziyaret eyleyelim nolur yuvayı
Hasretim özledim gel gara gardaş

Bahtımıza yazıldı bu kara yazı
Açılan yaremize döktüler tuzu
Yeter oldu artık ağlatma bizi
Hasretim özledim gel gara gardaş

Ellerim tutmuyor yazam yazılar
Emim* deyip ağlar körpe kuzular
Kan ağlar yüreğim, ciğer sızılar
Hasretim özledim gel gara gardaş

Sahipsiz bekliyor köyde tahtımız
Birgün olsun gülmedi kara bahtımız
Böylemiydi bizim senle ahdımız
Hasretim gel özledim gara gardaş

Akar gözüm yaşı andırır seli
Çağı geçti validenin büküldü beli
Her dakika bekliyor gelmeni ALİ
Hasretim özledim gel gara gardaş

07.12.1962, Erzurum - Karayazı

*Emi : Amca

YOLLAR

Nerelere gider acep sizin sonunuz
Çayırdır çimendir iki yanınız
Çiğnenip durursunuz, yok lisanınız
Uzun, uzun uzayan ah yollar

Bazen dağdan geçer bazen dereden
Sarplara sararsız bilmemki neden
Bazen bağa uğrar bazen ovidan
Kıvrım, kıvrım kıvrılan ah yollar

Üstünüze eğilir bülbülün gülü
Kolkola gezinir iki sevgili
Bazende dolaşır yapılmış biri
Çevrim, çevrim, çevrilen ah yollar

Hep sahne olursuz dertli pınara
Bakarsız yudumlar bir bahtı kara
Haber göndermek ister sizlerle yara
Uğrum, uğrum uğrolan ah yollar

Acep uğrarmıyız yarın tahtına
Bir haber getiresiz kara bahtıma
Sadıkım beklerim onun ahdına
Yoğrum, yoğrum yoğrulan ah yollar

08.12.1962, Erzurum - Karayazı

BİZDE HAYAL PİLAVI - ELDE HAKİKATİN KENDİSİ

ELDE:

Kes babam kes
Yiyende ölmüş yemeyende
Boş verrr... aldırma canım
Ne olacaksa olsun sende
Kebap cızırdayıp yağı tütende
Kes babam kes
Yiyende bir yemeyende

.....
Ohh.. canım Oh, geldi, geliyor
Çok kibar yürüyüşlü, ince geliyor
Gerdan sallanıyor dudak gülüyor
Ne güzel..... kestir arkadan
Kes babam kes
Yiyende bir yemeyende

.....
Daracık süeter sıkılmış göbeği
Sevenin boşa gitmez emeği
Usta bir..... alır bebeği
Kes babam kes
Yiyende bir yemeyende
.....

BİZDE:

Ümit yoktan iyidir her zaman
Var olunca yiyilir heman
İşimiz gücümüz yalanla dolan
Getir be karı ordan bir kelle soğan
Kes babam kes
Yiyende bir yemeyende

08.12.1962, Erzurum - Karayazı

ALLAHLIK KAZA

Dinleyin beyler siz adsız şairi
Lekeden namevcut hiç yoktur kiri
Bir adım ileri atar üç adım geri
Ne gittiği bellidir, ne geldiği belli

Uymuştur zamana tam da yerinde
Şair olup çıktı günün birinde
Eser kavak yelleri daim serinde
Ne estiren bellidir, ne esen belli

Mademki başladık buradan söze
Bari bir iki şey anlatayım size
Sakın bizle gelme göz göze
Ne si..tiren bellidir, Ne si..en belli

Bulmak istersen derdine çare
Üstelik açarsın sinende yare
Ne kamu mevcuttur, ne de idare
Ne baktıran bellidir, ne bakan belli

Günlerce gözlesen baksan yollara
Damgalar vurdursan zarfta pullara
Liralar yatırsan tutup tellere
Ne çektiren bellidir, ne çeken belli

Önceden kurulmuş böyle anane
Her kim gelse buraya uyar zamane
Yalnız ismiyle mevcut burada hastane
Ne yatıran bellidir, ne yatan belli

Devair denen şeyi sakın ha sorma
Nasıl olur diye kafanı yorma
Hele hastaneyi hiç gelip görme
Ne giren bellidir, ne çıkan belli

Ne lokanta bellidir, ne doğru fırın
Bulamazsın bir şey, kesilir ferin
Kira zammına gider kazancın kârın
Ne getiren bellidir, ne gelen belli

Bakkal yok maalesef arama kasap
Uğrasan kahveye bozulur asap
Yüzde elli zamlı görülür hesap
Ne alan bellidir, ne satan belli

Yarınından hiç kimse değildir emin
Her türlü fiile müsait zemin
Hiç haberin olmaz çalarlar malın
Ne çaldıran bellidir, ne çalan belli

Fenalık bizlerde, yok yerde kabahat
Erkeğim diyenin dört tane avrat
Malı aç koymak için yakarlar ot
Ne yaktıran bellidir, ne yakan belli

Daha neler vardır burada yazacak
Böyle giderse bu millet fena azacak
Bu şiiri okuyanlar belki kızacak
Ne kızdıran bellidir, ne kızan belli

10.12.1962, Erzurum - Karayazı

GÜREŞ VAR GÜREŞ

Çalsın davul, zurna meydan kurulsun
Etrafa halı, kilim, hasır serilsin
Tellallar seslensin haber verilsin
Gelsin ağalar beyler güreş var güreş

Çok eski geleneğimiz ata sporu
Babalar bilmez, analar çeker zoru
Mevlam pehlivanlarımızı sen koru
Gelsin ağalar, beyler güreş var güreş

Çıkın arslanlarım meydanda dolaşın
Haydi gardaş haydi, deyip kucaklaşın
Sarmaş dolaş olun öpüşün tokalaşın
Gelsin ağalar, beyler güreş var güreş

Hazreti Hamzadır güreşin piri
Hiç hoş gitmez deve yuları
Çırtmaya dikkat et paçanı koru
Gelsin ağalar, beyler güreş var güreş

Göbeğe el takıpta uzakta durma
Var mı paçadan tutup ta eli aşırma
Kuvvetlice olursa içerden sarma
Gelsin ağalar, beyler güreş var güreş

Tehlikelidir sakın ha kırtikten
Arkadan verdin mi pazun gidersin pikten
Altta isen bul kolayını kurtul yükten
Gelsin ağalar, beyler güreş var güreş

Eh güzel oyundur zaten, tek bacak
Kündeye alan kimse hasmını yıkacak
Bir elense oyunu herkes şaşacak
Gelsin ağalar, beyler güreş var güreş

Çabuk ol göster fendini kardeşin yorma
Sert vurup pazuya kolunu kırma
Yerde çok güzeldir çaprazlı sarma
Gelsin ağalar, beyler güreş var güreş

Çal zurnacı vur davulcu nefesli sazı
Yerine göre güzeldir göğüs çaprazı
Gelsin Allah, Allah nidaları avazı
Gelsin ağalar, beyler güreş var güreş

Gelsin ehli dilde dua edilsin
Birisi terleyen yüzünü silsin
Hiçbir yerde yenilmeyen yüzümüz gülsün
Gelsin ağalar, beyler güreş var güreş

11.12.1962, Erzurum - Karayazı

ZALİM FELEK

Nedir benlen senin kastın
Başka yok mu sadık dostun
Sağ yanıma serdin postun
Ne istersin zalim felek?

Ucu dönmez mülküm mü var
İpekliden yüküm mü var
Samur yaka kürküm mü var
Ne istersin zalim felek?

Hergün fazla karım mı var
Hesaba gelmez varım mı var
Sırma saçlı yarım mı var
Ne istersin zalim felek?

Hanem mi var damı tütmüş
Bağlarım mı var yeni bitmiş
Bir canım var o da gitmiş
Ne istersin zalim felek?

Ne ekmeğim var ne de aşım
Hergün dertli benim başım
Ne yaranım var ne yoldaşım
Ne istersin zalim felek?

Ne emlakım var ne de arsam
Dizim tutmaz yere varsam
Ahvali nicedir görsem
Ne istersin zalim felek?

Takat yokki çıksın avaz
Ne kışım belli ne de yaz
Ne ney'im var ne telli saz
Ne istersin zalim felek?

Aşk meyinden mest mi olduk
Yaren ile kast mı olduk
Biz seninle dost mu olduk
Ne istersin zalim felek?

Ben istemem kalmakali*
Bende yoktur dünya malı
İllallah der senden Ali
Ne istersin zalim felek?

14.12.1962, Erzurum - Karayazı

* Kalmakal : Gürültü, karmaşa

FESADIN

Şu dünyada binbir türlü insan var
Hiç birine uymaz hali fesadın
Rahatça duramaz, içerden kaynar
Kaynadıkça açar gülü fesadın

Fitne fücur ile dolar heybesi
Farkına varmazsın yürür hiylesi
Rahat dursa gor'da* küser dedesi
Küsmesin diye titrer kılı fesadın

Hiç sezdirmeden arar ipucu
Nerde olsa belli olur pabucu
Katıp karıştırmak işiyle gücü
Karıştırıp durmaktır feli fesadın

Zahir belli olmaz edep hayası
Görenler zanneder melek balası
Hiç noksan olmaz gazı, çırası
Hazırlanır gelir yâli fesadın

Daim yanar durur lambası mumu
Büzgülü torbada imanı dini
Bozuşturur durur şun ile bunu
Bozuştukça doğar günü fesadın

Yaptığını güya bir şeref sayar
Sızdırmadan işini yoluna koyar
Bukalemun gibi her renge uyar
Olmayan yer yoktur eli fesadın

Devam edip gelmiş ezelden beri
Yıkanmakla gitmez lekesi kiri
Yaptığından kimsenin olmaz haberi
Sessiz akar gider suyu fesadın

İşte böyledir zaman ahvali
Her yanı sarmıştır kök ile dalı
Kenar dolaş sen karışma Ali
Karşırsan öter dili fesadın

14.12.1962, Erzurum - Karayazı

* Gor : Mezar

ALDANAN

Kalp gözün açıp rabbi görmeyenler
Hakikatı bulup sırra ermeyenler
Ahret azığın tezden dürmeyenler
Gaflete dalıpta kendin aldatır

Her gördüğünden hisse almayan
İkna, ikaz ile yola gelmeyen
Günde beş vakit namaz kılmayan
Gaflete dalıpta kendin aldatır

İşlemezse eğer hakkın rızasın
Ahirette çeker bunun cezasın
Tertemiz etmezse cümle azasın
Gaflete dalıpta kendin aldatır

Komşunun malına horca bakanlar
Allah vergisine lakap takanlar
Er ile avradın evin yıkanlar
Gaflete dalıpta kendin aldatır

İşsiz güçsüz kalıp boşa dolaşan
Hiç yoktan yere nasa bulaşan
Fena bir niyetle dosta yanaşan
Gaflete dalıpta kendin aldatır

15.12.1962, Erzurum - Karayazı

YOKSUL

Netsin neylesin o yoksul kişi
Daim kırık gelir zarı yoksulun
Ters döner çarkı zehrolur aşı
Günden, güne azalır varı yoksulun

Talih gülmez yüzüne tutmaz elinden
Yudum yudum azalır suyu gönlünden
Anlayıp, dinleyen olmaz halinden
Derdine derman olmaz biri yoksulun

Mevsime gelmeden bağı bozulur
Kesilir dermanı gönlü üzülür
Delik, delik olur bağı ezilir
Zaman, zaman gider feri yoksulun

Ateşi yanıpta dumanı tütmez
Şansı yardım edip işi rast gitmez
Ekini kesilir tohumu bitmez
Sulusu andırır kırı yoksulun

Varlık nedir bilmez hep düşer dara
Ah ettikçe açar sinede yara
Gönlünde tahammül ol bir tek çare
Daim şükretmektir karı yoksulun

Emrine kul olmaz tutup namerdin
Malına göz koymaz hiç bir tek ferdin
Kendi arar durur çaresin derdin
Sabırda kuvvetidir piri yoksulun

15.12.1962, Erzurum - Karayazı

ALLAHTAN DİLEĞİM

Duman çöktü dağlara tipi esiyor
Sürüklenen karlar nefes kesiyor
Etrafı soğuk kavurup kasıyor
Dağda kalanlara mevlam yardım et

Çaresiz halde yolda kalanlara
Amanı kesilip darda kalanlara
İdareden noksan sefil olanlara
Kolayını göster mevlam yardım et

Varsa eğer muhtaç nan'a* nimete
Bir yolunu göster sokma mihnete
Ağızsız dilsiz cümle hayvanata
Eyle merhametin mevlam yardım et

Amansız çaresiz hasta olana
Gözünden sel gibi yaşlar gelene
Ermişler hürmetine cümle aleme
İnayetini göster mevlam yardım et

Mühammet ümmeti bütün millete
Zevalin gösterme yüce devlete
Kudret, kudret ver salma dehşete
Uluvvetin göster mevlam yardım et

Malumdur size herkesin hali
Alemin şefii ol sultan veli
Sıtkı bütün niyaz ediyor Ali
Onsekiz bin aleme mevlam yardım et

17.12.1962, Erzurum - Karayazı

* Nan : Ekmek

SABIR

Cebinden birisi paran alsa da
Gözünün önünde malın çalsa da
Kafanı kırsa da, saçın yolsa da
Peşinden bakma yine sabreyle

Şımarısa üstelese başına çıksa
Zehretse dünyayı başına yıksa
Ekmeğın el atsa, boğazın sıksa
Tahammül et sen yine sabreyle

Odları getirip sinen sarsa da
Çeteler kurup evin yarsa da
Yediğın lokmayı fazla görse de
Aldırma hiç sen yine sabreyle

Olsaki haksızca verilse karar
Suçsuz isen eğer eylemez zarar
Hain olan kimse kendini yorar
Çeker cezasını yine sabreyle

Ne telaşa düş, ne de gam eyle
Ne kavgaya tutuş, ne kelam eyle
Yeterki her zaman doğruyu söyle
Sonunu gözetle yine sabreyle

Eden bulur muhakkak gelir yoluna
Zulmü layık görmez Mevla kuluna
Hakimler, hakiminin düşer eline
Mutlak bulur belasını yine sabreyle

17.12.1962, Erzurum - Karayazı

GARİP DÜNYA

Alel acaip haller vardır
Çoklarına sadık vardır
Kimine kabirden dardır
Ne tuhaftır garip dünya

Kiminde var uçsuz ülke
Kimin muhtaç adım mülke
Kiminde yok bir tek serçe
Ne tuhaftır garip dünya

Kimin çalar tef, dümbelek
Kimin giyer kolsuz yelek
Kiminin evde dönmez elek
Ne tuhaftır garip dünya

Kimin zevkten lezzet alır
Kimin çaresiz donar kalır
Kimin muhtaç aç ölür
Ne tuhaftır garip dünya

Kimin sayısız memesi
Kiminin yok tek piresi
Kimin dertli yok çaresi
Ne tuhaftır garip dünya

Kimin külfet çoktur ağlar
Kimin yoktur kara bağlar
Kimin hasret durmaz ağlar
Ne tuhaftır garip dünya

Kimin para çok sayamaz
Kimin metelik bulamaz
Kimin ağlar yüzü gülmez
Ne tuhaftır garip dünya

Kimin çoktur mal davarı
Kimin yoktur zerre varı
Kimin bulamaz arpa darı
Ne tuhaftır garip dünya

Kimine talih kuşu konar
Kimin her yana eli döner
Kiminin çırası tezden söner
Ne tuhaftır garip dünya

Kimi ayyaş kılmaz namaz
Kimin taharetsiz beynamaz
Kimin yüzünü yıkamaz
Ne tuhaftır garip dünya

İşte böyle dünya hali
Kimin sever kalmakali*
Kimin hak yoluna deli
Ne tuhaftır garip dünya

Hepsin yazsam kalem yetmez
Gam gasavet yüküm gitmez
Kolum kırık, elim tutmaz
Ne tuhaftır garip dünya

19.12.1962, Erzurum - Karayazı

* Kalmakal : Gürültü, karmaşa

USANDIM

Yalan dünya senin neyine güvenem
Can içinde aziz candan usandım
Günbegün çökerttin eridi tenim
Ten içinde aziz candan usandım

Yarelerim coştı hicranla doldu
Bağlarım bozuldu tarumar oldu
Çiçeğim açmadı goncayken soldu
Derde deva olan gülden usandım

Beyazlar yerine kara bağladım
Bağrımı pişirdim, ciğer dağladım
Bir vakit gülmedim daim ağladım
Gözlerimden akan selden usandım

Ne yana gittimse yolum kesildi
Ağardı saçlarım belim büküldü
Elin kahrın çektim ömrüm söküldü
Kahrile söyleyen dilden usandım

Kan ağlıyor gönlüm dinmiyor sızım
Hiç belli olmaz baharım yazım
Derdimin ortağı o nazlı sazım
Mızrapla inleyen telden usandım

Usandım, usandım neyleyim, neylim
İyi gün görmedim yaşamak neylim
Açıkca konuşup doğrusun söyleyim
Yalan dünya yalan, senden usandım

22.12.1962, Erzurum - Karayazı

CANAN NE DEMİŞ

Bugün canandan bir haber aldım
Ağlasın daima gülmesin demiş
Bu nasıl haberdir, perişan oldum
Ağlasın daima gülmesin demiş

Avare gönlünü dertlere salsın
Sizlansın, inlesin, çaresiz kalsın
İster yüzbinsene hasretlik olsun
Çaresi nicedir bilmesin demiş

Küd* olsun bacaklar, kırılsın dizden
Yıllarca ayrı beklesin bizden
Kan ile yaşları akıtsın gözden
Akan gözyaşını silmesin demiş

Ayrılısın dolaşsın yurttan, yuvadan
Dolaşsın gezsin hasret sıladan
Arasın dursun çölden ovadan
Arasın da beni bulmasın demiş

Hiç belli olmasın gündüz gecesi
Kalbinde yaşasın narin acısı
Baksinki nicedir aşk bilmecesi
Umarım bahtiyar olmasın demiş

Gönül vuslatına vermişti karar
Hasretlik aşkın neyine yarar
Her geçen gün ömrüme zarar
Yanılda yanıma gelmesin demiş

22.12.1962, Erzurum - Karayazı

* Küd : Felç

SENE

Geçirdik hareketli bir sene
Gitti altmışiki geldi altmışüç
Karışık günler yaşandı yine
Gitti altmışiki geldi altmışüç

Tavaf edilirken Mekkeyle Cidde
Harp oluyordu Yemende Hintte
Kızillar durmazken Korede Çinde
Gitti altmışiki geldi altmışüç

Tersine giderken Fidel Castrolar
Gırtlak gırtlığa siyah Kongolar
Arjantinler, Siyamlar, Katangalar
Gitti altmışiki geldi altmışüç

Fethe başlandı aylar fezalar
Ardından kaynadı Çinler Kübalar
Füzeleri sökü� çektiler Ruslar
Gitti altmışiki geldi altmışüç

Nerde ise yerinden oynadı zemin
Arası bozuldu Hint ile Çinin
Talihi gülmedi yine Berlinin
Gitti altmışiki geldi altmışüç

Akın etti durdu yeryer mülteci
Böyle gider ise durum çok feci
Kan gövdeyi götürür çekilir acı
Gitti altmışiki geldi altmışüç

Çok hasarlar yaptı oldu zelzele
Tayfunlar estikçe koptu velvele
Sel basan yerlerde çekildi çile
Gitti altmışiki geldi altmışüç

Aklına esen inkılap yaptı
Nice liderler yolundan saptı
Mısırda Suriyenin bağları koptu
Gitti altmışiki geldi altmışüç

Dünya büyükleri durmaz avare
Bulmak isterler bu hale çare
Nato sulha olmuştur iyi bir kale
Gitti altmışiki geldi altmışüç

İyiye hamleder güzel yurdumuz
Yıkılmaz kaledir şanlı ordumuz
Kötüyü sevmez hiçbir ferdimiz
Gitti altmışiki geldi altmışüç

01.01.1963 / Erzurum - Karayazı

YENİ YIL

Kadir mevlamdan dilerim dilek
Yeni yıl herkese hayırlı olsun
Kahrolsun fitne gülmesin felek
Yeni yıl herkese hayırlı olsun

Bütün bu millet versin elele
Umarım cümlenin işi rastgele
Kovulsun her yerden sahtekar hile
Yeni yıl herkese hayırlı olsun

Fert olarak herkes işini bilsin
İşlesin sanayi yüzümüz gülsün
Memleket anbarı var ile dolsun
Yeni yıl herkese hayırlı olsun

Altın başaklarla dolsun tarlalar
Yeşersin zümrüte dönsün ovalar
Rabbimize dua etsin analar
Yeni yıl herkese hayırlı olsun

Güli gülistan olsun bağ ile bahçe
Kasalara aksın sel gibi akçe
Hazineye yığılsın altundan külçe
Yeni yıl herkese hayırlı olsun

Hiç kimse işinde çekmesin güçlük
Kin yok olsun kurulsun kardeşlik
Kovulsun yoksulluk olmasın açlık
Yeni yıl herkese hayırlı olsun

Varlıktır düşmanın bağrını ezen
Çalışsın durmasın kız ile kızan
Kahrolsun içerden birliği bozan
Yeni yıl herkese hayırlı olsun

07.01.1963, Erzurum - Karayazı

GÜZELİN

Yanağında beni var
Canımın içi güzelin
Kardan beyaz teni var
Canımın içi güzelin

Şekerden tatlı dilleri
Yanağında top gülleri
Tomurcuktur goncaları
Canımın içi güzelin

Buhakları hale hale
Yeni açmış taze lale
Kemer olsam ince bele
Canımın içi güzelin

Nazlı nazlı geziniyor
Sülün gibi süzülüyor
Nazikliği seziliyor
Canımın içi güzelin

Güzel endam fidan boyu
Yusuf ile Zelha soyu
Huri, huban melek huyu
Canımın içi güzelin

Ela gözler kalem kaşlar
Deleder beni bakışlar
Nazarları cana işler
Canımın içi güzelin

O kuzu ben çobanıyım
Ağcıl topuk tabanıyım
Her gün her an kurbanıyım
Canımın içi güzelin

Hoşa gider durum hali
Bedel olmaz dünya malı
Koç kurbanı olsun ALİ
Canımın içi güzelin

10.01.1963, Erzurum - Karayazı

MURATA AĞIT

Ne tufandır koptu onbir Ocakta
Terk ettin gidersin bizleri Murat
Güler gibi gördüm seni yatakta
Terk ettin gidersin bizleri Murat

Üç aylar hem Cuma, Berat gecesi
Kabul etti seni yüceler yücesi
Yoldaşın olsun Kuranın her bir hecesi
Terk ettin gidersin bizleri Murat

Perişan bıraktın sabi sübyanı
Ateşlere yaktın bütün her yanı
Boynu bükük koydun evde Zehrani
Terk ettin gidersin bizleri Murat

Akıttın gözlerden kan ile yaşı
Kedere bürüdü baci kardeşi
Yaralı bıraktın hemderdi eşi
Terk ettin gidersin bizleri Murat

Haberi alanlar of çeker ağlar
Yareli sineyi odlara bağlar
Kan dolar gözleri sel gibi çağlar
Terk ettin gidersin bizleri Murat

Matemin tutuyor yarenin eşin
Kemale ermeden soldu güneşin
Sersefil bıraktın sadık yoldaşın
Terk ettin gidersin bizleri Murat

Hep kara bağladı yakın dostların
Eli dizi tutan kazar mezarın
Hazırdır kefenin ılık suların
Terk ettin gidersin bizleri Murat

Toplandı ağlıyor garip gureba
Ne anan vardır ne dertli baba
Malını mülkünü eyledin feda
Terk ettin gidersin bizleri Murat

Kimseye yar olmaz dünyanın malı
Kadir Mevla olsun sırran müptali
Senin için yazdı destanı ALİ
Terk ettin gidersin bizleri Murat

11.01.1963, Erzurum - Karayazı

- Karayazıda esnaftan olup Trabzon Araklı kazasının Haliller köyünden Halit oğlu 1933 doğumlu Fatmadan doğma, evli 4 çocuklu Murat Yılmaz'ın ölümü dolayısıyla yazdım.

YER

Yer, evet yer
Yer, yer de doymaz
İnsanı yer, hayvanı yer
Nebatı yer, doymaz yer
Yine de yer, doymaz yer

.....

Nice gençleri civanları
Tazeleri, gelinleri
Sabileri, sübyanları
Ünlü, ünlü paşaları
Şanlı kumandanları
Hepsini yemedi mi? Yedi

.....

Yedi de doydu mu? Hayır
Yerinden oynadı yedi
Ocakları söndürdü yedi
İnsanları kandırdı yedi
Kimisini güldürdü yedi
Yedi, yedi, yedi
Ve hepimizi de yiyecek
Yaa.. Bunun adı yer

12.01.1963, Erzurum - Karayazı

BİZİM NAHİYENİN KÖYLERİ HİÇ AKLIMDAN ÇIKMIYOR

Şu Dikkale dedikleri
Löbiyedir yedikleri
Hiç aklımdan çıkmıyor
Sen nasilsen dedikleri

Şu Cömertler dedikleri
Kuş üzümü yedikleri
Hiç aklımdan çıkmıyor
Noulurki dedikleri

Uzundere dedikleri
Güz kayısı yedikleri
Hiç aklımdan çıkmıyor
Neydersin dedikleri

Şu Erikli dedikleri
Çatal erik yedikleri
Hiç aklımdan çıkmıyor
Nerye gidirsin dedikleri

Pulur Mahalle dedikleri
İlim, darı yedikleri
Hiç aklımdan çıkmıyor
Yene, yeneki dedikleri

Şu Çaybaşı dedikleri
Domatestir yedikleri
Hiç aklımdan çıkmıyor
Neye gelmirsən dedikleri

Şu Sapaca dedikleri
Kızılıcıktır yedikleri
Hiç aklımdan çıkmıyor
Sen git ben geliyem dedikleri

Çamlıyamaç dedikleri
Dağ armudu yedikleri
Hiç aklımdan çıkmıyor
Oya bak oya dedikleri

Şu Gölbaşı dedikleri
Şireli dut yedikleri
Hiç aklımdan çıkmıyor
Ellehesigide dedikleri

Altunçanak dedikleri
Muşmuladır yedikleri
Hiç aklımdan çıkmıyor
Yeni neyimişki dedikleri

Şu Kirazlı dedikleri
Kurtlu kiraz yedikleri
Hiç aklımdan çıkmıyor
Ele devülmi dedikleri

Şu Balıklı dedikleri
Alabalık yedikleri
Hiç aklımdan çıkmıyor
Vay sırtını yavrum dedikleri

Şu Ulubağ dedikleri
Zerdalidir yedikleri
Hiç aklımdan çıkmıyor
Yaaa.. ökünki dedikleri

Çağlıyanlı dedikleri
Hep üvezdir yedikleri
Hiç aklımdan çıkmıyor
Kız bacumm.. dedikleri

Şu Cevizli dedikleri
Çağaladır yedikleri
Hiç aklımdan çıkmıyor
Gelhele gardaşım dedikleri

14.01.1963, Erzurum - Karayazı

TAHSİLLER ÇARPIŞIYOR

Tahsiller çarpışıyor Karayazı'da
Kuvvetler kafadadır değil pazuda
Birisi hukuk birisi tıbbiye
Tıbbiyeye mülaki jandarmayla mülkiye
Asıl mesele ne, sorunuz
Madem laf açıldı anlatayım
Bilmemki şiirimde hangisine çatayım
En kutsal vazifesi hepimizin
Aklımızdan çıkmamalı hiç birimizin
İnsanlığa, hizmet, hizmet, hizmet
Hizmet etmeyene olsun lanet
Hizmet ve meslekler içinde bizim
İnsanlığa hizmettir gayesi mesleğimizin
Hastaya, düşküne, yoksula bakmaktır
Davete icabet su gibi akmaktır
Her meslekte olduğu gibi kabul etmeyiz kiri
Temeli kuvvetli atılmıştır evliyadır piri
Dokunmadan hiçbir mevzuya
Girişelim asıl konuya
Tabipten birisinin muayenesi istenmiş
Oda koşulup ben gidemem demiş
Gidersin, gidemezsin, mesele kabarmış
Millet te vaziyete seyirci kalmış
Gitti, gidecek, yendi, yenecek
Geldi, gelecek, vurdu, vuracak
Bekleniyor sabırsızlıkla netice
Aradan geçiyor gündüz ile gece
Bilmiyoruz ne olacak sonunda
Zavallı Şevket bekliyor yatağında

15.01.1963, Erzurum - Karayazı

EY KOCA MİLLET

Ey koca millet, Anam, Babam, Bacım, Kardeşim
Emmim, Dayım, Yarenim, Yoldaşım, Eşim
Büyüğüm, Küçüğüm, bütün vatandaşım
Size sesleniyorum size, uyanın eyy...
Şarklım, garplım, güneylim, kuzeylim
Her taraflım bütün Türkiyelim.
Dadaşlarım, efelerim, gazilerim
İzmirim, Bandırmalı, Karlım, Kağızmanlım
Urfalı, Mardinim, Diyarbakırlım, Vanlım
İstanbulum, Bursalım, Edirnelim
Artvinim, Rizelim, Bütün sahillim
Mersinim, Adanalım, Antalyaım,
Bitlisim, Siirtim, Muşlum, Tatvanlım.
Erzurumlum, Erzincanlım, Malatyalım,
Elazığlım, Kayserilim, Sivaslım,
Yozgatlım, Çorumlum, Ankaralı,ım,
Niğdelim, Kırşehirim, Konyalı,ım,
Karadenizlim, Akdenizlim, Egelim,
Saydıklarım, sayamadıklarım, Türkiyelim.
Size sesleniyorum size, uyanın eyy...
Birimize, ikinize değil, hepimize hepimize
Duydum ki bir şeyler türemiş bu vatanda
Fena fikirler saçılıyormuş her yanda
Hayır - inanmıyorum, inanmam nasıl olur nasıl
Ruhlarımız ölüp, gözlerimiz kör olacak
Bu vatanda gizli bir Allahsız parti kurulacak
Yaa...: Öylemi?
Meğer bu millet dişıyla tırnağıyla
Ezmeyecekmi senin kelleni ayağıyla?
Emezse haram olsun ekmeği, suyu bu vatanın
Zehir olsun damlası damarlarındaki kanın
Bedduası tutsun, evliyaların, Eyüp Sultanın
Şefaati olmasın bütün enbiyaların
Evet: Nasıl olur da bu vatanda bizim
Tutunur yerleşir Allahsız komünizm.
Olur mu? Böyle şey olur mu, soruyorum
Cevap verin cevap, hırşımdan ölüyorum
Ey yüce Tanrım, ey enbiyalar, evliyalar
Aç, aç gözünü uyuyanların, size yalvarıyorum
Dinimiz, imanımız, milliyetimiz, varımız
Size emanettir diyerek öldü atalarımız,
Uyan ey Mustafa Kemal uyan büyük atam
Yavuz, Yıldırım, Süleyman, Fatih Sultan
Bakın neler oluyor at oynattığınız meydanlarda
Acıyın bize torunlarınızı bırakmayın darda
Ününüzden korkan o mel'un Rusya
Gizlice kök salmak istiyor anavatana
Hayır, hayır - Salamaz, salamayacak
Torunlarınızda fedai çok, gözlerini oycak

Çıksa da içimizden bir iki bahtı kara
İmkânı yok fırsat vermeyeceğiz onlara
Henüz kalmadı bu memleket sahipsiz
Zannetmem dolaşamaz o mel'unlar rakipsiz
Rakipte ne demek hep hazırız kükreyeceğiz
Her fırsatta yılanların başlarını ezeceğiz
Size sesleniyorum, emaneti taşıyan gençlik
Geçmişte olduğu gibi gelecekte de durun dimdik
Durmalsınız zulme baskıya karşı
Kükremelisiniz, oynatmalısınız yerinden arşı
Ana, baba, bacı, gardaş vermeliyiz elele
Temizlenmeli kanıbozuk, itoğluit hergele
O namussuz yaltak oğlu yaltak
Darlanınca gönderirdi sayısız kaltak
Bu günde yine öyledir yaltak oğlu yaltaktır
Allahsızdır, imansızdır, sürtüktür, kaltaktır
Dünyaca biliniyor zihniyeti
Nasıl olurda kandırır bu asil milleti
Buna imkan var mı edilir mi hayal
O serbestçe dolaşsın da sen kenarda kal
Dondu mu dolaşıyor mu damarlarında kanın
Da, hebamı edeceksin Allahsıza vatanın
Allah, Allah de seslen Mustafa Kemal diye
Nağaran dolaşsın ta cihanda, işlesin iliğe
Arz kopsun oynasın yerinden
Su gibi erisin düşmanlar dehşetinden
Kül olsun yığılsın, yığın yığın
Her zaman ki gibi belli olsun varlığın
Benliği ile kaimdir her daim millet
Muhafaza edemezse mahvolur elbet
Bizki - Türküz, Türklüktür benliğimiz
Allah aşkı, yurt aşkıdır, evvelimiz, her şeyimiz
Ta ezelden kuvvetli, sarsılmaz imanımız
Değil bir karış, santimine kurbandır canımız
Küçüğünden büyüğüne hepimiz asker
Bir harekette oynar yerinden yer
Bunu bilmeyen bahtı kara kendin biryol denesin
Bu millet barut katar aşına, isterse yesin
Narı cehennemi doldururuz midesine
Göz yummayız kolay kolay, kimsenin hilesine
Bu vatan değildir, alçağın namussuzun yeri
Milyonlara fırsat vermez birtek eri
Evet bizlere vatan nurlu bir cennettir
Fakat kalbi bozuklara cehennemdir zulmettir
Ne mümkün imansız dinsiz girebilsin cennete
Var oldukça bu millet sokmaz onu mihnete
Zannetmemki klasın bu alçağın yanına
Yakışır mı bu milletin şerefine, şanına
Ki: Ulu orta meydanı Allahsıza bıraksın
O da boş bularak bildiği gibi at oynatsın
Sana diyorum ey alçak komünist
Allahsız, milliyetsiz, dinsiz komünist

Aklına getirme artık fenalığı sakın
Zevalin gelmiştir senin sonun yakın
Bu gün olduğu gibi her zaman sesleneceğim
Sesime ses gelmezse kendimi yiyeceğim

25.01.1963, Erzurum - Karayazı

* Nağara : Nara

AĞA KIZDI

Aman dikkat ağa kızdı
Kızdı yaa.. kızdı ama ne kızdı
Fital gibi oldu
Baruta döndü
Ekşidi turşu oldu
Yumuşadı mum oldu
Eridiiii hiç oldu

.....

Fital gibi oldu, keserim dedi
Baktı kesilmişim
Baruta döndü yakarım dedi
Baktı - bizimki daha kızgın, yakıcı
Ekşidi buruşurum dedi
Baktı - bizim sirke daha sert
Yumuşadı, yumuşadı, yumuşadı,
Olmadı, olmadı, olmadı
Düşündü, taşındı, dayanamadı
Eridi, eridi, eridiiii...
Vah zavallı ağam
Meğerse kirden ibaretmiş
Hiç oldu hiç

.....

Biz bilmezdik hiçten de olurmuş ağa
Kirden olunca aslı
Erir karışmış toprağa

.....

Eyvah zavallı ağam
Benim toyum, kuzum benim
Kabak çiçeğim, yarpuzum benim
Hiç olduğunu, kir olduğunu bileydik senin
Bileydik kızdırmıydık
Yazık oldu yazık acıdım

.....

Meğerse kirli arapmışsın
Aslında harapmışsın
Şımarır çok olurmuşsun
Kızınca bok olurmuşsun
Ne bilelim biz seni ey benim hiç bir şeyim
Zahiren ağam, ağam, ağam, ağammmmm....

30.01.1963, Erzurum - Karayazı

KARAYAZIDA MUHTEREMLER

Karayazıda muhteremler sayın kaymakam
Memurun maaşı gecikmez peşinen alır
Sorarım sizlere ey adamoğlu adam
Memurun maaşı gecikmez peşinen alır

Ad olan makamda kurulmuştur kamp
Çevrilir orada bin bir türlü dolap
Devletin şerefini eylersiz harap
Memurun maaşı gecikmez peşinen alır

Her yerde belli olur sizin aciniz
Aciz olan kimsede fikirden cılız
Kurt kalender, tilki bey, dere ıssız
Memurun maaşı gecikmez peşin alır

Ayın biri önleden sonraya kalmaz
Devletin otoritesini çıkmaza salmaz
Aczolan kimse hizmette kalmaz
Memurun maaşı gecikmez peşinen alır

Dolmuş bir sürü cehli cünup cenebe
Biri ikisi değil toptan sünepe
Fitne fücur için kurmuşlar çete
Memurun maaşı gecikmez peşinen alır

Bize bir şey olmaz size ayıptır
Şeref haysiyet insana büyük kayıptır
İşinin ehli olmayan bence halayıktır
Memurun maaşı gecikmez peşinen alır

Çaresiz idare aciz, mümkünsüz maliye
Bu şiiri yazdırdı tuttu da ALİ'ye
İşi ehline vermezler bilmemki niye
Memurun maaşı gecikmez peşinen alır

02.02.1963, Erzurum - Karayazı

HASTALIK

Yine yakaladın düştün peşime
Yandı canım elinden senin hastalık
Hasret koydun beni evladıma eşime
Yandı canım elinden senin hastalık

Sol böğrümde tuttu zalim bir sızı
Yaşlı gözlerle koyduk oğulu kızı
Cümleyi korusun Mevla, içinde bizi
Yandı canım elinden senin hastalık

Ah çektim of dedim inledim durdum
Tarumar eyledim mekanım yurdum
Şifa için derdime, ilime vardım
Yandı canım elinden senin hastalık

Kaydoldu yazıldı künyemle adım
Zehroldu bozuldu lezzetim tadım
Babam deyip ağlar Mitat, Muradım
Yandı canım elinden senin hastalık

Yıllardır ararım yoktur çaresi
İyi olmaz kanar gönül yaresi
Hicranla, kanile çağlar çeşmim deresi
Yandı canım elinden senin hastalık

06.02.1963, Erzurum - Numune Hastanesi

HASTA YATAĞIM

Ey sadık dostum hasta yatağım
Bak işte ben geldim senin yanına
Hadi açsana koynunu
Aç, aç çekinme - ben sadık dostun
Hani bir zaman seninle
Sarmaş dolaş olmuş
Anlatmıştık birbirimize dertlerimizi

SEN: Çoklarının son nefesini
Çoklarının da şifa ile gittiklerini
Sayıp sayıp ta bitirememiştin
BEN: çok rahatsız olmuş kıvranmış
Ağlamış inlemiştim
Ölüme, gel gel demiştim
Sende hüznünden dağılmış
Güzelliğini zerafetini kaybetmiştin
Hatırlıyormusun yine bir gün
Kan lekeleri damlamıştı sana
BEN: boynu bükük kederli
Gözlerimden yaşlar gelmişti
Damlamıştı yastığa
Hatırla o günleri
Nolur hatırla da bak yüzüme
Yine ben geldim
Şimdi yine saydıklarımın
Hepisi, hepsi mevcut
Hicran, kan
Aç koynunu, yan benim için yan

07.02.1963, Erzurum - Numune Hastanesi

DOSTLAR

Acı ile hasret düşürdü bu yaman güne
Yetişin el atın salımdan* dostlar
Düşenin yarı olmazmış tuta öğüne
Merhamet edin tutun elimden dostlar

Alevdir hasret, oddan bir gömlek
Giydirmesin Mevla dilerim dilek
Giyene nasip olmaz bir vakit gülmek
Sıyrın çıkarın kolumdan dostlar

Göz açmam dertten inim inim inlerim
Yar yolu beklemekle geçer günlerim
Lal oldu sustu dudu dillerim
Ne olur anlayın dilimden dostlar

Kapalı pencerem siyahtır tülü
Gönül bağım bozulmuş ötmez bülbülü
Tomurcukken solmuş açmamış gülü
Bir haber getirin gülümden dostlar

Her saat her an gözüm yollarda
Beş çiçeğim vardır filiz dallarda
Acep yeşerir mi ezel baharda
Sorun soruşturun halinden dostlar

08.02.1963, Erzurum - Numune Hastanesi

* Sal : Sırt

KEDER İLE IZDIRAP

Bu ne biçim binadır ne biçim temel
Keder ile ızdırıp gelmiş yan yana
Sinesindekilere doğmuyor şemsile kamer
Keder ile ızdırıp gelmiş yan yana

Kimi boynu bükük kırılmış kolu
Kiminde kanama, kapanmış yolu
Kiminin çeşmi çağlar andırır seli
Keder ile ızdırıp gelmiş yan yana

Kimin son nefesin verir eder eyvallah
Kimin çok yatmıştır çeker illallah
Kimin kıvrım kıvrım olmuş der Allah, Allah
Keder ile ızdırıp gelmiş yan yana

Kiminde kalkıp iner göğüs kafesi
Kiminde ciğer gitmiş çıkmaz nefesi
Kiminde harap olmuş safra kesesi
Keder ile ızdırıp gelmiş yan yana

Kimin sinirlidir çatılmış kaşlar
Kiminde böbreği doldurmuş taşlar
Kiminin feryadı ciğere işler
Keder ile ızdırıp gelmiş yan yana

Kimin yoksun kalmış kulaktan gözden
Kimin felce uğramış bacadan dizden
Kiminin yaşlar akar dideden gözden
Keder ile ızdırıp gelmiş yan yana

Kimin dili dönmez henüz çocuktur
Kimin cildi dökmüş saçı yoluktur
Kimin hazım yapmaz mide bozuktur
Keder ile ızdırıp gelmiş yan yana

Kimin eşin kaybetmiş çeker acıyı
Kimin hasret çağırır kardeş, bacıyı
Kimin fitiklidir sancır tutar eciği*
Keder ile ızdırıp gelmiş yan yana

Cenazeler olunca gör kalmakali*
Bir anda bozular herkesin hali
Acılı günlerde yazdı şiiri ALİ
Keder ile ızdırıp gelmiş yan yana

08.02.1963, Erzurum - Numune Hastanesi

* Ecik : Kasık

AY - NUR

Kalemdir kaşların, ahu gözlerin
Hayatım, canım benim, ay ile nurum
Ok gibi işler cana şirin gözlerin
Hayatım, canım, ay ile nurum

İncidir dişlerin benzer mercana
Buhurlu kokular saçtın her yana
Hurimi melek mi seni doğuran ana
Hayatım, canım benim, ay ile nurum

Şems ile kamerdir güzel gerdanın
Bal ile belenmiş* bütün her yanın
Yaktın kül eyledin fakir cananın
Hayatım, canım benim, ay ile nurum

Fildişi bacaklar o güzel eller
Sinemi deliyor zülüfler teller
Tomurcuk sineler açılmış güller
Hayatım, canım benim, ay ile nurum

Uğruna feda olsun bütün hayatım
Tebessüm eyle gülsün bu kara bahtım
Kahretsen yıkılır sarayım, tahtım
Hayatım, canım benim, ay ile nurum

ALİ'yim neyleyim sen gibi yarı
Sineye sarmadım bir kere bari
Zehroldu dünyanın nimeti varı
Hayatım, canım benim, ay ile nurum

15.02.1963, Erzurum

* Belenmek : Bulanmak, bulaşmak, örtülmek

KIZIM ADALET

Herkesin bildiği malum adalet
Haklıya haksıza eyler delalet
Haksınız boynuna yükler nedamet
Adalet bu demek kızım adalet

Sen gibi herkese dağıtmaz buse
Saatlerce çalışıp özenmez süse
Hürriyet musavvat verir herkese
Adalet bu demek kızım adalet

Sadedir gözleri yoktur şehveti
Turisine değildir asıl serveti
Herkesi dağıtır nurlu saadet
Adalet bu demek kızım adalet

Canı sevdiğine B..... dikmez
Hoşlanmadığına dudağın bükmez
Haklıyı incitmez ömrünü sökmez
Adalet bu demek kızım adalet

Senin ki her günün şehvettir kandır
Gözlerinden akan hain şeytandır
Adaletin manası edep irfandır
Adalet bu demek kızım adalet

Bilenler bilir senin soyunu sopunu
Barutla doldururum R....m küpünü
Sen gibi kirli değildir adaletin ünü
Adalet bu demek kızım adalet

16.02.1963, Erzurum

DERS

Felek bana bir ders verdi
Kaderi önüme serdi
Odları sineme sardı
Düştüm yaman güne, güne

Günlerimi zehreledi
İlhak oldum kahreledi
Kemli, kemli söz söyledi
Çekip gitti döne, döne

Bilmez acı tadın tadan
Netsen ermezsin muradan
Çoktan ayrırım sıladan
Dert eyledi bana, bana

Sinen döv dur taşlar ile
Korum sönmez yaşlar ile
Ciğerin del şişler ile
Hiç acımam sana, sana

Ben sustum o söyledi
Benim adım felek dedi
Bir alevdi afet idi
Çekti gitti güle, güle

04.05.1963, Erzurum - Karayazı

ZAMANLA ESNAF

Birbirine uymuş zamanla esnaf
Hile hurda dolmuş bütün her taraf
Seyyarlar sabitten daha da tuhaf
Değil sağlamın körün gözüne batar

Tuhafiye, bezzaz*, bakkal, akkal
Kiminde bir metredir sakal
Yapışır yakana sanki bir tutkal
Bal yerine pekmezi, urubu satar

Biri ikisi değil hepsi düzenbaz
Pazarlık eylemek istesen biraz
Şekil başımdan etme itiraz
Dmskler* göğsüne geriye iter

Yanılsan uğrasan bir yol pazara
Satıcı katiyen almaz nazara
Bir fiyat sorsan tutup kazara
Kaşlarını çatar hem kafa tutar

14.06.1963, Gümüşhane

* Bezzaz : Kumaş alıp satan kimse, manifaturacı

* Dmsk : Dirsekle vurlan darbe

BU BELDENİN

Evleri var hane, hane
Yamaçlarda dane, dane
Kumlar kaynar yana, yana
Nesin yazam bu beldenin

İki dükkan bir aşhane
İki kasap bir şişhane
İki pınar bir çişhane
Nesin yazam bu beldenin

Aşhaneler hep meyhane
Üç beş yatak kahvehane
Dipten sonra kumarhane
Nesin yazam bu beldenin

İki hamam bir postane
İki cami bir pastane
Zabıtası tek avane
Nesin yazam bu beldenin

İki okul bir darphane
İki fırın bir vırthane
Hekimsizdir hastahane
Nesin yazam bu beldenin

Eğri büğrü yolları var
Dağlık taşlık çölleri var
Geçit vermez belleri var
Nesin yazam bu beldenin

Nüfus kaplamış her yanı
Evlek, evlek bağ bostanı
Bunlar doyurmaz insanı
Nesin yazam bu beldenin

Seller basmış dereleri
Ah mümkün yok çareleri
Hiç sarılmaz yareleri
Nesin yazam bu beldenin

Allahlık bir belediye
Yok zabıta itfaiye
Yokluk işlemiş iliğe
Nesin yazam bu beldenin

Ahalinin yok zararı
Geçimde bozuk ayarı
Yedikleri ilim darı
Nesim yazam bu beldenin

Yazılacak çok şeyler var
Hepsin yazsan neye yarar
ALİ eyle burada karar
Nesin yazam bu beldenin

17.06.1963, Gümüşhane

PLANLAMA

Güya bir iş planladık
Üç haftada tamamladık
Basit işi başarmadık
Dünkü iş bugün bozuldu

Alt üst oldu planımız
Kaç gündür yandı canımız
İşlemedi fermanımız
Dünkü iş bugün bozuldu

Kurduğumuz üç dört ocak
Yazdık durduk bucağ, bucağ
Kim derdiki bozulacak
Dünkü iş bugün bozuldu

Herkes ister sözü olsun
Köyü ganimetle dolsun
Kimsesiz, sararsın solsun
Dünkü iş bugün bozuldu

Müdür kaza, kaza gezdi
Hitapları bağrım ezdi
Planı sıraya dizdi
Dünkü iş bugün bozuldu

Yok doğru bir akli kesen
Boy pos güzel, bir seksen
Kutur* düşük, bozuk eksen
Dünkü iş bugün bozuldu

Mevla bize yardım eyle
Gülünç olduk ahaliye
Olsa yeriz hazır pide
Dünkü iş bugün bozuldu

Adam boşver sen de ALİ
Böyledir dünyanın hali
Boş geçirdin bunca yılı
Dünkü iş bugün bozuldu

24.06.1963, Gümüşhane

* Kutur : Çap

ÇİL BOZMASI

Çil bozması bir yosma
Sanki çor vurmuş asma

.....

Salına, salına, kırına, kırına
Hoş geldin etti oradakileri
Aman, ne hoş geldin, ne hoş geldin
Bir iltifat, bir iltifat beyim
Dahasını siz görmeyin
Derken kulaktan, kulağa
Haberı ulaştı
Herkes el sıkıştı tokalaştı
- Ulan o geldi
Deme yahu o mu geldi?
Vay anısını karam haa
Esmerim geldi haa
Esmerim geldi haa
Vay canını, canını
Sardılar her yanını
Konuştular ayrı ayrı

.....

Hiç kimse görmemişler gibi
Analarından gayri
Bitti konuşma, oldu vedalaşma

.....

Arada benimde elimi sıktı
Kırıla, kırıla dışarı çıktı

25.06.1963, Gümüşhane

MAZLUM BEY'LE DİĞER 'ŞEF'

Mazlum bey gayet mazlum
Gel ki adı üstünde ama
Taa evvelinden mazlum
Fikir düşünce kanaat
Anlayış telakki
Gurur otorite icraat
Hepisinden yoksun rahat
Onun için hiç bir yere çağrılmaz
Dolayısıyla başı ağrımaz
Mazlum dediğin koca bir müdür
Yazık ki bunca yıl geçirmiş ömür

.....

Ama gel gör diğer şefi
Unutursun lamı cimi kefi
Dırdır mı dırdır, zırzır mı, zırzır
Arama terbiye bir kere
Burnunu sokar her yere
Haddini bilmez her şeye karışır
Söz söylemezsin alını kırıştır
Bilmeyenler zanneder bu belki
- Bir şef midir nedir?
Halbuki aslında hademedir

25.06.1963, Gümüşhane

TALAN

Günün birinde Gümüşhaneye
Kampanya geldi aşı etmeye
Ne kampanya ne iştir sorma
Talan var beyim hiç gelip görme
Aşı yaparım diyipte gidince köye
30-40 lira yevmiye
Hem altlarında cipleri
Meğer noksanmış ekipleri

.....

Yazı ile eleman istediler
Bizimkiler hep birlikte gidelim dediler
Alacakları mahdut
Bizde çok mevcut
Çokları çoklarının gönlünü yıktı
Derken bir münakaşadır çıktı
Girsin, girsin hepsi girsin
Olmaz olmaz o çıksın bu girsin
Bu girsin de o da görsün
Kavga gürültü aldı yürüdü
Şefler görüştü, planlar çürüdü
Girenler belli oldu şükürle, niyazla
Talihleri yok idi, diğerleri kaldı ayazda
Talandan istifade etti kodamanı olanlar
Kenarda kaldı kimsesizler sakatlar

26.06.1963, Gümüşhane

SARI ÇATMA

Gel benim nonoşum sarı çatma
Çıkar sakızını artık çıtlatma

Uzaktan belli olmuyor çilliğın
Geviş getirmek bozuyor güzelliğın

Gezip tozuyorsun hiç durmadan
Ne istiyorsun herkes mi baksın tadan

Gayet fazla senin akranın cüdan
Biz de öğrenelim nerededir odan

Pijamalar çok dar yapışıyor vücudan
Hele bir soyun güzel görünürsün sudan

Mademki salıyorsun herkesi umuda
Çokları aldanır gülüşleren beyhude

18.07.1963, Erzurum

BUNAK

Bunak dedi namussuz kaltak
Otur be ororspu, Bir haline bak
Düşün bir kere geçmişini
Herkes cullardı* küpüne çişini
Kaç tanesini sıradan geçtin
Bu iyi, bu kötü kimleri seçtin
Hakikatte bugün bunadın
Herkes bilir seni ey arsız kadın

.....
Sağa sola sataşır duruyorsun
Gelip geçenin üstüne ürüyorsun*
Kıskandığın için bütün herkesi
Harcıyorsun o kirli nefesi
Gezip dolaşması bütün gençlerin
Hatırlatıyor sana eski günlerin
Gördükçe kadınları kızları
Kıskanıyorsun basıyorsun dırdırı
Karıyorsun köpek gibi
Tepiyorsun eşek gibi
Söylenip duruyorsun çirkef, çirkef
Seni gidi bunak seni gidi kenef

18.07.1963, Erzurum

* Cullama : İşeme

* Ürme : Havlama

HAVLADI

Bir köpek havladı hem de ne köpek
Arkadan katıra benziyor önden eşek
Uzattı kapıdan kafasını
Belli etti foyasını
Yanında bir kancık vardı
Birbirlerini kıskanıyorlardı
Kancık onu tavladı
O bizlere havladı
Kimdir nedir anlamadık bunları
Ayaklar yalın, yok idi donları
Hızan vakti değil ama nasılsa takışmışlar
Öylece etrafı dolaşmaya çıkmışlar
Herkes yatıyordu yok idi haberi
Radyo ufaktan çalıyordu nağmeleri
Bu ses onlara çok acaip geldi
Havlayanın anlayışı çok mükemmeldi
Kendisine bir işaret sanarak
Atıldı ileri hırlayarak
Baktı kimse aldırış etmiyor
Bu havlama hoşlarına gitmiyor
Kuyruğunu kışına çekip gitti
Bu bir insandı ama aslında itti

19.07.1963, Erzurum

İKİ TEK

İki tek var bu yerde
İkisi de derman derde
Sevda yeli eser serde
Birin değil iki tekin

Birin esmer birin sarı
Sarının bal dudakları
Güzel güzeldir kaşları
Birin değil iki tekin

Yetişmişler bir yuvada
Yayılmışlar düz ovada
Gönül gözleri havada
Birin değil iki tekin

Esmerin zülüfü telli
Sarının yanağı ballı
Konuşurlar dudu dilli
Birin değil iki tekin

Sineleri gonca güldür
Salınışları sümbüldür
Bakışları da ölümdür
Birin değil iki tekin

Gezinirler kol kola
Naz satarlar sağa sola
Kolların boynuma dola
Birin değil iki tekin

21.07.1963 / Erzurum

YAŞAMAK

Ne güzel hayat, ne tatlı yaşamak
Yedisinden yetmişine, hücrelerinden filine
Bütün canlıların isteği yaşamak, yaşamak

.....

Çekmeyen bilmez inleyen ölmez
Amma, sürünür, sürünür, sürünür

.....

Gözle seyreyleki alemi
Göresin nicedir cemiyetin demi
Acı çeken inleyen
Hicran içinde kan içinde
Allah, Allah diyen
Ağlayan çaresiz kalan
Saçını başını yolan
Hepsi, hepsi
Yaşamak istiyorum diye yalvaran

.....

Ama kim anlar dertlinin derdini
Varsa eğer kurtarmış gamdan kendini
Ne kara bağlar ne yıkar bendini
İyi kullanmış demek zamanında fendini

.....

Bazısı da bağırır hem de nasıl
Vermez gayriye fasıl
Yaşamak istiyorum der velhasıl

25.07.1963, Erzurum

PALA PAŞA

Bunu sen Şaka mı sandın
Kimin ateŐine yandın
Akıllıydın ne tez kandın
Lopmu sandın pala paşa

Ne tez terk ettin meydanı
Mat ederler böyle insanı
O koskocaman makamı
Kpm sandın pala paşa

Adam ister ggs gersin
Er isterki sözde dursun
O makamdaki krsn
Kopmu sandın pala paşa

Miras sandın memleketi
Hemen kaptın zilliyeti
ParĀalarsın bu milleti
Turpmu sandın pala paşa

Hemen kolların sıvadın
Önen geleni tavladın
Her kapıda miyavladın
Martmı sandın pala paşa

Az kaldın ki bayılasın
Sayılmazken sayılasın
Yan gelipte yayılasın
Yurtmu sandın pala paşa

İŞler karşına dikilir
İnsanın beli bükülür
Öyle kolay kolay Āekilir
Dertmi sandın pala paşa

Hergün gelir bir davetli
Senin ise yakan bitli
Sen kendini Āok kuvvetli
Fertmi sandın pala paşa

14.12.1963, Bayburt

BİLMECE

Çözemedim ben bu sırrı
Halk dilinden bilen gelsin
Söz verdimse döndüm geri
Göz yaşımı silen gelsin

Üç kardeş ile AP
Kurak dedik CHP'ye cephe
Koştuk durduk dere tepe
Cephe nedir bilen gelsin

Dinçer minçer kâr etmedi
Sözüm ileri gitmedi
Bizi kimse yar etmedi
Sözü geçen biri gelsin

Söz vermişti Bölükbaşı
Oynar durur gözü kaşı
Bu iş değil deli işi
Deli olmayan biri gelsin

Kuramayız biz hükümet
Kursak zarar görür millet
Aman paşam bunu hallet
Derde deva olan gelsin

Bu iş değil benim işim
Zaten belalıdır başım
Korkam zehrederler aşım
Aşı zehrolmayan gelsin

Bize metelik vermezler
Adam yerinde görmezler
Meclisimize girmezler
Adam olan biri gelsin

Neme lazım bana makam
Dalkavuktan bütün arkam
Bir çorap örerler korkam
Göz kırpmayan biri gelsin

Bir kez doğru yoldan saptık
Hazır koltuk deyip kaptık
Neyleyelim dray yaptık
Oturmayı bilen gelsin

Lafla yürümez bu gemi
Bizi affet Gürsel emi
Biz kıralım burada kemi
Işık tutan biri gelsin

Benim adım pala paşa
Cevran* saldım dağa taşa
En son döndüm yoluk kuşa
Tylerimi yolan gelsin

Derdim çoktur hep yazamam
Mezarımı ben kazamam
Gzlk olmazsa gezemem
Camsız gören biri gelsin

14.12.1963, Bayburt

* Cevran : Ortalığı alt üst etmek